

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040, FAX: 01/7869-045, GSM: 051/612-923

SVETOVANJE, PRODAJA IN
SERVIS RAČUNALNIŠKE OPREME

- **20%** ... na lastno programsko opremo
za računovodstvo, finance,
trgovino in storitve.

e-mail: lamas@lamas.si

Številka I, letnik 17, januar-februar 2011

Sončna elektrarna na športni dvorani v Ivančni Gorici že kaže prve rezultate

Investicija trebanjskega Trima ima tudi velik ekološki in izobraževalni pomen

Več barv

Komaj smo dobro osvojili zapis nove koledarske letnice in nalepili rožnato vinjeto, že smo v februarju, mesecu kulture. Po naših kulturnih dvoranah še odzvanjajo dogodki in prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku. Kultura je kakor svetloba, ki dviga duha in nas spodbuja k iskanju vsega, kar je dobro, lepo in plemenito.

V novem letu se nam tudi Klasje predstavlja z nekoliko sodobnejšo obliko. Poskusili smo, kako je, če obarvamo tudi kakšno notranjo stran. Veseli nas, da tudi novi župan izkazuje naklonjenost našemu časopisu, ne nazadnje se to vidi tudi v letošnjem proračunu, ki zagotavlja sredstva za nemoteno izdajanje. Z napredkom tiskarske tehnologije pa se nam barvne strani nezadržno bližajo, ne da bi to znatno podražilo izhajanje tega našega skupnega časopisa.

Uživajte v lepih zimskih dneh, zopet pa se vam oglasimo pred pohodom po Jurčičevi poti, ki bo letos potekal na pustno soboto.

mš

Ivančna Gorica utripala s Srcem Slovenije na sejmu Alpe-Adria

Na največjem turističnem sejmu v Sloveniji, Alpe-Adria: Turizem in prosti čas 2011, ki je potekal zadnji vikend v januarju, se je na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani predstavljala tudi občina Ivančna Gorica. Tokrat prvič pod znamko območja Srce Slovenije, ki združuje in promovira ponudbo občin Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica, Mengeš, Moravče, Šmartno pri Litiji, Trzin in Zagorje. Občina namreč v zadnjih mesecih izvaja aktivnosti v smeri pridružitve razvojnemu partnerstvu z osrednjeslovenskimi občinami, ki se povezujejo v Srcu Slovenije.

Povezani v
Srce Slovenije

Praznovali smo dan samostojnosti in enotnosti
Športnica in športnik občine v letu 2010, Karmen Globokar in Borut Koščak

REHAU QUALITY DESIGN ZA OKNA

CUGELJ
PVC IN ALU OKNA

- PVC / ALU OKNA IN VRATA
- ZIMSKI VRTOVI
- ROLETE
- OKENSKÉ POLICE IN ZAKLJUČNA DELA
- KRPAN ŽALUZIJ
- KOMARNIKI

brezplačna modra številka
080 16 99

e-pošta: info@cugelj.si www.cugelj.si

AVTO SERVIS VLEKA
MARJAN KLEMENČIČ S.P.

Velike Češnjice 43
1296 Šentvid pri Stični
Tel.: 01/78 000 96, Fax: 01/78 000 97
Gsm: 041/785 333
<http://www.avto-klemencic.si>

AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO
AVTOLIČARSTVO
AVTOKLEPARSTVO
AVTOOPTIKA
AVTOVLEKA **non-stop**
AVTOPRALNICA
IZPUŠNI SISTEMI (meritve)
NADOMESTNA VOZILA

ZLATARSTVO TADINA

CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572

Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.
www.zlatarstvo-tadina.com

MOTOMAT

AVTO MOTO CENTER KOCJANČIČ

Janez Kocjančič, Mleščevo 1a, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01/7877-333, GSM: 041/651-722, 041/777-333
e-mail: amc.kocjancic@siol.net, www.amc-kocjancic.si

- servis za vsa osebna vozila
- nadomestni deli za vse vrste osebnih avtomobilov
- avtovleka

Praznovali smo dan samostojnosti in enotnosti

V prazničnih decembrskih dneh smo tudi občani občine Ivančna Gorica praznovali dan samostojnosti in enotnosti. Ob 20. obletnici plebiscitarne odločitve za samostojno in neodvisno državo Slovenijo smo se spomnili dogodkov, povezanih z demokratičnimi spremembami v Sloveniji, ob tej priložnosti pa je potekala tudi slavnostna podelitev priznanj športnikom občine za leto 2010.

Slovesnost je v soorganizaciji Občine Ivančna Gorica, Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica, Osnovne šole Stična in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti OI Ivančna Gorica potekala v športni dvorani OŠ Stična, ki je znana tudi kot domača dvorana Rokometnega kluba SVIŠ. Poudariti velja, da je bila to prva občinska slovesnost v mandatu novega župana Dušana Strnada. V svojem prvem nagovoru z mesta župana se je spomnil pomembnih dogodkov iz časa osamosvajanja Slovenije. Pred 20 leti smo se Slovenci na plebiscitu odločili za samostojno državo Slovenijo. Iz tistih časov je župan Strnad posebej izpostavil osebnost dr. Jožeta Pučnika, predsednika Demosa, ki je imel pomembno vlogo v osamosvojitvenih procesih. Poudaril je še, da nam danes primanjkuje domoljubja in ponosa na lastno državo Slovenijo. S prehojeno potjo Slovenije je primerjal tudi prehojeno pot občine Ivančna Gorica, ki je nastala pred 16 leti tudi po volji ljudi, pa čeprav je marsikdo dvomil v njen uspeh. Ob tej priložnosti se je zahvalil dosedanjemu županu Jerneju Lampretu, ki je bil župan od ustanovitve občine leta 1995

do volitev minulo jesen. Po mnenju župana Strnada je Lampret skupaj z občinskimi sveti v štirih mandatnih obdobjih pripeljal občino na zavidljivo raven.

Župan Dušan Strnad je na letošnjo slovesnost ob dnevu samostojnosti in enotnosti povabil tudi podjetnike in obrtnike, ki delujejo v naši občini, in se jim v nagovoru tudi zahvalil za njihov doprinos k razvoju občine. S tem dejanjem je tudi on ohranil tradicijo županovega prednovoletnega srečanja z gospodarstveniki. Še posebej pa je poudaril tudi njihovo podporo športu, saj brez sponzorjev tudi marsikatera športna dejavnost v naši občini ne bi žela tako velikih uspehov. Celotno prireditev je oplemenitil kulturni program, v katerem so sodelovali MPZ Vidovo Šentvid pri Stični, Otroški pevski zbor in instrumentalisti PŠ Stična, instrumentalisti Glasbene šole Grosuplje, podružnica Ivančna Gorica, skupina Gross upi, Plesni klub Guapa, pevka Manca Pirc, plesna para SŠ Josipa Jurčiča in Folklorna skupina Stična. Prireditve so popestrili z demonstracijskim nastopom člani Karate kluba Ivančna Gorica.

Športnica in športnik občine v letu 2010, Karmen Globokar in Borut Koščak

Kdo so najuspešnejši športniki in športnice naše občine v letu 2010, smo, kot je tradicija, izvedeli na slovesnosti ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti. Tudi tokrat je ZŠO Ivančna Gorica na podlagi razpisa podelila priznanja športnikom v različnih kategorijah, podeljenih pa je bilo tudi kar nekaj priznanj za odlične športne dosežke v letu 2010. Prestižna naslova športnika in športnice občine sta osvojila karateistka Karmen Globokar in motokrosist Borut Koščak.

Kolofon

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 25. februarja.

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica

Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Ivančna Gorica

Sedež uredništva: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net

Uredniški odbor:

Matej Šteh - v. d. glavnega in odgovornega urednika

Leopold Sever - *Kratkočasnik, Siva in Severna stran*

Simon Bregar - *Šport*

Milena Vrhovec - *Kmetijstvo*

Nataša Ž. Erjavec - *Gospodinjska stran*

Maja Ficko

Sonja Maravič

Gregor Štrubelj

Lektoriranje: Simona Zvonar

Oblikovna zasnova: Flamus, Nataša Ž. Erjavec

Priprava za tisk: AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Špes & Co. d.n.o.

Časopis KLASJE izhaja v 5.800 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Teja Črne, Taekwondo klub Kang Športnica leta 2010 občine Ivančna Gorica pri deklicah

Teja trenira taekwondo že dve leti in pol in je nosilka višjega zelenega pasu. Redno se udeležuje tekmovanj v borbah in tehnikah. Tekmuje med mladimi kadetinjami v starosti od 7 do 11 let. V letu 2010 je osvojila prvo mesto na državnem tekmovanju v borbah. Prav tako je osvojila prvo mesto na meddržavnem tekmovanju v borbah na Dan Gun Open v Zagrebu, na Tempo Open v Logatcu pa je bila druga. Priznanje za odlične športne dosežke sta prejeli: Nina Železnik (Sankukai karate klub Ivančna Gorica) in Manca Groznik (ŠD Špela Ivančna Gorica).

Jan Pancar, AMD Šentvid pri Stični Športnik leta 2010 občine Ivančna Gorica pri dečkih

Jan Pancar je voznik motokrosa in nastopa v kategoriji MX 65 juniorji. V sezoni 2010 je redno nastopal v slovenskem državnem in pokalnem prvenstvu. Od desetih dirk, ki so bile organizirane v Sloveniji, je Jan kar na osmih zmagal in si suvereno privozil naslov državnega in pokalnega prvaka Slovenije.

Avgusta je sodeloval na svetovnem mladinskem prvenstvu v Franciji, kjer je nastopal kot član slovenske reprezentance v kategoriji MX 65. Med 63 tekmovalci iz vsega sveta mu preboj v finale sicer ni uspel, si je pa nabral pomembne izkušnje. V lanskem prvenstvu je nastopil tudi na treh dirkah evropskega prvenstva in si priboril tudi prve točke na mednarodnih tekmovanjih. Priznanje za odlične športne dosežke so prejeli: Žiga Hrovat (Taekwondo klub Kang), Primož Živkovič (Sankukai karate klub Ivančna Gorica) in Robert Tekavec (RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica).

Alenka Hojč, Taekwondo klub Kang Športnica leta 2010 občine Ivančna Gorica pri mladinkah

Alenka je nosilka višjega rdečega pasu in je zelo nadarjena vsestranska športnica. Tekmuje v borbah in tehnikah, v letu 2011 pa namerava položiti črni pas I. dan. V letu 2010 je na meddržavnem tekmovanju Pantera Black Belt v Zagrebu, v tehniki forme, osvojila prvo mesto (mladinke do črnega pasu). Dvakrat je zmagala tudi v tehniki borbe, in sicer na Taekwondo pokalu v Šmartnem pri Litiji in na Plemeniti taekwondo turnir Zapršič na Hrvaškem.

Alenka je tudi članica slovenske mladinske državne reprezentance v tehniki, poleg odličnih uspehov v taekwondoju pa beleži uspehe tudi v atletiki kot članica AK Mass iz Ljubljane.

Klemen Sašek, RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica Športnik leta 2010 občine Ivančna Gorica pri mladincih

Klemen Sašek velja za enega najbolj talentiranih mladih igralcev RK SVIŠ. Nosilec SVIŠ-eve igre v članskem

moštvu je postal že pri komaj 17 letih. O njegovih rokometnih sposobnostih pričča tudi dejstvo, da je redno član mlajših reprezentančnih selekcij. Trenutno nastopa za slovensko kadetsko reprezentanco, s katero je bil lani na evropskem prvenstvu v Srbiji sedmi. S tem pa se je reprezentanca uvrstila tudi na svetovno prvenstvo, ki bo letos v Argentini. Igra ob boku rokometarjev Celja, Gorenja, Cimos in drugih klubov s slovito tradicijo.

S SVIŠ-evo mladinsko ekipo nastopa tudi v prvoligaški konkurenci, znova v družbi podmladka najznamenitejših slovenskih klubov, kjer Ivančani zelo uspešno nastopajo.

Zaradi reprezentančnega nastopa v Katarju je v Klemenovem imenu priznanje prevzel njegov oče.

Priznanje za odlične športne dosežke je prejel Žan Dežman (Karate klub Ivančna Gorica).

Karmen Globokar, Sankukai karate klub Ivančna Gorica Športnica leta 2010 občine Ivančna Gorica pri članicah

Karmen je že poznana športnica naše občine. Njena športna pot v Sankukai karate klubu Ivančna Gorica se je pričela leta 2002. Že več let zapored na tekmovanjih v športnih borbah posega po najvišjih mestih. Redno obiskuje tako trening tehnike, trenerske treninge in tudi borbene treninge, kjer še izpopolnjuje svoje znanje. Zadnje štiri leta Karmen pomaga tudi pri delu v klubu in na ta način svoje znanje prenaša na mlajše tekmovalce. Je nosilka rjavega pasu in tudi večkratna državna prvakinja v kategoriji športnih borb za dekleta. V zadnjem letu se tudi intenzivno pripravlja na polaganje črnega pasu.

V letu 2010 je na pokalnih tekmovanjih v kategoriji članice borbe 3. kyu - 4. DAN nad 58 kg, osvojila petkrat prvo mesto. Na državnem tekmovanju v kategoriji članice borbe absolutno pa je osvojila prvo mesto.

Borut Koščak, AMD Šentvid pri Stični Športnik leta 2010 občine Ivančna Gorica pri članih

Motokrosist Borut Koščak je v sezoni 2010 je redno nastopal v slovenskem državnem in pokalnem prvenstvu v najmočnejši članski kategoriji MX Open. Udeležil se je vseh dirk, razpisanih v obeh prvenstvih. V državnem prvenstvu je sezono končal na četrtem mestu, v pokalnem prvenstvu Slovenije pa je bil s končnim tretjim

mestom še uspešnejši.

Borut se je v sezoni 2010 uspešno preizkusil tudi na mednarodnih tekmovanjih. Poleg dirke na domačem dirkališču v Šentvidu pri Stični, ki je štela za točke evropskega prvenstva kategorije EMX Open, se je udeležil tudi dirke istega prvenstva v Bolgariji. Skupaj je osvojil 43 točk evropskega prvenstva oz. 18. mesto v skupni razvrstitvi (uvrščeni 82 voznikov iz 18 držav).

Priznanje za odlične športne dosežke je prejel Aleksander Polak (RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica).

Moška rokometna ekipa Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica Šolska ekipa občine Ivančna Gorica za leto 2010

Rokometna ekipa SŠ Josipa Jurčiča je v lanskem šolskem letu odigrala 15 tekem. Udeležila se je področnega prvenstva v Krškem, četrtfinalnega državnega prvenstva v Novem mestu ter polfinala in na koncu še finala. Tako polfinalno kot tudi finalno tekmovanje je bilo organizirano na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica. Igralci so poleg zavidljivega tehničnega znanja pokazali izjemno motiviranost in željo zastopati svojo šolo, da bi bili lahko zgled marsikateremu profesionalnemu igralcu ali klubu. V domači telovadnici so tako že tretjič postali v štirih letih najboljša ekipa v državi.

Ekipa

AMD Šentvid pri Stični Moška klubska ekipa občine Ivančna Gorica za leto 2010

V sezoni 2010 je kar nekaj članov AMD Šentvid pri Stični doseglo odlične rezultate, tako v državnem kot tudi pokalnem prvenstvu Slovenije. Po sistemu ekipnega točkovanja, v katerem sodelujejo društva s svojimi vozniki, je ekipa AMD Šentvid pri Stični osvojila že peti zaporedni naslov ekipnih pokalnih prvakov Slovenije in četrto mesto med ekipami, nastopajočimi v državnem prvenstvu Slovenije.

Priznanje za odlične športne dosežke je prejela mladinska ekipa RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica.

Branko Kavšek, AMD Šentvid pri Stični Športnik leta 2010 občine Ivančna Gorica pri veteranih

Branko Kavšek je v sezoni 2010 redno nastopal v pokalnem prvenstvu Slovenije, v kategoriji veterani nad 45

let starosti. Na zadnji dirki prvenstva se je potegoval celo za naslov prvaka, vendar je na koncu za njim zaostal za vsega pet točk, in bogati zbirki veteranskih uspehov dodal še nov naslov podprvaka. Branko pa se lahko pohvali tudi s tem, da je eden najstarejših Slovencev, ki se aktivno ukvarjajo z dirkanjem v motokrosu. Priznanje za odlične športne dosežke je prejel Marjan Rus (RK SVIŠ Ivančna Gorica).

Anica Kastelic, AMD Šentvid pri Stični Zaslužna športna delavka

Anica Kastelic je članica AMD Šentvid pri Stični od začetka 70-ih let. To je bil čas, ko je društvo organiziralo prve večje dirke v motokrosu na Gradišču. Kmalu je postala nepogrešljiva pri organizaciji dirk. Skupaj z možem Stanetom sta dolgo časa vodila t. i. tehnično in verifikacijsko komisijo, ki na dan dirke pregleduje, ali so oprema in motocikli voznikov v skladu s pravili. Prijavljeni vozniki morajo imeti tudi ustrezno dokumentacijo. Pri vseh teh opravilih je gospa Anica kot športna funkcionarka sodelovala še ne dolgo nazaj tudi na dirkah v Dolini pod Kalom, kjer društvo še danes uspešno deluje.

Rokometni klub SVIŠ Pe- karna Grosuplje Ivančna Gorica Jubilejno priznanje ob 50-letnici delovanja

Tradicija rokometna in prvi rokometni koraki v občini Ivančna Gorica segajo v konec 50-ih let. Trije tedanji klubi, predhodniki RK SVIŠ; Rokometni klub Polž Višnja Gora, TVD Partizan Stična in TVD Partizan Šentvid pri Stični, so v tekmovalni sezoni 1960/61 prvič nastopili v Dolenjski rokometni ligi. Večkrat so ekipe zgoraj omenjenih klubov sicer osvojile prvo mesto, a jim prek kvalifikacij ni uspelo napredovati v višji rang. Le ekipi Višnje Gore se je za sezono 1988/89 uspelo uvrstiti v drugo slovensko ligo. Prvo pravo večjo zmago pa so klubi dosegli z združitvijo v enoten klub, v Rokometni klub SVIŠ. To se je zgodilo 14. aprila 1990. Kot je zapisano v statutu Rokometnega kluba SVIŠ, je klub nastal z združitvijo klubov iz Višnje Gore, Stične in Šentvida pri Stični in da nadaljuje njihovo tradicijo. Za kraj igranja je bila izbrana Ivančna

Gorica, ki je takrat edina premogla športno dvorano na območju današnje občine, svojega rokometnega kluba pa do takrat ni imela. Združeni rokometarji so začeli žeti uspehe; redno nastopanje v drugi ligi in kar petkratna osvojitve tretjega mesta.

V trinajsti sezoni nastopanja (2002/03) pa je ekipa SVIŠ-a zabeležila zgodovinski dosežek. Uvrstitev v prvo B-državno ligo in kar takoj osvojitve prvega mesta in uvrstitev v prvo državno ligo. V prvi ligi je Rokometni klub SVIŠ nastopal tri sezone. Zelo velika kvaliteta kluba je gotovo načrtno delo z mladimi. Trenutno v klubu delujejo štiri ekipe dečkov, kadetska, mladinska ter članska in tudi veteranska ekipa. Velja pa omeniti tudi šest ekip mini rokomet. Skupno se z rokometom ukvarja prek 170 igralcev.

Rokometna šola RK SVIŠ pa se v zadnjih petih sezonah uvršča med deset najuspešnejših v državi. Mladinska ekipa se trenutno nahaja v prvi državni mladinski ligi na osmem mestu, članska ekipa pa se poteguje za ponovno vrnitev v prvo državno ligo.

Rok Mihelčič Športnik leta po izboru bralcev Klasje

Ob razglasitvi najboljših športnikov leta 2010 v občini Ivančna Gorica so bili proglašeni tudi rezultati glasovanja za športnika občine po izboru bralcev Klasje. Bralci in tudi vsi drugi ste lahko glasovali za pet kandidatov

od 3. do 16. decembra. Po obrazcu na občinski spletni strani je prispelo 333 pravilno izpolnjenih glasovnic. Rezultati glasovanja so bili naslednji:

1. Rok Mihelčič (MK Fire group - Extrem team), 146 glasov
 2. Borut Koščak (AMD Šentvid pri Stični), 55 glasov
 3. Mateja Šušteršič (AK Portovald Novo mesto), 53 glasov
 4. Alenka Hojč (Taekwondo klub Kang Ivančna Gorica), 46 glasov
 5. Karmen Globokar (Sankukai karate klub Ivančna Gorica), 31 glasov
- Bralci Klasja ste torej izbrali za športnika leta motociklista Roka Mihelčiča iz Višnje Gore, člana MK Fire group - Extrem team iz Ivančne Gorice. Rok je voznik supermota, motociklistične discipline, ki je neka mešanica moto-

krosa in cestnohitrostnega dirkanja. Rok je v sezoni 2010 postal državni podprvak v kategoriji Open, prav tako podprvak je bil tudi v pokalu Alpe Adria, bil pa je tudi član slovenske reprezentance na supermoto pokalu narodov, kjer je reprezentanca osvojila 11. mesto.

Rok je na slovesnosti ob dnevu samostojnosti in enotnosti prejel spominsko plaketo in praktične nagrade pokroviteljev izbora: Marketinška agencija Ecetera Ivančna Gorica, Avto Kavšek Ivančna Gorica, Gostilna na Sokolski Ivančna Gorica ter Kozmetika in savna Fanči Galjevica.

Srečni izžrebanci

Na prireditvi smo med glasovalci, ki ste po spletnem glasovanju oddali pravilno izpolnjene glasovnice, izžrebali tudi deset nagrajencev za praktične nagrade naših pokroviteljev. Opozoriti moramo, da so bile mnoge glasovnice neveljavne, saj so nekateri večkrat glasovali oz. so glasovali brez navedbe e-naslova. Srečni izžrebanci so: **Tina Godec, Vera Hribar, Alenka Kastelic, Jure Kavšek, Sebastjan Kosec, Gregor Kozelj, Mojca Mišmaš, Marta Okorn, Davor Ožura, Elizabeta Podlipnik.**

Ker nekateri izžrebanci še niste prevzeli nagrade, ste vabljeni, da to storite v sprejemni pisarni Občine Ivančna Gorica v času poslovanja pisarne.

Matej Šteh

Strnad: »Pri svojem delu sem rad konkreten«

Prvih 100 dni mandata novega župana naše občine Dušana Strnada je že mimo. V tem času si je novi župan lahko ustvaril sliko potreb, želja in pričakovanj občanov na eni strani in zmožnosti uresničevanja le-teh na drugi strani z ekipo občinske uprave, občinskega sveta in drugih občinskih in državnih podpornih institucij. Zavedamo se, da župan nima čarobne palice, s katero bi pričaral za vse optimalne pogoje za bivanje in razvoj. Smo mu pa občani posodili droben čopič in nekaj barve, da bo lahko naslikal nove elemente oz. na novo poslikal kakšne obledele dele slike naše občine. Kje in kako se bo lotil slikarje, preberite v nadaljevanju. In ja, uradnih ur občinske uprave resnično ni več. Vrata so nam odprta vse ure rednega delovnega časa.

V drugi polovici predvolilne kampanje ste zelo konkretizirali načrtovane projekte. Katere projekte iz vašega predvolilnega programa bomo občani najprej občutili?

Jaz sem pri svojem delu rad zelo konkreten. Zato sem v svoji predvolilni kampanji zagovarjal tiste projekte, za katere sem ocenil, da jih občani in občanke potrebujejo in da so seveda uresničljivi. Konkretno to pomeni dokončanje šole in vrtca na Krki, nadaljevanje s projektom južne obvozne ceste od nove obrtno-podjetniške cone, mimo Hudega do Stične. V kratkem bo začela delovati tržnica na Sokolski cesti, dokončana

bo mrliška vežica v Ivančni Gorici, nove poslovilne objekte bomo postavili tudi v Šentvidu in na Muljavi. Naj omenim, da se lotevamo tudi rekonstrukcije 45 odsekov občinskih cest. Na trasi Korinj-Laze pričenjamo z izgradnjo vodovoda, prenovljen bo zdravstveni dom v Ivančni Gorici, pričenjamo tudi z izgradnjo prizidka vrtca v Višnji Gori. Veliko energije in sredstev bomo usmerili v izgradnjo kanalizacijskih sistemov, najprej v Višnji Gori, na Viru pri Stični, na Muljavi in v Zagradcu, kasneje pa še v drugih krajih. Odkupili bomo Borštnikovo gostilno na Krki in lokacijo namenili pospeševanju razvoja turizma v tem kraju. Spomladi letos bomo predali v uporabo otroško igrišče v Ivančni Gorici, sledilo bo otroško igrišče v Višnji Gori. Izpostavil sem le nekaj konkretnih projektov, o vseh drugih bomo občane in občanke sproti seznanjali in jih vključevali tudi v javne razprave in soodločanje. Za nekatere prav tako pomembne projekte pa še niso izpolnjeni potrebni pogoji.

Katera vsebina predvolilnih programov vaših protikandidatov na jesenskih volitvah se vam je zdelo dobra in ste jo oz. jo boste tudi uvrstili na seznam za realizacijo v svojem mandatu?

Osnutek občinskega proračuna, ki smo ga pred kratkim soglasno sprejeli, odraža vsebino predvolilnih

kampanj, tako moje kot tudi mojih protikandidatov. So pa bili programi precej podobni, kar niti ni presenetljivo, saj imamo le eno občino in vsi želimo delati v korist istih občanov in občanov. V predloženem proračunu je zelo konkreten načrt projektov, ki naj bi se realizirali letos in v prihodnjih nekaj letih.

Kakšna je po vaši oceni zapuščina prejšnjega župana?

Zapuščina prejšnjega župana Lampreta je zelo dobra. Občina je brez finančnih bremen, nekaj sredstev je celo ostalo in jih bomo s pridom uporabili za projekte v mojem mandatu. Če smem izkoristiti priložnost, bi se Jerneju Lampretu še enkrat rad zahvalil za dobro opravljeno delo. Bil je nesporno dober gospodar naše občine, in kot takega so ga prepoznali tudi nekateri mediji in neodvisne institucije in ter mu namenili tudi visoka priznanja. Vesel sem, da je bil izvoljen za občinskega svetnika in je s tem ostal povezan z občino.

Govorilo se je, da boste Jerneju Lampretu imenovali za svojega podžupana. To funkcijo pa je prevzel Tomaž Smole.

Meni te govornice niso poznane, z gospodom Lampretom pa nikoli nisva govorila o prevzemu te funkcije. Za podžupana sem predlagal Tomaža Smoleta, ki ima pomembna znanja in izkušnje tako v gospodarstvu kot tudi v javni upravi. Prepričan sem, da je Smole človek, ki bo več kot uspešno opravljal delo podžupana in bo opravičil moje zaupanje.

Ste podžupana Smoleta že pooblastili za kakšne konkretne naloge, ki jih bo opravljal?

Poleg nadomeščanja mene kot župana v primerih moje odsotnosti trenutno dela pri pripravi reorganizacije občinske uprave, sodeluje pa tudi pri pripravi občinskega prostorskega

načrta. Odgovoren bo tudi za izdelavo dolgoročne razvojne strategije občine ter za spremljanje in pripravo dokumentacije pri razpisih EU za sofinanciranje občinskih investicijskih projektov. Računam na njegovo sodelovanje pri vodenju in nadzoru nad uresničevanjem investicijskih projektov, ki jih v občini ne bo malo in so za razvoj občine zelo pomembni.

Kakšna je vaša dolgoročna vizija naše občine?

Mislím, da se bo število prebivalcev v občini v prihodnjih letih še hitreje povečevalo kot doslej. Občina temu trendu uspešno sledi z izgradnjo ustrezne infrastrukture in podpornih institucij, kot so šole, vrtci, ter vzpostavlja infrastrukturo za kakovostno in aktivno preživljanje prostega časa. Po drugi strani pa moramo poskrbeti, da bodo ljudje v čim večjem številu našli delo v domačem kraju, zato je naša zaveza, da moramo ustvarjati takšne pogoje, ki bodo zanimivi tudi za podjetniške pobude, tako v realnem kot tudi v storitvenem sektorju. Zato bomo še letos pripravili strategijo gospodarskega in turističnega razvoja občine. To nameravamo storiti skupaj s čim širšo javno razpravo, k sodelovanju pa bomo povabili tudi strokovnjake s teh področij. Ravno v razvoju gospodarstva, turizma in kmetijstva vidim največje priložnosti za uspešen razvoj naše občine. Ne želim, da bi naša občina zaradi bližine velikih centrov postala spalno naselje.

To je vaša vizija razvoja občine, katera je po vaše v tem trenutku največja ovira, ki bi lahko ogrozila uresničevanje ciljev, ki bodo zapisani v strategiji? V preteklosti je bilo največ zaostankov in motenj zaradi nesprejetega občinskega prostorskega načrta, kar je oteževalo razvoj občine v smereh in s tempom, kakršnega so si občani želeli. Predvsem tu mislim pozidavo

stanovanjskih in gospodarskih objektov. Sprejetje OPN-ja intenzivno zaključujemo in točno vemo, kaj na prostorskem delu v tej občini lahko pričakujemo. Kljub našim prizadevanjem pa dokončnega sprejetja OPN ne pričakujem do pomladi naslednje leto, saj je sprejetje v veliki meri odvisno od državnih organov, ki že doslej niso bili ravno hitri v odzivanju. Intenzivno delamo tudi na tem, da omogočimo rast in širitev naših uspešnih podjetij v okviru občine. Pričakujem, da bomo tudi za podjetje Akrapovič, seveda v sodelovanju z njimi, našli dobro in za vse sprejemljivo rešitev za širitev dejavnosti.

Ste tudi prvi človek občinske uprave. Lahko pričakujemo kakšne večje spremembe v smeri zagotavljanja hitrejših in kakovostnejših storitev za občane?

Poleg prej omenjene reorganizacije občinske uprave smo sprejeli nov kadrovski načrt, ki predvideva dve novi zaposlitvi. Prva oseba bo odgovorna za pripravo, izvedbo in kontroling investicij občinske infrastrukture, druga oseba pa bo odgovorna za stike z javnostmi, protokol in mednarodno sodelovanje. To pomeni, da bo tudi komunikacija občinske uprave z občani in drugimi interesnimi skupinami bolj ažurna, saj bo ta oseba upravljala z vsemi komunikacijskimi sredstvi občine. Nameravamo se tudi prostorsko prilagoditi potrebam občanov. Del uprave bomo preselili v prostore poleg občinske seje sobe, pravkar pa smo v centru Ivančne Gorice v Žolnirju najeli tudi prostore za dolgo pričakovani turistično-informacijski center, ki mu bomo poleg pospeševanja turizma zaupali še kakšen dodaten servis za naše občane.

Franc Fritz Murgelj

Osnutek proračuna za leto 2011 soglasno sprejet

Začetek novega leta je prinesel tudi prvo sejo občinskega sveta v letu 2011. Na zadnji dan v januarju so se svetniki in svetnice sestali na tretji seji, glavna točka dnevnega reda pa je bilo sprejemanje osnutka proračuna za leto 2011. Napočil je torej čas, ko se bodo predvolilne obljube morale začeti izpolnjevati.

Prav sklicevanje na volilne programe je bilo tudi eno izmed izhodišč, po katerem se je po besedah župana Dušana Strnada pripravljala osnutek letošnjega proračuna. Župan je na seji občinskemu svetu obširno predstavil potek priprav osnutka tega osrednjega finančnega dokumenta, na katerem bo slonelo delovanje občine v naslednjem letu. Glavna izhodišča za pripravo osnutka so bila veljavna zakonodaja, podpisane pogodbe in obveznosti iz leta 2010, zakonske obveznosti občine, ustanovitelske obveznosti do javnih zavodov, letni načrti dela 12 krajevnih skupnosti in ne nazadnje, kot smo že omenili, tudi mnoge točke volilnih programov iz zadnjih lokalnih volitev.

Na seji je bil tudi novi predsednik nadzornega odbora Občine, Cveto Zupančič

Struktura prihodkov v osnutku proračuna 2011:

1. Davčni prihodki	9.529.945,00
2. Nedavčni prihodki	1.174.251,90
3. Kapitalski prihodki	43.400,00
4. Transforni prihodki	1.559.216,00
Skupaj prihodki	12.306.812,90

Župan je nadalje predstavil tudi konkretne vsebine proračuna. Proračun na prihodkovni strani predvideva dobrih 12.300.000 evrov in na odhodkovni strani skoraj 16.500.000 evrov. Razlika v višini dobrih 4 milijonov evrov so sredstva, ki so v letošnji proračun prenesena iz leta 2010, torej so bila v minulih letih prihranjena. Poudariti je potrebno, da je realno prenesenih približno 2,5 milijona evrov, ostalo so obveznosti iz lanskega leta (največ so vezane na pogodbo za gradnjo šole in vrtca na Krki, ki je še v teku). Prihodki so načrtovani glede na izhodišča, ki jih posredujejo občini državni organi, in na lastni oceni javnofinančnih tokov. Iz strukture prihodkov je razvidno, da je največ davčnih prihodkov (več kot 9,5 milijonov evrov), nedavnih dober milijon evrov, transfernih prihodkov 1,5 milijona evrov in nekaj kapitalskih prihodkov. Struktura odhodkov v osnutku proračuna kaže približno 8 milijonov evrov tekočih odhodkov in tekočih transferjev ter prav toliko tudi investicijskih odhodkov in investicijskih transferjev. Poudariti je potrebno kar 70-odstotno povečanje investicijskih odhodkov, kar obljublja zelo pestro in delavno leto.

Struktura odhodkov v osnutku proračuna 2011:

1. Tekoči odhodki	3.893.589,09
2. Tekoči transferi	4.662.033,87
3. Investicijski odhodki	7.647.514,86
4. Investicijski transferi	272.400,00
Skupaj odhodki	16.475.537,82

Struktura odhodkov v osnutku proračuna po programih:

Izobraževanje, vzgoja	4.169.900,00
Gospodarske dejavnosti (cestni in železniški promet, kmetijstvo, turizem ...)	3.441.594,48
Javna uprava	2.686.058,98
Stanovanjska dejavnost in prostorski razvoj	1.910.477,83
Varstvo okolja	1.805.530,57
Kultura, šport, društva	949.465,96
Socialna varnost	685.930,00
Zdravstvo	513.000,00
Civilna zaščita, SPV, gasilstvo	313.580,00

Pomemben del proračuna je t. i. Načrt razvojnih programov 2011–2014. V njem se vidi, kako bodo načrtovana sredstva v naslednjih letih pri posameznih večjih projektih, ki niso finančno izvedljivi v enem letu. Na nek način tak načrt govori o nadaljnji strategiji dela občine.

Povzetek Načrta razvojnih programov 2011–2014:

- dokončanje projektov iz preteklih let,
- v letu 2011 izvedba projektov, ki so izvedljivi v enem letu,
- priprava dokumentacije za projekte 2012–2014,
- priprava kratkoročne in dolgoročne strategije razvoja občine,
- priprava in sprejem Občinskega prostorskega načrta (OPN),
- odkupi zemljišč.

Nekateri konkretni projekti iz Načrta razvojnih programov 2011–2014:

- nadaljevanje izgradnje kanalizacijskih vodov in intenzivna priprava dokumentacije za nadaljnjo širitev kanalizacijskega omrežja,
- gradnja vodovodnih sistemov (Kuželjevec–Korinj, Zgornja Draga), priprava dokumentacije za Leskovško planoto, Trnovico, Kojino),
- sofinanciranje gradnje čistilne naprave in pokritja kompostarne v CERO Špaja dolina,
- investicijsko vzdrževanje in gradnja občinskih cest (približno 45 projektov),
- zamenjava svetil javne razsvetljave in gradnja nove cestne razsvetljave,
- urejanje avtobusnih postajališč,
- nakup zemljišč za urejanje novega centra Ivančne Gorice,
- prenova zdravstvenega doma v Ivančni Gorici,
- ureditev otroškega igrišča v Ivančni Gorici in priprave za igrišče v Višnji Gori,
- ureditev tržnice v Ivančni Gorici,
- dokončanje gradnje šole in vrtca na Krki,
- gradnja prizidka vrtcu v Višnji Gori,
- dokumentacija za gradnjo šole v Zagradcu,
- dokončanje gradnje mrliške vežice v Ivančni Gorici, začetek gradnje mrliške vežice v Šentvidu in na Muljavi,
- nadaljevanje sanacije zidu na pokopališču na Krki,
- nakup Borštnikove hiše na Krki,
- obnova opušenih objektov, ki so v lasti občine (šole Višnja Gora, Hrastov Dol, Korinj),
- vlaganje v varstvo pred naravnimi nesrečami

4. redna seja

Občinski svet bo končni predlog proračuna za leto 2011 sprejemal na 4. redni seji, ki bo potekala v sredo, 16. februarja.

Na dnevnem redu seje bo tudi osnutek novega pravilnika za sprejem otrok v vrtec, informacija o delu območne izpostave JSKD Ivančna Gorica, Poročilo o delu medobčinskega inšpektorata in predlog Občinskega podrobnega prostorskega načrta za turistično območje Gabrovčec-Virje. Svetniki in svetnice pa bodo imenovali tudi svojega predstavnika v organih Rokometnega kluba SVIŠ Ivančna Gorica.

Ker se vse seje snemane, vabljeni na ogled video posnetkov na spletni strani občine (www.ivančna-gorica.si).

- (gasilci, CZ) in prometno varnost (SPV),
- investicijsko vzdrževanje kulturnih domov,
- postavitve turističnih tabel.

Osnutek proračuna so pred sejo obravnavali tudi vsi pristojni odbori občinskega sveta in nadzorni odbor občine. V proračunski razpravi so predsedniki posameznih odborov predstavili svoja poročila. V razpravi so lahko svoja mnenja in vprašanja predstavili tudi svetniki in svetnice. Gledano v celoti osnutek proračuna ni doživel kritik, ki bi pripeljale do morebitne zavrnitve osnutka. Večina svetnikov je pohvalilo pripravljeno gradivo, so pa nekateri očitali, da je nepregledno in da premalo natančno predstavlja posamezne projekte. S tem v zvezi je potrebno poudariti, da država natančno določa kriterije in obliko za pripravo proračuna, ki morajo biti po svoji strukturi enotni v vsej državi. Morda je bil največji očitke županu kot predlagatelju, da je proračun premalo razvojno naravnani in da se ne vidi dolgoročnega razvoja občine. Na to je župan odgovarjal s pojasnilom, da za dolgoročni razvojni program potrebuje več časa, priprava takšne strategije pa bo eden od dokumentov, ki se bo pripravil v letošnjem letu in ga bo potrjeval tudi občinski svet. To bo potem osnova za delo v nadaljnjih 20 letih. Nekaj kratkoročnih načrtov pa je zagotovo vidnih tudi iz Načrta razvojnih programov 2011–2014.

Župan je moral pojasniti tudi povečanje sredstev na postavki za plače. Gre namreč za to, da se v letu 2011 načrtujeta dve novi zaposlitvi, in sicer bo zaposlen višji svetovalec za vodenje investicij, ki bo pripravljala dokumentacijo za občinske investicije in tudi skrbel za izvajanje letih, spremljal pa bo tudi javne razpise, kamor se bo občina javljala za sredstva. Zaposlen pa bo tudi višji svetovalec za odnose z javnostmi, protokol in mednarodno sodelovanje. Prav zaposlitve slednjega nekateri svetniki niso podprli z odobravanjem, vendar župan pojasnjuje, da je tudi to področje za občinsko upravo nujno, saj je podoba občine navzven tudi pomembna. Povečanje sredstev je predvideno tudi na račun

odpravnin ob upokojitvi. Sicer pa se že pripravlja tudi reorganizacija dela občinske uprave, ki bo po novem delovala v obliki oddelkov. Kar veliko govora je bilo v razpravi tudi o problematiki starejših. Župan je pojasnil, da v proračunu nikjer niso omenjeni načrti za gradnjo doma starejših občanov, ker zanj še vedno ni realnih možnosti. Dokler ne bo sprejet Občinski prostorski načrt, je predvideno zemljišče v Šentvidu še vedno kmetijsko. Po drugi strani se pojavljajo tudi iniciative za gradnjo drugje v občini, na širitev doma starejših pa se pripravljajo tudi v Grosuplju. Še najbolj realno pa je pričakovati, da bi se v naši občini najprej vzpostavil nekakšen center za dnevno varstvo starejših. Prav ta predlog in še nekaj drugih za povečanje sredstev na posameznih postavkah so bili tudi sprejeti kot predlogi za dopolnitev osnutka proračuna, za katerega so po koncu razprave dvignili roke vsi svetniki in svetnice. Predlog proračuna je od srede, 2. februarja, dalje objavljen na spletnih straneh Občine in je v t. i. javni razpravi. Naslednja seja je sklicana za sredo, 16. februarja, ko naj bi občinski svet tudi potrdil letošnji proračun.

Matej Šteh

Organizacijski odbor pohoda po Jurčičevi poti sporoča, da bo

18. Pohod po Jurčičevi poti,
v soboto, 5. marca 2011.

Štart bo Višnji Gori med 7. in 10. uro,

zaključna prireditev na Jurčičevi domačiji ob 11.30 uri.

Slavnostni govornik: Peter Misja, predsednik Turistične zveze Slovenije

Vabljeni!

Spet nova smer pri odlaganju odpadkov

Svetniki in svetnice so na 3. seji, na kateri je bila sicer glavna tema sprejemanje osnutka proračuna za leto 2011, obravnavali še eno zelo pomembno temo. Direktor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Tomaž Rigler je predstavil nadaljnjo strategijo upravljanja z odpadki v naši občini.

V zadnjih mesecih se je namreč zopet veliko dogajalo na področju urejanja statusa našega občinskega odlagališča odpadkov CERO Špaja dolina, ki trenutno nima dovoljenja za obratovanje. Olajševalna okoliščina je, da je podobna usoda doletela večino še delujočih odlagališč v Sloveniji. Da je v sistemu nekaj hudo narobe, je sprevidela tudi država, ki je sprejela nove ukrepe v zvezi z reorganizacijo slovenskih odlagališč odpadkov. Izvajanje teh določil je sedaj tudi prednostna naloga upravljavca in občin solastnic deponije v Špaji dolini. Ena poglobljenih sprememb bo ta, da bo v bodoče potrebno pristopiti k ločevanju odpadkov na samem mestu izvora. To pomeni, da bomo gospodinjstva v bodoče imela tri zabojnike za ločevanje (mešani odpadki, kovina, plastična embalaža), medtem ko bomo papir in steklo še naprej ločevali na ekoloških otokih. Direktor Rigler ocenjuje, da bi se tak sistem uvedel v roku treh let. S tem v zvezi bo potrebno predvideti tudi zbirni center odpadkov nekje v središču občine Ivančna Gorica.

Kosovni odvoz bo potekal še naprej po že utečenem sistemu na klic, nove uredbe pa predvidevajo tudi obvezno ločeno zbiranje odpadkov na vseh javnih prireditvah s 500 in več udeleženci.

Nujne so tudi nekatere investicije na infrastrukturi. V letu 2011 bodo vse tri občine solastnice odlagališča v Špaji dolini sofinancirale izgradnjo čistilne naprave za izcedne vode in prekritje kompostarne, saj zaradi dotoka padavinskih voda in zakisanja organskih odpadkov sedaj prihaja do smradu, ki se čuti tudi v okolici deponije.

Deponija v Špaji dolini je za zdaj na seznamu tistih slovenskih odlagališč, ki naj bi v letošnjem letu pridobila dovoljenje za obratovanje do leta 2015. Dolgoročna vizija vseh treh občin solastnic pa je, da bi odpadke odlagali na svoji deponiji tudi po letu 2015.

Na seji je bodočo vizijo odlagališča v Špaji dolini predstavil direktor JKP Grosuplje Tomaž Rigler

Na seji tudi o ...

Na seji je bil sprejet tudi sklep, da se v UO NK Ivančna Gorica imenuje svetnik Zadel Janko in v NO NK Ivančna Gorica svetnik Dušan Artač. Do naslednje seje bo pripravljeno tudi imenovanje za predstavnike občinskega sveta v RK SVIŠ Ivančna Gorica.

Svetniki in svetnice so na zahtevo UE Grosuplje sprejeli tudi t. i. obvezno razlago odloka o prostorskih pogojih za plansko celoto Šentvid pri Stični III/1, III/2 in III/3.

Matej Šteh

Ukinitev sobotnega dela na Upravni enoti Grosuplje

V Uradnem listu RS št. 101/2010, dne 13. 12. 2010 je bila objavljena Uredba o spremembah Uredbe o upravnem poslovanju, ki ukinja splošno obveznost uradnih ur upravnih enot vsako prvo soboto v mesecu. Z novim letom 2011 uradne ure za stranke na Upravni enoti Grosuplje ostajajo med tednom nespremenjene, le uradnih ur vsako prvo soboto v mesecu ne bo več.

Upravna enota Grosuplje

Sončna elektrarna na športni dvorani v Ivančni Gorici že kaže prve rezultate

Investicija trebanjskega Trima ima tudi velik ekološki in izobraževalni pomen

Sončna elektrarna na strehi športne dvorane Osnovne šole Stična deluje in pošilja električno energijo v omrežje že od konca lanskega decembra. Uradna otvoritev te najnovejše pridobitve na področju alternativnih virov energije v naši občini, je potekala v sredo 26. januarja.

Na prijetni slovesnosti, ki so jo so-oblikovali učenci in učenke OŠ Stična, so spregovorili tudi vsi tisti, ki so najbolj zaslužni, da je prišlo do izvedbe tega projekta. Pobudnik in idejni vodja projekta, doc. dr. Simon Muhič iz Stične ni skrival zadovoljstva nad tem, da so našli skupni jezik tako investitor, kot lastnik oz. uporabnik dvorane, katerega streha je bila dana v najem za potrebe sončne elektrarne. Breme približno 700.000 evrov velike investicije je prevzelo podjetje Trimo iz Trebnjega, ki se v svoji široki ponudbi storitev ukvarja tudi s področjem uvajanja alternativnih virov energije. Njihov interes se je, po besedah Danijela Zupančiča, namestnika glavne direktorice Trima za tehnično področje in tudi sicer domačina, ujema tudi z dejstvom da sta šola in dvorana v Ivančni Gorici pokriti s Trimovo streho, vgrajevanje sončnih elektrarn v njihove strehe pa je del Trimove celovite ponudbe. Sama izvedba in montaža je potekala v sodelovanju z Elektrom Ljubljana. Seveda projekta ne bi bilo moč izvesti, če ne bi svojega interesa pokazali tudi Občina Ivančna Gorica, kot lastnica objekta ter osnovna šola Stična kot uporabnica. Dogovor o izvedbi projekta je bil sklenjen že sredi lanskega leta, ko je bil župan še Jernej Lampret. Tudi župan Dušan Strnad

Druga največja sončna elektrarna na strehah osnovnih šol v Sloveniji

in ravnatelj Marjan Potokar pa vidita v tej pridobitvi širok pomen, tako z vidika uvajanja učinkovite rabe sončne energije v občini, kot tudi z vidika izobraževanja in osveščanja mladega rodu, ki se bo vsakodnevno lahko seznanjal z delovanjem sončne elektrarne. Na šoli so namreč vzpostavili dva prikazovalnika, ki bosta ves čas prikazovala podatke kot so - temperatura zraka, moč vetra in proizvedena električna energija. Vsi ti podatki so vidni tudi na spletni strani OŠ Stična.

Kako sončna elektrarna deluje, smo

lahko brali že v novembrski številki Klasja. Na strehi športne dvorane je nameščenih 912 fotonapetostnih modulov s sončnimi celicami, ki lovijo sončno energijo in jo pretvarjajo v električno, celoten sistem pa je priključen na elektroenergetsko omrežje. Energija torej, ki se pridobiva, gre v omrežje, kjer smo uporabniki vsi odjemalci električne energije. Načrtuje se, da bo sončna elektrarna z močjo 191,52 kW letno proizvedla predvidoma 210.000 kWh električne energije, kar je enakovredno letni porabi 60 slovenskih gospodinjstev. Tu se vidi tudi ekološka vrednost elektrarne, saj to pomeni približno 95 ton ogljikovega dioksida manj v ozračju. Pridobivanje takšne »zelene« energije je sicer glede na investicijo drago, a je država tudi po direktivah Evropske unije zavezana takšno pridobivanje energije spodbujati in podpirati s subvencioniranjem cene, ki jo mora plačati elektroenergetsko podjetje. Po besedah dr. Muhiča, pa je na strehi šole še dovolj primernih površin za razširitev elektrarne. Dodajmo še, da se bodo sredstva, ki bodo prispela z naslova najemnine strehe, stekala v šolski sklad OŠ Stična in bodo namenjena izključno potrebam šolarjev.

Matej Šteh

Kmalu tudi voda na Korinju

Da včasih vendarle hitro steče tudi pridobivanje potrebne gradbene dokumentacija, dokazuje nedavno izdano gradbeno dovoljenje za gradnjo vodovoda Kuželjevec-Korinj v Suhi krajini. V novembru in decembru je Občina izpeljala vse potrebne aktivnosti, da je tik pred iztekom leta oddala vlogo za pridobitev gradbenega dovoljenja na Upravni enoti Grosuplje. Za traso približno 7,5 km dolgega vodovoda, ki bo z vodo oskrbel približno 60 gospodinjstev v vaseh Kuželjevec, Laze, Mali in Veliki Korinj, je bilo potrebno pridobiti približno 100 služnostnih dovoljenj od

lastnikov zemljišč, po katerih bo trasa vodovoda potekala. Tovrstni postopki so lahko še kako zamudni, zlasti zaradi nerešenih zapušinskih zadev, oddaljenosti kraja bivanja lastnikov (ZDA, Kanada ...) in podobno. Kot že rečeno, se ni preveč zapletalo in januarja je upravna enota po javni obravnavi izdala gradbeno dovoljenje. Občina Ivančna Gorica načrtuje, da bo z gradnjo pričela še v letošnjem letu. Projekt poleg cevovoda zajema tudi dograditev črpališča na Kuželjevcu in vodohrama (100 m³) na Velikem Korinju. Projekt, vreden približno milijon evrov, se bo sofinanciral iz Regi-

onalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), ki bo projekt prijavila na razpisu Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko. Pričakuje se približno 40 odstotkov sofinancerskega deleža. Iz Kuželjevca naj bi voda pritekla na Korinj prihodnje leto.

Takšnih področij, kjer vodovodni sistem še ni zgrajen, je v naši občini še nekaj. Iz načrta razvojnih programov v letošnjem proračunu pa lahko vidimo, da se bo tovrstna problematika razreševala tudi na Leskovški planoti, Trnovici in Kojini.

Matej Šteh

Kako do ceste in kanalizacije na Viru? Vrtec in šola na Krki že v tem šolskem letu

V KS Stična in KS Metnaja aktualna dva velika komunalna projekta, obnova ceste čez Vir nujna

Investiranje v komunalno infrastrukturo bo očitno eno glavnih področij prihodnjih občinskih investicij, saj mora občina v prihodnjih letih zado- stiti pogojem države in Evrope pri razreševanju problematike ravnanja z odpadnimi vodami. Med večjimi projekti, ki so že v fazi izvajanja, je kanalizacija Višnja Gora, ki jo bo po- trebno povezati s čistilno napravo v Ivančni Gorici. Prav tako ta čas aktu- alna projekta pa sta kanalizacija Vir in Mekinje. Spomnimo pa se še na lani uspešno širitev kanalizacije Šentvid po naselju Šentvid in Petrušnja vas.

V januarju je župan Strnad v sklopu pripravljane letošnjega občinskega proračuna opravil delovni sestanek s predstavniki KS Stična in KS Metnaja. Na Viru je poleg kanalizacije osrednji projekt tudi modernizacija in širitev ceste. Pravzaprav gre za dva projek- ta, ki se bosta zaradi racionalizacije stroškov izvajala hkrati, zlasti tam, kjer se bodo kanalizacijski vodi pola- gali po trasi ceste.

Medtem ko se je razširitev ceste od Griž do Vira izvedla že leta 2009 in 2010, pa bo nadaljevanje projekta skozi Vir mnogo bolj težavno. Cestni prostor je zaradi naselja omejen in za širitev bo nujna pridobitev dodatne- ga zemljišča, za kar pa bo potrebno najti soglasje s krajani oz. lastniki zemljišč in razumen dogovor o odkupu potrebnega zemljišča. Po idejnih projek- tih še iz leta 2002 naj bi bila cesta skozi Vir široka 5,5, na zgornji strani pa je predviden tudi pločnik.

Iz do sedaj izdelane projektne doku- mentacije za kanalizacijo je razvidno, da bo šlo za ločen kanalizacijski sis- tem, torej samo za odvajanje odpa- dnih voda in ne tudi za odvodnjavanje meteor- nih voda. Slednje se bo mora- lo reševati s ponikalnicami in izpusti v naravo. Novo kanalizacijsko omrež- je se bo povezalo z že obstoječim

Uboga regionalka

Vsak, ki se pelje po regionalni cesti iz Ivančne Gorice proti Radohovi vasi, lahko opazi, kako je že sicer slaba cesta letošnje zimo postala še bolj uni- čena. Decembra je na nekaterih mestih asfaltna površina povsem razpadla in verjetno ni bilo malo primerov, ko je to povzročilo tudi nepredvideno škodo na vozilih. Poškodovano cesto so delavci cestne službe začasno sa- nirali šele po praznikih.

Župan Strnad se je pred časom o nujni rekonstrukciji te državne ceste go- varjal na sestanku na Direkciji RS za ceste, ki je pristojna za vzdrževanje državnih cest. Občina se sicer ta trenutek najbolj prizadeva za realizacijo načrtov gradnje zahodne obvoznice v Ivančni Gorici, skupaj z železniškim nadvozom in križiščem na Hudem, pa vendar skuša na pristojne državne institucije »pritiskati« tudi v zvezi z drugimi zadevami.

V zvezi z omenjeno cesto Ivančna Gorica-Radohova vas se v bližnji priho- dnosti pričakuje ogled, po katerem bo morda kaj več znanega glede nujne obnove.

Aktualni projekti na državnih cestah v naši občini pa so še gradnja pločnika Krška vas-Gabrovčec, regionalna cesta Zagradec-Zvirče in iskanje rešitve za oblikovanje glavnega križišča za vstop v Šentvid.

pod Studencem in čistilno napravo v Ivančni Gorici.

Jasno je, da Občina samo z lastnimi sredstvi ne bo zmogla izpeljati teh projektov. Župan je z delavci občins- ke uprave pred kratkim že opravil pogovore na Ministrstvu za okolje in prostor. Za kandidiranje za evrop- ska infrastrukturna sredstva bo po- trebno najprej izdelati projektno dokumentacijo, zato so v letošnjem proračunu temu namenjena tudi kar

zajetna sredstva. Medtem bo na te- renu vsekakor potrebno najti skupni jezik z lastniki zemljišč, da bo omo- gočena gradnja kanalizacijskih vodov in obnova ter razširitev ceste skozi Vir. Tudi predstavniki obeh krajevnih skupnosti in navzoči občinski svetniki iz stiškega konca so na zgoraj ome- njenem sestanku pokazali veliko volje za aktivno sodelovanje pri pogovorih s krajani.

Matej Šteh

Se bo gradnja poslovnega objekta v Šentvidu le začela?

Po pridobljenem gradbenem dovoljenju so v teku še zadnje aktivnosti pred začeto gradnjo

Ko se je pred dobrimi desetimi leti začelo uporabljati novo pokopališče v Šentvidu, se je pristopilo tudi k aktivnostim za gradnjo nove mrliške vežice. Tudi v našem časopisu je bilo veliko zapisanega o načrtih in dogod- kih povezanih s temi aktivnostmi, ne nazadnje pa je se že po odprtju pokopališča izvedla velika investici- ja povezana s sanacijo in ureditvijo odvodnjavanja terena na katerem je pokopališče. Zadnji Svet krajevne skupnosti si je za enega glavnih ciljev zadal izpeljavo gradnje novega poslo- vilnega objekta. Priznati je potrebno, da je bilo opravljenega veliko dela, toda zadanega cilja jin ni uspelo izpe- ljati pred koncem mandata. Ustano- vljeni gradbeni odbor, ki ga sestavlja- jo predstavniki vseh štirih krajevnih skupnosti uporabnic pokopališča v Šentvidu, (KS Šentvid pri Stični, Dob, Temenica in Sobrača) deluje v enaki sestavi tudi sedaj v novem mandatu, seveda pa so tudi vsi novi štirje sveti aktivno pristopili k dokončanju pro- jekta.

Jeseni lanske leto je bilo le izdano dol- go pričakovano gradbeno dovoljenje. Nazadnje se je zapletlo pri zagotovi- tvi dostopne poti do nadomestnega parkirišča, ki bo vzpostavljeno na zemljišču nad pokopališčem. Cesta do sosednjih blokov namreč ni bila javna in jo je bilo potrebno odkupiti, da bo po njej možno priti do javnih parkir- nih površin. Ker je bilo del zemljišča

na katerem je to novo parkirišče predvideno v lasti župnijskega urada, pa je bilo potrebno pridobiti še to zemljišče. Cerkvi bo po izgradnji no- vega objekta v zameno za zemljišče pripadla stara mrliška vežica. Poudariti je še potrebno, da je bilo v postopku priprave dokumentaci- je potrebno spremeniti tudi veljavni ureditveni načrt pokopališča, projek-

Nov poslovilni objekt bo obsegal dva vežici za pokojnike s pripadajoči- mi prostori (prostor za svojce, prostor za pokopališko opremo, sanitarije, ...), poslovilno dvorano za slovo od pokojnika in navček pred poslovilnim objektom. Načrti objekta in opremljenost so takšni, da bo možna upo- raba objekta ne glede na pokojnikovo versko prepričanje, seveda pa se ve, da največ uporabnikov katolikov. Objekt bo zavzel približno polovico sedanjega parkirišča pri novem pokopališču, na strani proti Petrušnji vasi. Zmanjšane parkirne površine se bodo nadomestile z novimi nad pokopa- liščem. Skupaj z gradnjo objekta bo potrebno zgraditi tudi priključke na kanalizacijo, vodovod, električno omrežje in cestno infrastrukturo.

Naj na tem mestu omenimo, da le streljaj od lokacije novega poslovilnega objekta, čez cesto, v letošnjem letu načrtuje začetek gradnje župnijskega doma tudi župnija Šentvid. In če se ozremo še čez cesto na drugo stran, lahko opazimo kako že od lanskega leta rastejo na Kavki hiške na novem zazidalnem območju. Torej bo letos v Šentvidu kar nekaj odprtih gradbišč.

Kljub zimskemu času so na Krki, kjer se ta čas izvaja največja občinska in- vesticija, dela v polnem teku. Pravza- prav je dokaj mila zima kot naročena, saj lepo vreme omogoča nemoten potek del, predvsem pa kvalitetnejšo gradnjo. Resnici na ljubo bi si lepšega vremena želeli izvajalci del že v jese- ni, ko je šlo po zlu kar nekaj drago- cenega časa. Posledično je izvajalec, Gradis GPL, moral spremeniti ter- minske načrte gradnje.

Trenutno gredo h koncu obrtniška in inštalacijska dela v notranjosti objek- ta, v katerem bo v prihodnje potekal pouk podružnične šole na Krki v še- stih razredih in program vrtca v štirih oddelkih. Zaključuje se tudi fasada, že pa je zgrajena povezava med šolskim objektom in družbenim centrom, ki stoji poleg. Narejena je v obliki mo- stovža, ki ga je izdelalo in montiralo domače podjetje, Ključavničarstvo Polončič iz Doba. Družbeni center ima tudi nov prizidek, saj bo v tej stav- bi po novem tudi šolska telovadnica, ki bo v popoldanskih urah služila tudi potrebam krajanov. Še naprej bo to osrednji kulturni center Krke, seveda pa ima del objekta še vedno v rabi domače gasilsko društvo.

Pred časom sta si objekt ogledala skupaj z županom in občinskimi stro- kovnimi službami tudi ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar in ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica Branka Kova- ček. Sedaj, ko gredo dela h koncu, bo potrebno veliko dogovarjanja in usklajevanja, da bodo bodoči upo- rabniki kar se da hitro zasedli nove prostore. Medtem ko se bo pouk se-

lil iz stare krške šole v centru Krke, pa bodo štirje oddelki vrtca za vzgoj- no-varstveno delo v naši občini pov- sem nove kapacitete. Gre torej za pomemben korak pri razreševanju problematike odklonjenih otrok za- radi prostorske stiske. Načrtuje se, da bi se šola selila v nove prostore še pred koncem letošnjega šolskega leta, medtem ko bo vrtec svojo vrata odprl 1. septembra.

Takoj po sprejetju proračuna bo Ob- čina objavila javni razpis za opremo, v tem času pa bo ravno dovolj časa za dokončanje vseh del na objektu. Naj dodamo, da so gradbena in obr- tno-inštalacijska dela vredna preko milijon evrov, pri gradnji pa s sofina- cerskim deležem sodeluje tudi Mini- strstvo za šolstvo in šport. Oprema šole in vrtca je ocenjena na približno 100.000 evrov.

Želja je, da bi uradno otvoritev nove šole dočakali že za letošnji občinski praznik konec maja.

Matej Šteh

ta dokumentacija pa se je pripravljala za ureditev celotnega pokopališča in ne samo za izgradnjo poslovnega objekta. To je posledično terjalo več časa in tudi sredstev, so pa z izdela- vo teh projektov zagotovljene mo- žnosti celostne ureditve pokopališča za dolgoročno uporabo. V prvi fazi uresničevanja izdelanih projektov se bo pristopilo k izgradnji poslovnega objekta oz. mrliške vežice, katero uporabniki, torej krajani vseh štirih krajevnih skupnosti, ki uporabljajo pokopališče v Šentvidu, najbolj pričakujejo. Pred približno enim letom je KS Šentvid organizirala tudi javno predstavitev projektov vendar takrat kar nekako nerazumljivo, ni bilo veli- ko odziva med krajani.

V sklopu pripravljane osnutka leto- šnjega občinskega proračuna je žu- pan Dušan Strnad v začetku januarja sklical sestanek s predsedniki vseh štirih krajevnih skupnosti, člani grad- benega odbora občinskimi svetniki iz šentviške volilne enote in projektanti. Na sestanku je bilo natančno pred- stavljeno kako daleč je projekt izgra- dnje in kaj lahko pričakujejo krajani v

letošnjem letu. Župan Dušan Strnad je predsednikom in ostalim predstavi- nikom krajevnih skupnosti obljubil, da bo občina sodelovala pri gradnji in že v letošnjem proračunu zagoto- vila tudi potrebna sredstva za začeto gradnjo. V osnutku proračuna, ki so ga pred kratkim potrdili občinski svetniki je tako za gradnjo namenje- nih približno 250.000 evrov, vendar bodo morale v izdatni meri izgradnjo financirati tudi krajevne skupnosti same, skupaj s finančno soudeležbo krajanov, kot uporabnikov mrliške vežice in pokopališča. Kolikšen bo prispevek na posamezno gospodinj- stvo bo znano po izbiri izvajalca, ko bo tudi znana cena celotne gradnje. Arhitekturni biro AB Jereb iz Gro- suplja sedaj pripravlja t.i. projekt iz- vedbenih del (PZI), ki bo podlaga za izbor izvajalca del. Pričakuje se, da bo po izvedbi javnega razpisa sredi leta izbran izvajalec, torej se pričakuje za- četek gradnje nekje v drugi polovici leta 2011.

Matej Šteh

Ivančna Gorica utripala s Srcem Slovenije na sejmu Alpe-Adria

Na največjem turističnem sejmu v Sloveniji, Alpe-Adria: Turizem in prosti čas 2011, ki je potekal zadnji vikend v januarju, se je na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani predstavljala tudi občina Ivančna Gorica. Tokrat prvič pod znamko območja Srce Slovenije, ki združuje in promovira ponudbo občin Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica, Mengeš, Moravče, Šmartno pri Litiji, Trzin in Zagorje. Občina namreč v zadnjih mesecih izvaja aktivnosti v smeri pridružitve razvojnemu partnerstvu z osrednjeslovenskimi občinami, ki se povezujejo v Srcu Slovenije.

Srce Slovenije se je na sejmu predstavljalo pod geslom Zdravje letos cveti v Srcu Slovenije. Zato so tudi sodelujoči ponudniki iz občin predstavljali zdrav način življenja, športne in rekreativne aktivnosti in podobno. V petek 28. januarja se je na rdečem razstavnem prostoru Srca Slovenije predstavljala tudi naša občina, ki so jo uspešno zastopali člani Čebelarstva društva Stična in članice Društva podeželskih žena Ivanjščice. Vodne aktivnosti s kajaki na reki Krki je

predstavljala naš olimpijec iz Barcelone in danes uspešen podjetnik Borut Javornik, Kmetija Erjavec iz Gorenje vasi pa je pripravila odlično degustacijo svojih izdelkov iz suhega sadja. Da našemu zdravju koristi, če se sprehodimo po Jurčičevi poti in Učni gozdni poti po sledeh višnjanskega polža pa so na sejmu potrjevali člani TD Polževo in TD Muljava. Za koordinacijo nastopa je skrbel Občinska turistična zveza Ivančna Gorica, predsednik zveze Pavel Groznik pa je na sejmu obiskovalcem o naši občini povedal

marsikaj zanimivega. Center za razvoj Litija je kot koordinator skupne predstavitve občin na sejmu prav na dan, ko se je predstavljala naša občina na razstavnem prostoru povabil župane in predstavnike vključenih občin in za njih pripravil prav poseben družaben dogodek. Poleg našega župana Dušana Strnada je bil prisoten tudi nekdanji župan Jer-

nej Lampret, ki pa je med nekdanje kolege župane stopil v vlogi Krjavlja. Za okus je povedal nekaj Krjavljevih zgodb in zbrane povabil naj le pridejo letos na Muljavo in si konec junija ogledajo Desetega brata v letnem gledališču.

Matej Šteh

Novičke iz Srca Slovenije

Priprava turistične strategije za Srce Slovenije

Konec preteklega leta smo intenzivno pričeli s pripravami na oblikovanje strategije za turistično destinacijo Srca Slovenije. V decembru in januarju sta tako potekali že dve delavnici z naslovom Kje smo, kaj imamo – osnova za oblikovanje strategije. Opredeljeni so bili obstoječi potenciali, ključni aduti in razvojno-trženjski potenciali območja Srca Slovenije. Druga delavnica je potekala v Centru Ivana Hribarja v Trzinu v sredo, 12. januarja 2011. Udeležilo se je kar 30 članov projektne skupine, pri čemer so bile vse vabljenе občine dobro zastopane. Skupaj smo iskali vizijo turističnega območja ter nato delo nadaljevali v skupinah, ki so imele nalogo določiti produkte, partnerje, ponudbo in razvoj znamke.

Naslednja delavnica bo potekala februarja, ponovno jo bo vodila Miša Novak iz podjetja Alohas. Na februarjem srečanju bomo dobili že osnutek strategije, ki ga bomo skupaj predebatirali. Iz njega bo na koncu nastal krovni dokument Turistična strategija Srca Slovenije.

Gašper Kleč, Center za razvoj Litija

Srečanje županov Razvojnega partnerstva središča Slovenije

Domačija Pr'Krač v Dolskem je 11. januarja 2011 gostila župane in koordinatorje občin Razvojnega partnerstva središča Slovenije, ki so se sestali na prvem letošnjem srečanju. Razvojno partnerstvo središča Slovenije povezuje občine Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica, Mengeš, Moravče, Radeča, Šmartno pri Litiji in Zagorje ob Savi. Za novega predsednika Območnega sveta RPSS je bil imenovan Marjan Šarec, župan Občine Kamnik, podpredsednik pa je postal Franci Rokavec, župan Občine Litija. Prvič je bil prisoten tudi Dušan Strnad, župan Občine Ivančna Gorica, ki se pripravlja na vključitev v Razvojno partnerstvo središča Slovenije.

Poleg konstituiranja novega Območnega sveta Razvojnega partnerstva središča Slovenije so se prisotni seznanili še s poročilom o realizaciji letnega programa RPSS v letu 2010, obravnavali so predlog programa dela RPSS za leto 2011 in se seznanili z rezultati delovanja Lokalne akcijske skupine Srca Slovenije. Med najodmevnejšimi projekti v lanskem letu je bila skupna predstavitev na sejmu Turizem in prosti čas v Ljubljani, Srce Slovenije pa smo predstavljali tudi na mednarodnem turističnem sejmu v Helsinkih ter na vrsti drugih manjših dogodkov v Srcu Slovenije. Izdali smo prikupno otroško knjižico Radovedni vrabček Čivi v Srcu Slovenije ter podprli ultramaratonskega kolesarja Hilarija pri njegovem podvigu za ohranitev Zemlje. Skupaj z zadrugo Jarina smo uspeli narediti pomembne korake na področju lokalne samooskrbe Srca Slovenije s hrano ter povezali lokalne pridelovalce hrane z več kot 20 javnimi institucijami in podjetji.

Med projekti za leto 2011 so župani in predstavniki občin z navdušenjem sprejeli pobudo za ponovno skupno predstavitev Srca Slovenije na turističnem sejmu Turizem in prosti čas, ki se je odvijal med 27. in 30. januarjem 2011 v Ljubljani. Predlog programa dela za leto 2011 pokriva tri generalna področja, in sicer naše okolje, podjetništvo in turizem ter podporo delovanja razvojnega partnerstva. Župani oziroma njihovi namestniki desetih občin, povezanih v RPSS, so se strinjali, da je ena izmed pomembnih nalog Centra za razvoj Litija igrati vlogo učinkovitega povezovalca med občinami članicami RPSS in Ljubljansko urbano regijo. Osnovni cilj povezovanja občin v razvojnem partnerstvu pa še naprej ostaja uresničevanje skupnih interesov, ki so vezani na nove razvojne možnosti ter pridobivanje državnih in evropskih sredstev.

Ana Savšek, Center za razvoj Litija

Bodi viden – bodi previden

Občinski Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pripravil zanimivo preventivno akcijo

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ivančna Gorica se aktivno vključuje v vse večje preventivne akcije, ki potekajo Sloveniji, minuli mesec pa je pripravil dve: Varo na železniških prehodih in Bodi viden – bodi previden.

Člani SP so občankam in občanom, ki pogosto prečkajo predvsem nezavarovane prehode čez železniško progo, razdeljevali posebno zgibanko, okolico pa opozarjali s priložnostnimi plakati. Vsekakor je tovrstna akcija v naši občini dobrodošla, saj imamo kar veliko železniških prehodov.

V poznem popoldanskem in večernem času so člani SPV delili med krajane letake, jih opozarjali, kako nujno je, da je pešec primerno oblečen in

tudi opremljen z odsevnimi telesi, ki so jih v ta namen tudi razdeljevali.

Praktična predstavitev

V četrtek, 27. januarja, pa smo bili v Ivančni Gorici priče posebni praktični predstavitvi, na katero so bili vabljeni krajanje, zlasti starejši in mlajši, ki so najbolj izpostavljeni v prometu. Pri šotoru poleg Mercator centra so nam prikazali različne situacije, s katerimi se lahko srečamo vozniki, pešci in drugi udeleženci v prometu. Zlasti pešci so najšibkejši udeleženci prometa in zdi se, da bi lahko tudi sami opozarjali voznike, da so prisotni, čeprav jih v mraku in temi voznik lahko spregleda in zgodi se najhujše. Kako pomembna je uporaba kresničk in drugih svetlobnih teles, smo lahko

spoznali z obiskom velikega šotorja, v katerem je bilo prikazano, kako opazna je oseba s kresničko v temi.

S praktičnimi prikazi so se obiskovalci lahko seznanili s težavami v ravnovesju, ki jih ima voznik pod vplivom alkohola, pa kakšna je naletna teža voznika ali sopotnika pri trčenju avtomobila glede na hitrost in težo osebe.

Izkazalo se je, da tovrstna akcija pritegne pozornost obiskovalcev in mimoidočih in bi jo bilo vredno še kdaj organizirati. Poleg članov SPV občine Ivančna Gorica so pri njej sodelovali tudi člani ZŠAM Ivančna Gorica in policisti PP Grosuplje.

Matej Šteh

S pomočjo posebnih očal je tudi predsednik občinskega SPV Nikolaj Erjavec izkusil težave alkoholiziranega voznika.

Novi obrazi v Občinskem svetu

Na volitvah 10. oktobra 2010 je bilo med 21 svetniki v občinski svet izbranih kar 12 takšnih, ki so mesto občinskega svetnika zasedli prvič. Vsekakor gre za veliko spremembo v sestavi tega pomembnega občinskega organa. Na uredništvu smo sklenili, da svetnike tega mandatnega obdobja predstavimo tudi v našem časopisu, pri tem pa smo dali prednost novincem.

Vsak svetnik je za naš časopis pripravil kratko predstavitev, mi pa smo jim zastavili še dve vprašanji:

Kaj je botrovalo vaši odločitvi, da ste kandidirali za člana/ico občinskega sveta?

Kateri temi se želite kot občinski svetnik/ica še posebej posvetiti v naslednjem štiriletнем mandatu?

Upamo, da boste naše nove zastopnike politične moči zdaj bolje poznali in boste lažje spremljali njihovo delo v občinskem svetu. Žal predstavitev svetnika Jurija Kosa ni, saj je gospod Kos odklonil sodelovanje pri predstavitvi.

Dušan Artač

Po izobrazbi sem diplomirani ekonomist iz mednarodnega poslovanja. Diplomiral sem na poslovni univerzi Nottingham v Angliji. Sem direktor lastnega podjetja, ki sem ga ustanovil konec leta 2009. V njem nadaljujem svojo dosedanja bančniško kariero, ukvarjam se s sodobnimi samopostrežnimi bančnimi kanali - bankomati in POS terminali.

Sem oče dveh otrok, hčerke Sare in sina Roka, ter mentor pastorki Tini. Na svoje otroke in življenjsko sopotnico Renato sem zelo ponosen, saj se za vsakim posebej skriva nekaj posebnega.

Nikoli nisem bil član katerekoli politične stranke in verjamem, da tudi ne bom. V življenju se želim posvečati gospodarstvu in ustvarjanju.

Za kandidaturo na lokalnih volitvah sem se odločil predvsem zaradi tega, ker sem ocenil, da je čas za spremembe. Interesno skupino neodvisnih občanov Optimist sem ocenil kot tisto opcijo, katere ideje in program je tisto, kar bi si za občino želel tudi sam.

Kot občinski svetnik se želim posvetiti predvsem temam, ki za občino pomenijo kar se da hiter in uravnotežen razvoj na vseh področjih, in tistim, ki so nujno potrebne za zagotavljanje in izpolnjevanje potreb občanov in občanov in ne posameznih lobijev in interesnih skupin. V mandatu, ki je pred nami, se bom zavzemal še za transparentnost in strokovnost delovanja občine kot take.

Džuro Čurčić

Večino svojega delovnega časa sem preživel pri delu, kjer sem bil obkrožen z veliko ljudmi. Nekaj časa sem vozil in popravil kmetijske stroje. Nakar sem se iz zdravstvenih razlogov prešolal in opravil službo receptorja v sprejemni pisarni v več podjetjih.

V prostem času se rad ukvarjam z gojenjem malih pasemskih živali. Razstavljal sem na raznih razstavah, sodeloval pa sem tudi pri ustanovi-

tvi Društva gojiteljev pasemskih živali Ivančna Gorica, katerega aktivni član sem. Sem tudi član Čebelarskega društva Krka, član Društva upokojencev Ivančna Gorica, zastopnik upokojencev v več vaseh v KS Zagradec in prostovoljec skupine Starejši za starejše.

Pred leti sem bil zastopnik krajanov v KS Zagradec. Kot član Društva upokojencev Ivančna Gorica in udeleženec pohodov, ki jih je stranka DeSUS organizirala, sem tudi sam kmalu postal član stranke. To me je tudi pripeljalo do kandidature na volitvah.

Želim zastopati našo krajevno skupnost, saj je potrebno urediti veliko stvari, obrežje reke Krke je neurejeno, peš poti ravno tako, infrastruktura zelo zapostavljena. Kot svetnik se bom posvečal kmetijskim temam in sorodnim področjem.

Rado Javornik

Po izobrazbi sem univerzitetni diplomirani inženir kmetijstva. Imam dvajsetletne delovne izkušnje tako v gospodarstvu kot v javni upravi, kjer delam zadnja tri leta. Zaposlen sem na Občini Trebnje kot direktor občinske uprave. Živim na Krki v stari družinski hiši ob reki Krki, kjer je bil nekoč mlin, še danes pa stoji žaga venecijanka. Obnavljanje in urejanje domačega posestva je moj najljubši konjiček. Do sedaj se s politiko nisem ukvarjal niti nisem član politične stranke. Ukvarjanje s politiko razumem kot možnost, da v domačem okolju pomagam razviti tiste ideje, ki nam lahko izboljšajo kakovost življenja, da se kot občina in kot posamezniki dokažemo na vseh področjih; v gospodarstvu, turizmu, kmetijstvu, kulturi ...

Za kandidaturo sem se odločil predvsem zaradi vpogleda v lokalno samoupravo in znanja, ki sem si ga na tem področju pridobil v zadnjih letih. Na tej osnovi sem si izoblikoval vizijo o razvoju domače občine. Ta je nastajala na podlagi študija razmer v občini in pogovorov s kolegi z Liste Optimist ter mnogimi zainteresiranimi občani.

Deloval bom predvsem v smeri razvoja komunalne opremljenosti občine, zagotavljanja virov financiranja za pomembnejše projekte v občini. Kot prednostno si bom prizadeval za vzpostavitev javnosti delovanja občinskega sveta in občine. Na ta način si občina lahko obeta sodelovanje vseh zainteresiranih občanov z dobrimi in koristnimi idejami.

Andrej Klemenčič

Do upokojitve sem opravljal delo mesarja, čeprav sem ob delu zaključil srednjo ekonomsko šolo. Nadaljeval sem hišno tradicijo. Zadnjih 27 let sem bil uspešen podjetnik. Pri delu so mi pomagali tudi družinski člani. Imam dva sina, ki sta oba fakultetno izobražena, žena mi je po neozdravljivi bolezni umrla.

Spoznal sem, da ob upokojitvi lahko še kaj postorim za domači kraj, za občino, zato sem se odločil za kandidacijo v občinski svet.

Zavzemal se bom za razvoj gospodarstva v naši občini in vse, kar bo v dobrobit naših občanov in občanov.

Stanko Kuplenk

V šolske klopi sem sedel leta 1977 na Kopanju, kjer je tudi France Prešeren ustvarjal svoja literarna dela, nato sem šolanje nadaljeval v Grosupljem, nadalje pa v srednješolskem centru v Ivančni Gorici, ki je takrat nudil izobraževanje kovinarsko-tehnične smeri. Po končanem zaključnem izpitu sem se zaposlil v podjetju Kogast Grosuplje, kjer delam še danes. Po vztrajnem in marljivem delu sem z leti napredoval do skupinovodje, to delo opravljam še danes. Od začetka sem sodeloval pri nalogah sindikata, pozneje sodeloval v mandatu nadzornega sveta. Leta 1990 me je življenjska pot pripeljala v Šentvid pri Stični. Z ženo in dvema hčerka živimo v prelepi vasi Velike Češnjice. Skupaj veliko kolesarimo, sem tudi član Kolesarskega društva Grosuplje. V prostem času se rad ustvarjam z lesom, od graviranja do lesenih vrtnih skulptur, z družino pa ponosno obdelujemo vinsko gorico, kjer rad raztegнем tudi svojo »frajtonarco«.

S sokrajanji smo že marsikaj postorili, od asfaltiranja, do vodovoda, telekomunikacijskih povezav. Prav na pobudo sokrajanov sem se leta 2006 odločil za kandidacijo v KS Šentvid. Za kandidacijo sem se odločil na podlagi ugotovitve, da je v naši krajevni skupnosti še veliko nedokončnih del, zato sem po izvolitvi v svet

krajevne skupnosti tudi prevzel delo predsednika KS Šentvid. V želji po večji povezanosti kraja in občinske uprave pa tudi kandidatura v občinski svet ni bila vprašljiva.

Podpiral bom vse pozitivne projekte v občini ne glede na politično opcijo, seveda pa se bom trudil tudi za naš kraj, še večjo razvitost in prepoznavnost, za dobrobit tako kraja kot občine. V razmislek vsem nam pa naj bo naslednji rek, ki mi je pri srcu: Raje imam ljudi, ki nimajo docela takšnih idej kot jaz, pa kaj storijo, kot pa tiste, ki imajo iste ideje, pa ničesar ne storijo. (Michel Goisl).

Janez Mežan

Prihajam iz Doba, kjer že vse življenje živim s svojo družino. V življenje kraja sem se vključil že v 70-ih letih preko mladinske organizacije. Aktivno sem se vključeval tudi v delo KS Dob.

Sem velik ljubitelj narave, kjer kot gorniški vodnik preživljam svoj prosti čas. Sem tudi aktiven v domačem gasilskem društvu PGD Dob in v krajevni organizaciji Rdečega križa. V stranko SDS sem vstopil ob ustanovitvi občinskega odbora v naši občini. Ves ta čas sem aktiven tudi v organih odbora.

Za kandidacijo na volitvah sem se odločil, ker menim, da kot občinski svetnik lahko pripomorem k razvoju kraja in občine. K odločitvi pa je pripomogla tudi podpora stranke.

Posebej se bom zavzemal za čisto okolje v naši občini in razvito komunalno opremljenost naših vasi. Čas je, da pride vodovod še do zadnje vasi v občini.

Urška Rus

Sem iz Pristavljave vasi. Osnovno šolo sem obiskovala v Šentvidu, gimnazijo v Ivančni Gorici in Fakulteto za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani. V letu 2010 sem diplomirala in se 1. aprila zaposlila kot pripravnica v večjem gradbenem podjetju. Trenutno me zanima predvsem operativni del gradbeništva, ki ga tudi spoznavam. Prosti čas porabim za sprehode s svojim psom, kuhanje, šport in koncerte.

Za kandidacijo za svetnico sem se odločila predvsem zato, ker sem v krogu Optimistov prepoznala ljudi z dobrimi idejami, ki jih znajo tudi urediti. Verjamem, da lahko s svojim znanjem tudi sama pripomorem k boljši in učinkovitejši občini Ivančna Gorica.

Pri svojem delu v občinskem svetu želim izpostaviti probleme Šentvida in njegove okolice in pomagati pri njihovem reševanju. Prav tako želim, da občina kot pomemben del prebivalcev prepozna tudi nas, mlade in ak-

tivno pristopi k reševanju tistih naših problemov, na katere lahko vpliva. Zavzemala se bom tudi za to, da občina pospešeno nadaljuje z izgradnjo kanalizacijskih sistemov, saj to od nas zahteva zavedanje o trajnostnem razvoju okolja in tudi Evropska unija. Seveda pa menim, da so pomembna tudi vsa druga vprašanja, ki se pojavljajo na dnevnem redu občinskega sveta, in jih je potrebno pazljivo in preudarno rešiti.

Za vsa dodatna vprašanja in predloge mi lahko pišete na elektronski naslov: urskarusk@gmail.com.

Tomaž Smole, podžupan

V občino Ivančna Gorica sem se preselil leta 2003, z ženo sva si ustvarila dom v Gabrju pri Stični, kjer živiva s hčerko. Otroštvo sem preživel v Kočevju. Po končani srednji šoli v Postojni sem nadaljeval šolanje na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju. V času študija sem prejel nagrado podjetja Aero za raziskovalno delo, leta 1993 pa sem z najvišjo oceno končal študij s področja Integralnega upravljanja kakovosti – Kakovost storitev. Po zaključku študija sem se zaposlil v podjetju Kočevski tisk kot svetovalec direktorja in kasneje kot vodja službe za kakovost. Tudi kasneje sem se srečeval z vodstvenim delom v več različnih slovenskih podjetjih. Svoja znanja o upravljanju in nadzorovanju upravljanja sem dopolnil v obdobju 1998 do 2002, ko sem bil ob službi tudi predsednik nadzornega sveta družbe Kočevski tisk.

Leta 2006 sem dobil priložnost, da prevzamem dolžnosti in naloge generalnega direktorja Uprave za izvrševanje kazenskih sankcij na Ministrstvu za pravosodje, s čimer sem pridobil izkušnje pri vodenju in upravljanju v javni upravi in tudi bolj specifično v državni upravi. Poleg več kot 800 zaposlenih javnih uslužbencev sem nadzoroval tudi delo petih javnih gospodarskih zavodov.

Od leta 2009 zopet delam v gospodarskem sektorju kot tehnični direktor v zasebnem podjetju Plastika Mesojedec, ki se ukvarja s predelavo plastike.

Ob družini in službi pa najdem čas tudi za košarko, od leta 2008, ko je bil ustanovljen Košarkarski klub Ivančna Gorica, sem tudi trener članske ekipe KK Ivančna Gorica. Član stranke SDS sem postal 2009, v njene aktivnosti pa sem se vključeval že prej.

Za kandidacijo v občinski svet sem se odločil, ker želim aktivno prispevati k razvoju občine Ivančna Gorica. Moj moto je: Kritizirati znamo vsi, bolje narediti le redki.

Sodeloval pri oblikovanju razvojne strategije občine 2010–2030, usklajene z državnim načrtom razvojnih programov (NRP), regionalnim NRP in smernicami EU. Le na tak način bomo lahko vizije in pričakovanja občanov in pravnih oseb uskladili z zahtevami pri črpanju evropskih sredstev in postavili okvirje in cilje posameznim področjem delovanja občinske uprave.

Alojz Šinkovec

Prihajam iz Brezovega Dola v KS Ambrus. Zaposlen sem v podjetju Fotona, d.d., kot vodja mehanske delavnice. Po izobrazbi sem strojni tehnik. Že pred zadnjimi volitvami sem bil aktiven v svetu KS Ambrus v treh mandatih. Sem tudi aktiven član moškega in mešanega pevskega zbora Ambrus. Več let sem bil aktiven tudi v gasilstvu kot poveljnik PGD Ambrus. Za delo v občinskem svetu sem se odločil, ker želim in verjamem, da tudi na tem mestu lahko pripomorem k razvoju občine in krajevne skupnosti.

Zavzemal se bom, da bi bila občina Ivančna Gorica uspešna na vseh področjih, še posebej na področju komunale, gospodarstva in varstva okolja. Še posebej želim zagovarjati gospodarske dejavnosti, ki ne bodo v škodo ljudi in okolja.

Milena Vrenčur

Visoko izobrazbo sem pridobila z diplomom na Filozofski fakulteti na Oddelku za zgodovino in imam naziv profesorica zgodovine in predmetna učiteljica geografije. Vse svoje življenje sem posvetila delu v prosveti, delo z mladimi je bilo torej moje življenjsko delo. Poučevala sem v šolah na vseh stopnjah. Moje prvo delovno mesto je bilo v Višnji Gori, kjer sem z velikim veseljem eno leto poučevala četrti razred OŠ, nato pa zgodovino in geografijo na OŠ Šmarje, Grosuplje in v Stični. Zadnjih šestnajst let sem bila ravnateljica Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica, nekaj let tudi direktorica srednješolskega centra Ivančna Gorica. Po 35-letnem delovanju v šolstvu sem se upokojila in nato delala pogodbeno še pet let kot ravnateljica na eni izmed šol za odrasle v Ljubljani. Sedaj sem ravnateljica v pokoju.

Pred dvema letoma sem skupaj z nekaterimi člani Društva upokojencev Ivančna Gorica pomagala ustanoviti OO DeSUS Ivančna Gorica in postala predsednica te stranke v naši občini. Pred tem nisem bila članica nobene stranke. Po smrti moža sta mi ostala hči Helena, dipl. ekonomistka, in sin Edo, profesor športne vzgoje, ki nadaljuje s pedagoško tradicijo, in tri vnukinje ter dva vnuka.

Sem domačinka, v tej občini sem se rodila in razdajala svojo življenjsko energijo v šolah teh domačih krajev in drugi polovici svojega službovanja.

Prepričana sem, da mi je uspelo skupaj s kolektivom postaviti ugleden srednješolski center v Ivančni Gorici s petimi izobraževalnimi programi. S svojim znanjem sem pripravljena delovati tudi v Občinskem svetu Ivančna Gorica in tako pomagati oz. dati svoj prispevek svojemu domačemu kraju. V občinskem svetu bi se rada posvetila predvsem reševanju problemov starejših, zato sem že na drugi seji Občinskega sveta Ivančna Gorica predlagala, da se pri Občinskem svetu ustanovi Odbor za starejše občane. V občini bi zares potrebovali nekakšen center za nego in bivanje starejših, za dnevno varstvo, lahko pa bi se tu našel prostor za medgeneracijsko dejavnost. Želim si, da bi v naslednjem štiriletnem obdobju postala občina prijaznejša do starejših občanov.

Janko Zadel

Živim v Dednem Dolu, v KS Višnja Gora. Leta 1983 sem končal šolanje za RTV mehanika, takoj sem se zaposlil v Iskri Videomatika, ki me je tudi štipendirala. Sedaj opravljam delo serviserja računalniške opreme na pooblaščenem servisu za HP opremo. Sem poročen in za uspešno delovanje na različnih področjih je prav gotovo zaslužna tudi moja žena, ki me pri vsem delu podpira. Z ženo veliko hodiva in ob prostem času zelo rada s člani PD Polž iz Višnje Gore odideva na izlete v prelepo slovensko gorovje. Imava tudi dva pridna otroka in rad povem, da mi družina pomeni zelo veliko in da je vedno na prvem mestu.

V stranki SDS delujem že od leta 2000, kjer sem član izvršnega odbora, dva mandata pa tudi podpredsednik odbora. Trinajsto leto aktivno sodelujem v KS Višnja Gora, kot predsednik sveta Krajevne skupnosti Višnja Gora sem deloval osem let (dva mandata), sedaj pa nadaljujem delo kot svetnik sveta Krajevne skupnosti Višnja Gora. Sem član sveta OŠ Stična (drugi mandat), do sedaj sem bil tudi član odbora za družbene dejavnosti občinskega sveta (dva mandata).

V želji, da bi naša občina še naprej uspešno delovala – kar z novim vodstvom nedvomno bo – in v želji, da se uspešno razvijajo tudi krajevne skupnosti, sem se po dolgoletnih izkušnjah v vodenju KS Višnja Gora odločil za kandidacijo v svet občine Ivančna Gorica. Upam, da bom lahko na najboljši možni način pripomogel k uspešnemu razvoju naše krajevne skupnosti, saj smo bili zadnja leta precej zapostavljeni. Zavzemal se bom za enakomeren razvoj vseh krajevnih skupnosti v naši občini, ne samo nekaterih, kot je bila praksa do sedaj. Seveda si želim, da KS Višnja Gora končno dobi kanalizacijo, večnamensko igrišče, sodobnejše ceste (asfalt, kjer ga še ni), na gospodarskem področju možnost umestitve industrijske cone v Višnji Gori. Prizadeval si bom, da ne bo več odklonjenih otrok v naših vrtcih.

Kako smo volili župane v naši občini od leta 1994 do danes

V dveh dosedanjih člankih, ki so bili objavljeni v Klasju v minulih dveh številkah, smo se seznanili, kako so potekale zadnje svetniške volitve 2010 in kakšni so bili volilni rezultati ter kako so bili sestavljeni vsi občinski sveti v 16-letni zgodovini naše občine. Zastavil sem marsikatera vprašanja in ker so aktualna, pričakujem, da bo kdo od politično aktivnih občanov, morda tudi izmed številnih kandidatov na zadnjih volitvah, želel nanje tudi odgovoriti.

Pregled organov Občine Ivančna Gorica pa bi bil nepopoln, če ne bi vanj vključili tudi volitev županov od leta 1994 do danes. Takoj uvodoma pa moram omeniti, da so že sedaj, komaj 16 let od nastanka občine, težave s pridobivanjem podatkov iz leta 1994. Če ne bi imel lastnih arhivov iz časov, ko sem bil v prvem mandatu 1994–1998 občinski svetnik, bi težko prišel do podatkov o prvih županskih volitvah. Takrat še nismo imeli lastnega občinskega časopisa, kasneje je začel izhajati Novičar kot predhodnik Klasja, in volilni rezultati niso bili objavljeni nikjer, tudi v Uradnem listu RS ne. Tudi zaradi teh razlogov menim, da bo prav, če bo kdaj izdana kronika Občine Ivančna Gorica, v kateri bi se lahko porabili tudi podatki iz prispevkov, v katerih obravnavam volitve v zadnjih 16 letih. Vodstvom političnih strank in neodvisnih list ter neodvisnim kandidatom pa priporočam, da moje tri prispevke o volitvah organov občinske oblasti shranijo, ker jim utegnejo koristiti pri odločanju o kandidaturi pri naslednjih volitvah.

Kaj predstavlja županska funkcija? Župan predstavlja in zastopa občino. Predstavlja in sklicuje ter vodi seje občinskega sveta ter predlaga dnevni red njegovih sej. Naj omenim, da je v prvem mandatu 1994–1998 veljala še zakonska ureditev, po kateri je vodil občinski svet njegov predsednik, kar pomeni, da ima sedaj župan močnejši položaj kot v začetnem delovanju občine. Župan tudi predlaga občinskemu svetu sprejem proračuna občine in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta ter skrbi za njihovo objavo in za izvajanje. Občinskemu svetu predlaga v sprejem predlog statuta in poslovnika ter imenovanje podžupana, sam pa imenuje in razrešuje direktorja občinske uprave.

Od prvih volitev 1994 do danes

Prve volitve za župane za mandat 1994–1998 so bile za slovenske občine popolna novost. Vse do tedaj smo spadali v Občino Grosuplje, ki je imela predsednika občine in izvršni svet, ki ga je vodil predsednik

izvršnega sveta. 4. decembra 1994 pa smo prvič volili na neposrednih in tajnih volitvah župana po večinskem sistemu, kar pomeni, da smo glasovali o posameznih kandidatih. Za župana je izvoljen kandidat, ki dobi večino veljavnih glasov. Če noben kandidat ne dobi večine glasov, se opravi drugi krog volitev med kandidatom, ki sta dobila največ glasov.

Do drugega kroga je prišlo že pri prvih županskih volitvah. Kandidirali so trije kandidati, vsi avtohtoni domačini na pomembnih položajih. To je bil Jernej Lampret, ravnatelj OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični in predsednik Upravnega odbora Tabora slovenskih pevskih zborov Šentvid pri Stični (prejel je 2215 glasov – 39,67 %), Jože Košak, direktor Gume Grosuplje (1888 glasov – 33,81 %), in Jože Javornik, nekdanji direktor Kmetijske zadruge Stična in član Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane (1481 glasov – 26,52 %). Volilna udeležba je bila zavidljivih 69,38 %.

V drugem krogu sta se pomerila Jernej Lampret (dobil je 52,27 %) in Jože Košak (47,73 %). Župan je tako postal Jernej Lampret ter s kasnejšimi ponovitvami ostal vse do konca mandata 2006–2010, Jože Košak pa je bil sredi leta 1995 imenovan za podžupana.

Kljub odličnim referencam vseh treh kandidatov je pri volitvah očitno prevladalo dejstvo, da je bil Jernej Lampret zaposlen v domači občini, da je bil dnevno v stikih z volilci (s starši šoloobveznih otrok, s pevci in z drugimi občani), druga dva kandidata pa sta bila zaposlena izven občine in njuni stiki z občani niso bili tako intenzivni. Pri drugih županskih volitvah za mandat 1998–2002 pa so nastopili štirje kandidati. Ob volilni udeležbi 65,22 % je bil že v prvem krogu za župana izvoljen Jernej Lampret, ki je prejel 63,12 % glasov, drugo in tretje mesto sta dosegla Janko Rošelj (15,31 % glasov) in Jože Mestnik (14,06 % glasov), četrto mesto pa Nikolaj Erjavec (7,51 %). Očitno so dobro delo pri izgradnji občine in dnevni stiki z občani ter poslušaj za njihove težave in predloge navedli volilce, da so tako visoko podprli Jerneja Lampreta za župana že v prvem volilnem krogu.

Tudi županske volitve za mandat 2002–2006 niso prinesle spremembe na županskem stolčku. Ob rekordni volilni udeležbi 76,31 %, ki ni bila nikoli prej niti kasneje dosežena, je bil že v prvem krogu s 56,19 % spet izvoljen za župana Jernej Lampret, druga dva kandidata, Milena Vrhovec in Matjaž Bavdež, pa sta prejela 24,57 in 19,24 % glasov volilcev. Očitno so volilci menili, da »dobrega konja« ne gre zamenjati.

Zadnja dva mandata 2006–2010 in

2010–2014 pa predstavljata glede števila županskih kandidatov nekaj posebnega. Skoraj vse stranke, ki so vložile kandidatne liste za občinske svetnike, so smatrale, da morajo vložiti tudi kandidatne liste za župana, ki naj bi pripomogel k večjemu uspehu njihovih kandidatnih list, ki jih je praviloma vodil županski kandidat. Inflacija županskih kandidatov je tudi povzročila drobljenje glasov in posledično privedla do drugega kroga volitev.

Za mandat 2006–2010 je tako v prvem krogu ob volilni udeležbi 56,81 % šest kandidatov prejelo naslednje odstotke glasov: Jernej Lampret 47,23 %, Milena Vrhovec 16,75 %, Magdalena Urbančič 15,72 %, Sonja Maravič 8,58 %, Petja Mihelič 6,01 % in Nikolaj Erjavec 5,71 %.

V drugem krogu je bil ob volilni udeležbi 44,35 % volilcev izvoljen za župana Jernej Lampret z 58,60 % glasov, Milena Vrhovec pa je prejela 41,40 % glasov.

Očitno so se volilci že tako navezali na svojega župana, da niso čutili potrebe, da ga nadomesti kdo drug. Kot je sam ugotavljal, so ankete, opravljene pred volitvami 2010, kazale, da bi bil še petič izvoljen za župana, če bi kandidiral.

Za mandat 2010–2014 je kandidiralo 8 kandidatov ob 53,16-odstotni volilni udeležbi. Prejeli so: Dušan Strnad 39,57 %, Rado Javornik 20,24 %, Jurij Kos 13,25 %, Milena Vrhovec 12,44 %, Gregor Jakoš 5,81 %, Aleš Tomažin 3,61 %, Jernej Skubic 3,59 % in Nikolaj Erjavec 1,50 % glasov.

Potreben je bil drugi krog volitev, ko sta ob 47,14-odstotni volilni udeležbi prejela Dušan Strnad 51,63 % in Rado Javornik 48,37 % glasov. Da je Dušan Strnad postal župan, ni bilo presenečenje. Bil je dolgoletni občinski svetnik in podžupan občine. Njegova stranka SDS pa je imela tudi izredno močno predvolilno kampanjo. Ob zaključku svojega prispevka naj k ugotovitvam razlogov, ki sem jih na izvolitev kandidatov za posamezen mandat že navedel, dodam še naslednje. Ni dovolj le ime kandidata, ampak je pomembna njegova večletna aktivnost v občini in rezultati njegovega dela. Če se k temu doda še močna predvolilna kampanja, je izvolitev, vsaj v drugem krogu, zagotovljena. Tisti županski kandidati, ki so se na zadnjih volitvah približali vodilnemu kandidatu, so sicer v občini imeli znana imena iz starih rodbin, vendar pa jim je manjkalo »kilometrične« aktivne družbene in politične dejavnosti v občini in mnogo prekratek rok predvolilne propagande.

Franc Godeša, univ. dipl. pravnik

Obvestilo KS Šentvid

Kaj odlagamo v zabojnike za organske odpadke?

Na svet Krajevne skupnosti Šentvid pri Stični se je pred iztekom leta 2010 obrnilo Javno komunalno podjetje Grosuplje z dopisom, ki ga povzemamo na tem mestu:

Pri odvozu organskih odpadkov z obih pokopališč v naši KS ugotovljajo, da so med odpadki v 770-litrskem zabojniku tudi odpadne sveče in odpadki iz gospodinjstev. Ti odpadki pa ne sodijo med organske frakcije. JKP Grosuplje se obrača na nas, naj

poskrbimo, da bodo prevzemna mesta za posamezne frakcije ustrezno označena, kot je to navedeno v 2. in 3. točki 2. člena pogodbe o ravnanju s pokopališkimi odpadki (ustrezne oznake na zabojniku in obeščanju obiskovalcev o možnosti in obveznosti ločenega zbiranja odpadkov). JKP Grosuplje po novem letu postruje nadzor nad kvaliteto ločenih frakcij na pokopališčih in izvaja določbo 6. člena pogodbe o ravnanju s pokopap-

liški odpadki (upravljavalec je dolžan skrbeti za ločeno zbiranje na kraju samem).

Neizpolnjevanje vseh naštetih določb ima lahko za posledico tudi dodatne stroške, zato pozivamo občane, da se potrudijo in skupaj poskrbimo za red, čistejšo in prijaznejšo okolje v našem kraju, obenem pa se izognemo dražjemu odvozu odpadkov.

Stane Kuplenk,
predsednik sveta KS Šentvid

Mnenje Neodvisne liste Optimist o osnutku proračuna Občine Ivančna Gorica za leto 2011

Optimisti smo na zadnji seji občinskega sveta predstavili svoje mnenje in oceno o pripravljenem osnutku občinskega proračuna. V nadaljevanju povzemamo svoje bistvene ugotovitve.

Menimo, da bi bilo potrebno ob sprejetju proračuna začrtati cilje štiri letnega mandata, ki se že odvija, in določiti strategijo razvoja naše občine v tem obdobju. Na ta način bi župan in občinska uprava lažje in pregledneje sledila ciljem, pa tudi svetniki bi lažje pripomogli k izvedbi ciljev. Predvolilna kampanja je izoblikovala jasne obljube in zaveze, ki morajo pričakovano biti umeščene v program dela. Naš predlog je priprava dvoletnega proračuna. Kot tak bi omogočal bolj tekoče delo občinske uprave, zlasti kar zadeva razpise za delovanje društev in izvedbo občinskih investicij. V tem trenutku namreč nekateri projekti mirujejo (npr. projekt izgradnje mrliške vežice v Šentvidu) ravno zato, ker se razpisi lahko izvajajo šele po sprejetju proračuna.

Iz osnutka proračuna ni razvidna njegova razvojna naravnost. Večina projektov se nadaljuje in zaključuje še iz prejšnjih let, ni pa razbrati tistih nosilnih projektov letošnjega in naslednjih let, ki so bili obljubljeni med drugim tudi v času predvolilne kampanje.

Trenutne ekonomske razmere v državi je potrebno upoštevati tudi v občinskem proračunu. Namesto tega se povečujejo sredstva za plače, pisarniški in splošni material, protokolarne zadeve in podobno. Podpiramo župana pri zaposlitvi usposobljenega kadra za investicije, druga načrtovana zaposlitev na področju stikov z javnostjo pa se nam zdi nepotrebna in nesmotrna. V splošnem pogrešamo racionalnost pri pripravi osnutka proračuna.

Pri pregledu osnutka nas moti še vsebinsko izjemno skopa obrazložitev, ki je pri posameznih postavkah proračuna presplošna, za občana, ki se želi pozanimati o vsebini proračuna, pa praktično neberljiva. Gradivo je zelo obširno, marsikoga bo to celo odvrglo od branja osnutka proračuna. Upamo, da to ni bil namen pripravljavcev.

Poleg že omenjenih pa naj poudarimo še nekatere bolj konkretne in problematične elemente občinskega proračuna:

- Program za ceste je izjemno široko zastavljen, zanj je namenjenih skoraj 1.000.000,00 evrov. Postavlja se vprašanje o smotrnosti porabe denarja na predstavljeni način. Optimisti menimo, da bi veliko večji učinek dosegli s celovito obnovo določenih cestnih odsekov, predlagano »krpanje« pa je bolj podobno predvolilnemu nabiranju glasov kot resnemu pristopu.

- Na podlagi načrtov razvojnih programov je jasno, da bo mrliška vežica v Šentvidu deležna sredstev le v tem letu, čeprav ne moremo realno pričakovati, da bi v tem času lahko predvidena sredstva tudi izkoristili.

- Gradnja doma za ostarele je bila glasniji del predvolilne kampanje, vendar so se očitno danes glavni razlogi za investicijo občine porazgubili med ostalimi zasebnimi in javnimi pobudami za gradnjo doma. Izgradnja doma za starejše občane v osnutku proračuna ni niti omenjena.

- Prav tako je v osnutku proračuna izjemno malo sredstev namenjenih mladini. V primerjavi z drugimi družbenimi skupinami pa je znesek sme-

šno nizek (5.000,00 evrov).

- In nenazadnje! Močno gospodarstvo v občini je gonilo razvoja in generator prihodkov. Kljub temu je v osnutku proračuna za namen pospeševanja in podporo gospodarstvu namenjen zgolj 25.000 evrov. V teh kriznih časih, ko šteje vsako delovno mesto, je nujno razmišljati v smeri povečevanja sredstev, namenjenih pospeševanju in podpori gospodarstvu. Predlagamo, da občina oblikuje poseben sklad, katerega namen bi bil izdaja bančnih garancij ali kratkoročnih posojil za mlade podjetnike.

Seveda je tema preobširna, prostora v Klasju pa premalo, da bi lahko napisali mnenje o celotnem osnutku proračuna. Vse občane in občanke vabimo, da si ga ogledate na spletnih straneh občine, kjer je javno dostopen, in nam posredujete svoja mnenja in predloge na facebook ali po elektronski pošti na naslove: javornik.rado@gmail.com, urskarus@gmail.com in d.artac@atmgroup.si. Z veseljem pa se bomo z vami pogovorili tudi v živo, pocukajte nas za rokav, ko se srečamo.

Delaj dobro, misli pozitivno!

Svetniki Neodvisne liste Optimist: Urška Rus, Dušan Artač, Rado Javornik

Sprejemanje osnutka občinskega proračuna na seji občinskega sveta

Tudi na tokratni tretji seji Občinskega sveta Ivančna Gorica smo bili prisotni in smo spremljali dogajanje. Svetniki so obravnavali med drugim tudi osnutek občinskega proračuna 2011, ki je temelj za nadaljnje izvajanje vseh projektov v občini.

Župan je v uvodni besedi zelo profesionalno, po segmentih obrazložil osnutek proračuna s poudarkom na izhodiščih za pripravo; zakonodaja in obveznosti občine, volilni programi, predvsem pa kaj občina potrebuje. Zelo pohvalno je, da so nekaj več kot 4 milijone evrov prenesli iz prejšnjega leta, seveda tudi obveznosti, približno 1,5 milijona, vendar je prosto nekaj več kot 2,5 milijona. Poudarjeno je bilo, da se občina v letu 2011 ne bo zadolževala niti ne bo dajala poroštev. Všeč mi je bilo, ko je župan poudaril, da so vse postavke v proračunu nastavljene na maksimum, in da bo sam bedel nad tem, da ne bo prekoračitve. Menim pa, da se bo ob izgradnji kanalizacije v občini v naslednjih letih verjetno potrebno zadolžiti.

Bistvene razvojne naloge bodo: dokončanje projektov iz preteklih let in priprava dokumentacije za projekte

v obdobju 2012-2014 ter dolgoročno strategija razvoja, sicer se ne da sodelovati na razpisih. Morda je bilo premalo poudarka na obrazložitvah v gradivu, saj te niso bile najbolj razumljive. Sicer pa mislim, da je bil osnutek proračuna zelo dobro pripravljen, pregleden. Župan je posebej poudaril pomen izgradnje kanalizacije v občini v daljšem časovnem obdobju, strategijo turizma in sprejetje občinskega prostorskega načrta.

Svetnice in svetniki so aktivno sodelovali na seji s predlogi in vprašanji, kar je zelo spodbudno, eni zelo smiselno, nekateri pa tudi ne. Župan je odgovoril na vsa vprašanja svetnikov, jih večinoma upošteval in predlagal, da strokovne službe uvrstijo te predloge v osnutek. Proračun je na osnovi diskusije realen, če se ga bo izvajalo po obljubah, se z razpoložljivim denarjem lahko naredi mnogo. Veseli

me, da je v osnutku zajetega veliko predvolilnega programa vseh strank. Ker je proračun objavljen na občinski spletni strani, zaključujem s svojimi vtisi. Seja je potekala zelo korektno in ustvarjalno, res pa je, da je bila odlično pripravljena, še bolj pa izvrstno vodena.

Pri glasovanju o osnutku in predlaganih pripombami, je Občinski svet na predlog predlagatelja župana soglasno sprejel osnutek. V nadaljevanju bomo spremljali izvajanje obljub in vas sproti obveščali, ali se stvari odvijajo po načrtih.

Dušan Lukman
LDS Ivančna Gorica

Mladi smo polni idej

Mladi smo polni idej; kolikokrat ob druženju radi razpravljamo o tem, kaj našemu kraju manjka, kaj bi moralo biti bolje, kakšno dogajanje in aktivnosti pogrešamo. In na žalost velikokrat ostaja le pri takšnih pogovorih, nevedoč, da bi lahko z malo več truda dejansko prispevali k spremembam. Naj ne ostane le pri besedah! Bodimo kreativni in svoje ideje in vizije delimo naprej. Imamo možnost, da nismo le pasivni opazovalci in komentatorji, ampak da se aktivno vključimo in se naučimo še več. Tako imamo tudi letos možnost oditi na izobraževalni program NOVA POLITIKA: Aktivna in povezana družba. Lansko leto smo se naučili različnih veščin komunikacije, obiskali radijsko in televizijsko postajo ter spoznali ljudi, ki so nam dali novih znanj in informacij. Prijave zbiramo do sredine februarja na e-naslovu: brigita.primc@gmail.com

Brigita Primc
SDM Ivančna Gorica

SDS

Januarska ustvarjalna delavnica

Tretja sobota v januarju je bila lepa in sončna. V Kulturnem domu Ivančna Gorica pa je bilo zelo živahno, saj se je v njem zbralo okoli trideset otrok. Članice ŽO SDS smo organizirale drugo delavnico za otroke, na kateri smo krasili steklene vazice. V goste smo povabili mentorico Irmo, ki dobro obvlada različne ročne spretnosti. Poleg risanja in barvanja z barvami za steklo smo stekleničke za sok obložili z riževim papirjem. Na polepljene stekleničke smo dodali okraske in tako ustvarili prečudovite vazice, ki bodo v ponos mamicam in očkom. Vazice bodo lahko služile za nabrano cvetje ali pa bodo le polepšale naše domove.

Irena Brodnjak
predsednica ŽO SDS Ivančna Gorica

Ustanovljen podmladek Zares Aktivni Ivančna Gorica

V petek, 17. 12. 2010, smo ustanovili OO Zares Aktivni Ivančna Gorica, podmladek stranke Zares - nova politika. Za predsednika je bil izvoljen Gregor Koščak, za podpredsednico pa Stina Kastelic ter za člane kolegija predsednika Tanja Novak, Samo Strmole in Franci Papež. Sekretarko bo predsednik imenoval v bližnji prihodnosti.

Predsednik Zares Aktivnih Matic Vidic je poudaril pomen političnega delovanja mladih, saj se v današnjih časih sprejemajo pomembne odločitve za prihodnost mladih, pri katerih pa mladina zelo malo sodeluje. Poudaril je pomen odprtosti, svobodomiselnosti in nujnosti usmerjanja v prihodnost.

Zares Aktivni Ivančna Gorica smo si zadali nalogo odpirati teme, ki jim dosejanja lokalna politika ni namenjala dovolj pozornosti. Občina Ivančna Gorica je ena redkih občin, ki glede na svojo velikost nima mladinskega centra. Zato se bomo zavzemali, da mlade vključimo v aktivno politično življenje, kajti le s tem bomo lahko dosegli zastavljene cilje.

Nedavno so v Državnem zboru RS sprejeli zakon o malem delu. Naš odbor ga v celoti podpira in meni, da zakon ne bi smel priti na referendum, kajti le s tem zakonom bomo mladi enaki pred zakonom, najpomembnejše pa je, da bomo prišli do tako iskanih delovnih mest.

Gregor Koščak, predsednik OO Zares Aktivni Ivančna Gorica

Hubertova divjačina prva in edina v Sloveniji z EKO certifikatom

Podjetje Hubert iz Ivančne Gorice, ki se ukvarja s proizvodnjo in predelavo divjačinskega mesa, je prvo in edino tovrstno podjetje v Sloveniji, ki mu je Inštitut za kontrolo in certifikacijo za njihove izdelke podelil EKO certifikat. To pomeni, da so vse sestavine v suhih salamah in klobasah ter drugih trajnih in poltrajnih izdelkih pridobljene na potrjen ekološki način. Vir divjačinskega mesa predstavlja divjad iz narave, vse začimbe so vzgojene na ekološki način z ustreznimi certifikati, tudi svinjsko meso, ki ga dodajajo izdelkom, je iz certificirane ekološke reje.

Hubert, d.o.o., je malo družinsko podjetje, ki se ukvarja s proizvodnjo in predelavo divjačinskih izdelkov. Že na začetku poslovne poti je bila njihova vizija usmerjena v stalni tehnološki razvoj v smeri takšnih proizvodnih procesov, ki bi omogočili proizvodnjo kakovostnih izdelkov z naravnimi sestavinami in brez uporabe kemijskih dodatkov. Slovenija velja v svetovnem merilu za deželno z zelo raznovrstno naravno divjadjo.

Divjačinsko meso se od drugih vrst mesa razlikuje predvsem po značilnem aromatičnem okusu in večinoma temni barvi. Mesu divjadi pripisujemo iz prehranjevalno-psihološkega vidika posebno mesto. Divjačinsko meso spada, poleg rib, med vrste mesa, ki so najbogatejše z beljakovinami. Količina proteinov v divjačini presega odstotek proteinov v mesu domačih živali, poleg tega pa imajo beljakovine mesa divjačine tudi nadpovprečno biološko vrednost. Divjačinsko meso vsebuje zelo malo maščob, povprečno 2,5-odstotka, Hubertova divjačina pa celo le 1,5-odstotka, kar je vsaj 10-krat manj kot svinjina in trikrat manj kot goveje meso. Divjačinsko meso se od mesa pitanih živali razlikuje tudi po sestavi maščob oz. po tem, da ima ugodnejše razmerje maščobnih kislin. Poleg zelo ugodne sestave maščobnih kislin pa so v divjačinskem mesu pomembni tudi vitamini B-kompleksa, ki jih divjačina premore v obilnih količinah. Predvsem velja poudariti vitamin B-12, ki je pomemben za rast in razvoj človeškega organizma in se nahaja izključno v hrani živalskega iz-

Direktorica podjetja Hubert Mateja Mišič

vora. Divjačinsko meso poleg že omenjenih vitaminov vsebuje tudi vrsto pomembnih mineralnih snovi in mikroelementov. Od mineralov so najpomembnejši: fosfor, kalij in magnezij; življenjsko pomembni mikroelementi: železo, cink in selen pa dopolnjujejo vrednost divjačinskega mesa. Kemična sestava mesa divjadi je najbolj podobna sestavi pustega mesa govedine. Srna in jelen (ki se prehranjujeta samo z rastlinsko hrano) vsebujeta najmanj maščob, največ pa divji prašič in medved, ki sta vsejeda, ampak še zmeraj so količine maščob zelo majhne.

Direktorica podjetja Mateja Mišič, sicer diplomirana inženirka živilske tehnologije, pravi, da ima veliko strank, ki so bili včasih vegetarijanci. Zaradi zdravstvenih težav, ki so bile

posledica njihove odločitve, da iz prehrane popolnoma izločijo meso, si z uživanjem divjačinskega mesa, ki je bogat z železom, izboljšajo slabo krvno sliko in popravijo še druge posledice. Kakovost divjačinskih izdelkov podjetja Hubert so poleg trgovskih verig TUŠ, E.Leclerca, Name in drugih trgovin prepoznali tudi na zelo zahtevnem avstrijskem tržišču. Svoje izdelke prodajajo tudi v svoji enoti v Ljubljani v prodajalni pod Plečnikovimi arkadami ter v Ivančni Gorici. Kdor bi želel preizkusiti njihove divjačinske dobrote, suhe salame in klobase, jelenov pršut, zašinek divjega prašiča ali druge poltrajne izdelke, si jih lahko v prodajalni Ivančna Gorica kupijo ceneje ob petkih, ob sredah pa v Ljubljani.

Franc Fritz Murgelj

Seja Sveta KGZS OE Ljubljana na Pristavi nad Stično

Razširjena seja Sveta Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije OE Ljubljana je potekala 13. januarja 2011 v občini Ivančna Gorica. Sejo je vodil predsednik OE Ljubljana Viktor Matjan, poleg članov sveta pa je bil prisoten tudi predsednik KGZS Ciril Smrkolj, član UO KGZS Vinko Košir in številni drugi gostje.

Udeležence seje je najprej v Ivančni Gorici pozdravil župan Dušan Strnad, nato pa so si gostje lahko ogledali kmetiji obeh članov sveta OE Ljubljana, ki prihajata iz občine Ivančna Gorica. To sta Marija Erjavac in Lojze Podobnik. Kmetija Erjavčevih iz Gorenje vasi je znana po svojih izdelkih iz suhega sadja in drugih lastnih proizvodih. Na kmetiji Lojzeta Podobnika v Metnaju pa se ukvarjajo zlasti z živinorejo. Seja je potekala na Kmečkem turizmu Okorn na Pristavi, kjer so goste pričakale s svojimi dobrotami članice DPŽ Ivanjščice.

Na seji so govorili o aktualnem dogajanju v kmetijstvu in o aktivnostih KGZS. Predsednik Ciril Smrkolj je razložil, zakaj in kako se v delovnih telesih parlamenta zavzemajo za omilitev trenutnih finančnih obdavčitev. Na KGZS menijo, da bi morali drugače obdavčevati dohodek iz kmetijstva; moral bi se prilagajati ekonomskim razmeram.

Predlog Zakona o davku na nepre-

mičnine prinaša lastnikom kmetijskih zemljišč in gozdov ter gospodarskih in stanovanjskih objektov povsem novo in dodatno obdavčitev, ki bi pomenila dodatno poslabšanje gospodarskega položaja slovenskega kmetijstva. Glede obveznega vodenja knjig KGZS še vedno vztraja, da je treba prepustiti takšno odločitev kmetom, in sicer ne glede na cenzus.

Upravni odbor OE Ljubljana KGZS se je seznanil tudi s potekom priprav na spremembo Skupne kmetijske politike EU (SKP) po letu 2013 in z izhodišči Slovenije za razpravo o SKP EU po letu 2013.

Marija Okorn,
Referat za kmetijstvo,
Občina Ivančna Gorica

Foto: Lojze Podobnik

v svojih kmetijsko-tehničnih trgovinah

- v Železnini v Radohovi vasi (01 788 76 28)
- v Železnini Zagradec (01788 80 32) in
- v Kmetijsko-ovrtnem centru v Ivančni Gorici (01 788 76 24)

V MESECU FEBRUARJU NUDI:

SEMENSKI KROMPIR
SEMENSKO KORUZO
GNOJILA PO PREDSEZONSKIH CENAH

KMETOVALCE OBVEŠČAMO, DA JE TRETIRANO SEMENSKO KORUZO POTREBNO NAROČITI NAJKASNEJE 15. 2. 2011.

VABLJENI TUDI V MERCATORJEVE FRANŠIZNE TRGOVINE KMETIJSKE ZADRUGE STIČNA:

- Delikatesa Ivančna Gorica
- SP trgovina Muljava
- SP trgovina Zagradec in
- SP trgovina Radohova vas

SITIK d. o. o.

Cistercijska opatija Stična
Stična 17
SI - 1295 Ivančna Gorica
SLOVENIJA

Proizvodi: Lagen, jabolčnaga kisa in drugi zdravilni pripravki po izvirnih recepturah p. Simona Ašiča. Vrtarstvo, storitev, trgovina na drobno in debelo.

SAMOSTANSKA VRTNARIJA STIČNA

Zima se še ni poslovila, mi pa že komaj čakamo, da se končajo sivi dnevi ter da nas končno razveseli toplo sonce. V tem času, ko narava počiva, pa se v naših rastlinjakih v Samostanski vrtarniji že razcvetajo v vseh mogočih pisanih barvah:

- TROBENTICE
- POGAČICE (Ranunkule)
- NAGELJNI
- MAČEHE
- SOBNE RASTLINE
- BALKONSKO CVETJE

Nudimo še:

GNOJILA, KERAMIKO, PLASTIKO, GLINO, ZEMLJO, SVEČE ...

NE POZABITE, DA SO ROŽICE, VZGOJENE V VAŠEM KRAJU, PRILAGOJENE NAŠIM PODNEBNIM RAZMERAM.

LEPO VABLJENI!

Obiščete nas lahko tudi na naši spletni strani:
www.sitik.si ali na [facebooku](https://www.facebook.com/sitik).

OBVESTILO za študente

Iščemo študente m/ž za pomožna dela na vrtarniji. Več informacij dobite na e-naslovu: vrtarnija.sitik@siol.net

Kmetijska svetovalna služba Ivančna Gorica organizira predavanje z naslovom

EKONOMSKA UČINKOVITOST SONARAVNE REJE DOMAČIH ŽIVALI IN MOŽNOST TRŽENJA PROIZVODOV ŽIVALSKEGA IZVORA

in

Predstavitve napak, ugotovljenih pri izvajanju posameznih ukrepov KOP

Predavanje bo v petek, 18. 2. 2011, v dvorani gasilskega doma v Stični ob 10. uri. Izobraževanje velja za program KOP, zato s seboj prinesite KMG-MID številke.

Ponovoletna prireditev v Velikih Češnjicah

V soboto, 15. 1. 2011, smo lahko ob cerkvi svete Ane v Velikih Češnjicah občudovali prireditev, ki nam je kljub temu, da smo že pošteno zakorakali v januar, povrnila spomine na božični čas. Vaščani Velikih in Malih Češnjic ter Petrušnje vasi so se lotili prav posebnega projekta; pripravili so žive jaslice, z igralci, oblečenimi v avtentične kostume pastircev, angelov, svetih treh kraljev in seveda Marije in Jožefa. Da pa je bila božična zgodba še bolj pristna, smo lahko občudovali čisto prave živali, ki so sodelovale.

Že pred prireditvijo je največje zanimanje vzbujala prav posebna gostja – kamela, ki jo je za to priložnost »posodil«
gospod Damjan iz Gomile pri Mirni. Razumljivo je tudi sam sodeloval v predstavi kot eden izmed svetih treh kraljev, ki ga je spremljala kamela. In pričakovanja številnih obiskovalcev so bila uresničena. Kot je povedal eden izmed organizatorjev dogodka, Mitja Poljšak, se je ideja za žive jaslice porodila v začetku adventa lansko leto, in sicer v želji, da bi z njimi popestrili božično-novoletni koncert, ki so ga organizirali že v minulih letih. Kar 45 vaščanov podružnice sv. Ane je sodelovalo pri pripravi scene za žive jaslice in tudi kostumov, za katere so porabili kar 100 m² blaga. Poleg vaščanov igralcev so v predstavi sodelovali še Moški pevski zbor Prijatelji, župnijski deklški zbor

in mlade glasbenice.

Večer se je nadaljeval v cerkvi svete Ane, kjer so na božično-novoletnem koncertu nastopili že omenjeni pevci MPZ Prijatelji, deklški zbor župnije Šentvid ter domača citrarka Eva Medved. V goste pa so prišli Vokalna skupina Tempus in Ljubljanski oktet, ki deluje pod umetniškim vodstvom Igorja Švare. Cerkev je bila sicer prejemna za približno 450 obiskovalcev, vendar smo lahko ob glasbi uživali tudi tisti, ki smo ostali zunaj nje, saj so organizatorji poskrbeli za zunanje ozvočenje.

Koncert je bil lani organiziran prvič, in sicer kot zahvala krajanom, ki tudi s svojimi prispevki pomagajo, da se cerkev sv. Ane vzdržuje in obnavlja.

Tako so v zadnjih letih obnovili stranski oltar sv. Uršule in kupili nove klopi. Nekaj finančnih sredstev za obnovo sta prispevala tudi Občina Ivančna Gorica in Ministrstvo za kulturo. Načrtov pri obnovi pa še ni zmanjkalo. Termin koncerta, za katerega si želijo, da postane tradicionalen, je bil zaradi obilice koncertov in prireditev v božičnem času načrtno izbran v januarju novega leta, v prihodnje pa bodo žive jaslice uprizorili večkrat, in sicer v božičnem času. Jasličarji iz podružnice sv. Ane se ob tej priložnosti zahvaljujejo za pomoč pri izvedbi celotne prireditve Občini Ivančna Gorica in Radiu Zeleni val.

Mateja D. Murgelj

Novo vodstvo čebelarjev ČD Stična

22. januarja 2011 je potekal občni zbor Čebelarkega društva Stična. Udeležilo se ga je 36 od skupno 41 članov.

V letu 2010 se je iztekel mandat dolgoletnemu vodstvu društva, katerega se iskreno zahvaljujemo za opravljeno delo. Novi predsednik društva je postal g. Alojz Janežič.

Letos društvo načrtuje sodelovanje pri odkritju spomenika v Višnji Gori v počastitev Emilu Rothschtzu, čebelarju iz Podsmreke, ki je uveljavil kranjsko čebelo v svetu. Naše čebelarke društvo bo sodelovalo tudi pri organizaciji vseslovenskega čebelarkega praznika, ki bo potekal v naši

občini. Izvajali bomo izobraževanja in predavanja, sodelovali na občinskih prireditvah, se povezali s čebelarstvi veterinarji ter spodbujali za

čebelarjenje naš podmladek v vrtcih in šolah. Naj medi!

Anton Ceglar

Gorniški klub Limberk – Sekcija GKL Ivančna Gorica

Za nami je še eno uspešno leto delovanja v okviru Slovenskega gorniškega kluba Skala. Pri organizaciji in vodenju naših izletov in gorniških tur se držimo vodila, da predstavljamo kraje in posebnosti naše bližnje okolice. V organizaciji drugih klubov Skale smo obiskovali številne gore doma in tudi v tujini in bili prisotni na več kot štiridesetih turah. Letos praznuje Skala svojo 90-letnico. V tem letu naj bi klubi Skale še posebej poskrbeli za uveljavljanje gorniških vrednot ter za razumevanje pomena gorskega sveta za današnje in prihodnje rodove.

Priporočamo vam obisk spletne strani Gorniškega kluba Limberk (<http://www.limberk.si>), na kateri boste našli podroben program tur za leto 2011, prireditev, poročila o opravljenih izletih ter druge koristne informacije in zanimivosti.

Janez Mežan
sekcija GKL Ivančna Gorica

Ob 11. blagoslovu konj v Šentvidu tudi dobrodelna akcija

Konjerejsko društvo Radohova vas, ki združuje rejce in tudi ljubitelje konj iz širše šentviške okolice, leto za letom na štefanovo pripravlja tradicionalni blagoslov konj. Tudi v lanskem letu, ko je društvo praznovalo 10-letnico, je bilo tako. Dogodek na šentviškem »placu«
po praznični maši pa je vsako leto bolj obiskan.

Nobenega dvoma ni, da je občudovalcev te plemenite živali v naših krajih vedno več. Gotovo pa obiskovalci s svojo prisotnostjo poleg prošnje za blagoslov konj in njihovih lastnikov dajemo priznanje tudi delu društva. Blagoslov konj je opravil domači župnik Jože Grebenc. Poleg članov KD Radohova vas so k blagoslovu prijezdili tudi ljubitelji konj z ranča Prebil iz Temenice. Prireditve so konjerejskemu društvu pomagali pripraviti tudi domača krajevna skupnost ter turistično in upokojsko društvo. Posebej je potrebno omeniti krajevni odbor Rdečega križa, ki je na svoji stojnici zbiral sredstva v dobrodelne namene. Vsak, ki je želel koledar konjerejskega društva, je dal prostovoljni prispevek, zbrana sredstva pa so bila izročena šolskemu skladu OŠ Ferda Vesela Šentvid, iz katerega se omogoča sofinanciranje šolskih programov tistim otrokom, ki prihajajo iz socialno šibkejšega okolja. Da pa je prireditev nemoteno potekala, so z redarstvom na cesti poskrbeli domači gasilci.

Kot rečeno kljub sneženju ni manjkalo ne obiskovalcev ne konjarjev, torej se nam podoben dogodek zagotovo obeta tudi ob koncu letošnjega leta. Posebej velja omeniti tudi dobro sodelovanje med društvi, kar še posebej spodbuja tudi novi svet Krajevnih skupnosti Šentvid.

Matej Šteh

Krjavljji v novi zasedbi

Naš poznani in uveljavljeni narodno-zabavni ansambel Krjavljji iz Stične je pred koncem minulega leta začel nastopati v novi, spremenjeni zasedbi. Nova člana sta postala pevec Mitja Kovačič in kitarist Primož Kranjc. V tej zasedbi so 26. decembra že nastopili tudi na 6. Novoletnem festivalu narodno-zabavne glasbe v Dolenjskih Toplicah in poželi prve uspehe.

Na festivalu v Dolenjskih Toplicah so nastopili z valčkom Najine sledi, ki je nastal še v prejšnji zasedbi. Avtorja skladbe sta Ivan Sivec, ki je napisal besedilo, melodijo pa je ustvaril harmonikar in vodja Krjavljjev, Jure Pečjak. Poleg lastne tekmovalne skladbe je vsak izmed štirinajstih sodelujočih ansamblov nastopil tudi s skladbo iz narodno-zabavne zakladnice. Z izvajanjem so prepričali zlasti strokovno žirijo, ki jim je podelila drugo nagrado.

Doseženi uspeh je vsekakor odlična popotnica za delo v novem letu, v katerem bodo zagotovo še sledili nastopi na kakšnem festivalu. 18. februarja se bodo predstavili tudi na koncertu Zelenega vala Pesem preprostih ljudi in se potegovali za naj vižo leta 2010, zato bo vsak glas še kako dobrodošel.

V letošnjem letu pa se Krjavljji želijo svoji publiki oddolžiti tudi s koncertom ob 10-letnici delovanja (ust. decembra 1999), saj zanj v minulem letu niso našli časa in možnosti. Kakšno bo to proslavljanje, pa ostaja zaenkrat še skrivnost.

Matej Šteh

Pohod po sosednjih vaseh

Krajevna skupnost Sobrače s svojimi vasmi meji na sosednjo občino Šmartno pri Litiji. Ideja o zimskem pohodu po sosednjih vaseh se je porodila na pevskih vajah Ženskega pevskega zbora Vidovo. Pobudnica Helena Adamlje je predlagala pot iz Sobrače skozi Čagošče, preko Felič vrha, Javorja, Vrat, Višnjega Grma in spet nazaj v Sobrače. Pevkam so se pridružili tudi nekateri drugi člani KD Vidovo in v sodelovanju s PGD Sobrače smo se v nedeljo, 23. 1. 2011, zbrali pred gasilskim domom. Bila nas je pisana družina, kulturniki, gasilci, krajanji, prijatelji, sorodniki, vseh starosti – od predšolskega pohodnika do tistih v zrejših letih.

Še pred odhodom smo se ogreli s čajem in pogumno zakorakali proti čagoški kapelici, kjer smo ob postanku zvedeli vse o zgodovini kapelice in, kot se spodobi, eno zapeli. Prijetna

pot skozi Čagošče se je kmalu pričela vzpenjati proti Felič vrhu. Premagali smo tudi ta vzpon in na čudoviti razgledni točki nas je pričakala »potujoča okrepčevalnica«, katere smo se kajpak zelo razveselili. Pot smo nadaljevali skozi Javorje, ki je že v sosednji občini Šmartno pri Litiji, prečkali regionalno cesto in se napotili proti Višnjemu Grmu in nato po gozdni poti do zaselka Kavce, sledil je spust po cesti do Sobrače.

Pohod je s kratkimi postanki trajal štiri

ure, vseskozi pa nas je spremljalo sončno zimsko vreme, s prelepimi razgledi na okoliške vasi, doline in tudi bolj oddaljene planine.

Pobudnica pohoda Helena je ob pomoči svojih domačih poskrbela za vse prigrizke ob poti, tople napitke in tudi za topel obrok, ki so ga postregli gasilci v gasilskem domu.

Razšli smo se utrujeni, polni vtisov in s trdnim sklepom, da se ob letu spet snidemo v še večjem številu.

Tanja Fajdiga

Pohodniška dejavnost Društva upokojencev Šentvid pri Stični v minulem letu

Pohodniška skupina Društva upokojencev Šentvid pri Stični je bila tudi v preteklem letu zelo aktivna. Opravili smo 20 pohodov na bližnje in malo bolj oddaljene hribočke, hribe in vrhove.

V začetku leta smo naredili načrt pohodov (načrtovali smo vsaj en pohod mesečno), vendar pa smo se dogovarjali sproti, glede na vremensko napoved. V preteklem letu je na pohodih sodelovalo 63 članov društva. Čeprav je povprečna starost pohodnikov okrog 70 let, smo vztrajni in uspešni ter se z veseljem družimo in se odpravimo na pot. Na pohodih se vsak po svoje trudimo, da se imamo lepo in se veseli vračamo na svoje domove.

In kje smo bili v preteklem letu?

Št.	Pohod	Datum	Pohodnikov
1.	Podkum–Kum	1. 2. 2010	7
2.	Višnja Gora–Muljava	6. 3. 2010	7
3.	Temenica–Debeli hrib	14. 3. 2010	7
4.	Viridin pohod	28. 3. 2010	7
5.	Šentvid–Debeli hrib	5. 4. 2010	26
6.	Na Višarje v Italijo	1. 5. 2010	6
7.	Kopačija–Zaplaz	2. 5. 2010	13
8.	Izola–Portorož	11. 5. 2010	7
9.	Šentvid–Golica	26. 5. 2010	14
10.	Planina–Jezero (avtobus)	30. 6. 2010	24
11.	Vače–Zasavska Sveta gora (avtobus)	5. 8. 2010	37
12.	Planina–Gozd Martuljek (avtobus)	15. 8. 2010	17
13.	Šentvid–Klešček–Čagoška gora	14. 9. 2010	29
14.	Šentvid–Češka koča–Izvidnica	22. 9. 2010	4
15.	Podboršt–Kremejek–Vrhučan	8. 10. 2010	21
16.	Jezerko–Češka koča	12. 10. 2010	9
17.	Pohod po Lavričevi poti	17. 10. 2010	4
18.	Šentvid–Debeče–Velika Štanga	24. 10. 2010	12
19.	Pohod po Levstikovi poti (Litija–Čatež)	13. 11. 2010	8
20.	Nočni pohod na Gradišče (z baklami)	14. 12. 2010	11
	Povprečje		14

Avguštin Kanc

Katera bo viža leta 2010?

To se verjetno sprašujejo vsi poslušalci popularne oddaje Pesem preprostih ljudi, ki jo lahko spremljamo ob torkovih večerih na Zelenem valu, namenjena pa je zlasti ljubiteljem slovenske narodno-zabavne glasbe. Pomemben del oddaje je glasovanje poslušalcev za vižo meseca. 12 zmagovalcev pa se v februarju naslednjega leta pomeri med seboj na koncertu, poslušalci pa z glasovanjem izberejo najboljšega.

Tudi letos bo tako. Koncert bo tradicionalno potekal v športni dvorani OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, kamor bodo 18. februarja ob 20. uri zvesti obiskovalci koncerta prišli že štirinajstič. Glasovanje za vižo leta je še vedno v teku in bo zaključeno ob koncu koncerta, glasuje se preko SMS sporočil, o čemer pa ste zagotovo obveščeni, če ste le naravnali svoj sprejemnik na frekvenco Zelenega vala. Izmed tistih, ki boste glasovali,

bo organizator izžrebal nagrajenca, ki prejeme bon Banke Koper v vrednosti 500 evrov. Častna pokroviteljica letošnjega koncerta je Občina Ivančna Gorica.

Kot vedno tudi letos ne bo manjkalo na koncertu priznanih gostov. Voditeljema Ksenji Rebeki Matkovič in Tonetu Košmrlju se bosta pridružila tudi Tanja Žagar in Alfi Nipič.

Matej Šteh

Pestro decembrsko kulturno dogajanje v Zagradcu

Vsako leto je december najlepši mesec v letu. Prižigajo se svečke, delajo jaslice, obiskuje se prijatelje in sorodnike, obišejo nas trije dobri možje in vrstijo se razne kulturne in zabavne prireditve. Kar nekaj od teh stvari nas je doletelo tudi v Zagradcu. Od jubilejnega koncerta našega pevskega zbora do obiska Miklavža in drugih prazničnih dogodkov.

Obisk sv. Miklavža

Sv. Miklavž je dobri mož, ki vsako leto obiše pridne otroke širom po Sloveniji in tudi drugod po svetu. Navadno pride ponoči iz 5. na 6. december. V Zagradcu pa je vse pridne otroke obiskal v soboto, 3. decembra. Otroci so se s svojimi starši zbrali v cerkvi, kjer so jih najprej pričakali otroci z igrico o hudičkih, ki so otroke prepričevali, da morajo biti poredni in bodo potem dobili darila. Seveda so vse rešili dobri angeli, ki so otroke poučili o pravilnem obnašanju. Vsi otroci, ki so komaj čakali svetega Miklavža, so pomagali otroškemu pevskega zboru zapeti pesmico in z njo priklicati Miklavža. Dobri mož je prišel in obdaril prav vse otroke, ki so sijočih oči zapuščali cerkev. Za vso organizacijo pa velja zahvala KS Zagradec, Katji, Vanji in Jožici.

Koncert božičnih pesmi

Božični čas je obdobje, ko se v nas prikrajuje spokojnost, mir, veselje in je čas, ko želimo vse naše radosti deliti tudi z drugimi. V tem času pa sta lepoto božiča polepšala tudi otroški in odrasli pevski zbor Zagradec, ki sta na božični večer pripravila božični koncert.

V cerkvi Marije Brezmadežne se je najprej predstavil odrasli pevski zbor pod vodstvom Robija Kohka, sledil je otroški pevski zbor pod vodstvom Vanje Erjavac, na klavir sta zaigrali Maja in Nika, pred jaslicami je zapel moški pevski zbor, višek koncerta pa sta bili pesmi, ki sta ju zbora zapela združena pred jaslicami.

Sobotni večer je bil tako napolnjen s pesmijo, obiskovalci pa so odhajali vedrih obrazov, saj so jih pevci v dobri urici popeljali v čarobnost božiča.

Skupna pesem pred jaslicami

Božični pohod z baklami

V nedeljo, 26. 12., je potekal že tradicionalni pohod z baklami, ki se ga je udeležilo zelo veliko ljudi iz bližnje in daljne okolice. Pohod se je začel pred gasilskim domom v Zagradcu, pot pa nas je vodila mimo Češnjic, Tolčan in Kitnega Vrha. Na startu smo dobili bakle in topel napitek, ki nas je grel vse do naslednje postaje, kjer so nas na dvorišču pri Farzetovih pričakali krajini Češnjic in nas pogostili s kuhanim vinom, čajem in pecivom. Imeli smo srečo, da nas je narava en dan pred pohodom obdarila z nekaj centimetri snega, ki je naravo odel v belino. Hoja po snegu in gozdu nas je popeljala do Kitnega Vrha, kjer pa so se med seboj mešali opojni vonji kuhanega vina, čaja in slastne pogače. Kitenci so nas presenetili tudi z ognjemetom, ki je bil resnično pika na letošnjem pohodu. Pohodniki smo se vedrih src in lahkih nog odpravili proti Zagradcu in že tuhtali, kako se bomo pohoda udeležili tudi naslednje leto.

Silvestrska maša ob soju sveč

Ko je v začetku decembra duhovnik dr. Jože Plut rojakom Valične vasi predlagal, da bi imeli zahvalno mašo na silvestrski večer v majhni cerkvi sv. Martina, smo bili vsi takoj za to. Najprej smo menili, da bomo k maši prišli samo krajanji Valične vasi, a glas o silvestrski maši se je zelo hitro širil in zanimanja je bilo veliko. Skupaj z duhovnikom Jožetom smo na poti od Valične vasi do cerkvice, ki je nekaj sto metrov iz vasi, postavili bakle, ki so prižgane pospremile pohodnike iz Zagradca in okolice do cerkvice. Ker v cerkvi ni elektrike, smo prižgali sveče, ki so s svojo svetlobo osvetlile notranjost. Cerkev je bila skoraj premajhna za vse, ki so prišli k sv. maši. Svetloba sveč, primerno izbrane besede duhovnika in ubrano petje prav vseh v cerkvi, vse to je na silvestrski večer prineslo tisto duhovnost, pomirjenost in veselje, ki ga ne moreš dobiti na nobeni bučni zabavi.

Po končani maši smo se ustavili še na kozarčku čaja, si želeli lep večer in odšli vsak na svoj dom pričakat novo leto. Ob voščilih, ki smo si jih izrekli, pa je bila tudi želja, da bi ta silvestrska maša na Valični vasi postala tradicija.

Helena Kastelic

V PGD Stična ponovno aktivna ekipa članic B

V PGD Stična smo se sredi leta 2009 gasilke zopet zbrale, da bi se družile ter po več kot pol stoletja ustanovile ekipo članic B. Začele smo z vajami in čez mesec dni nastopile na občinskem memorialnem tekmovanju Matevža Haceta v Stični, kjer smo dosegle drugo mesto. Zato smo se udeležile regijskega tekmovanja v Ribnici, kjer smo zasedle sedmo mesto, kar je bil za nas, začetnice, velik uspeh. V okviru meseca požarne varnosti se je naše društvo predstavilo pred župnijsko cerkvijo, kjer smo z mokro gasilsko vajo nastopile tudi me. V veselim decembru pa smo si ogledale Zmaga Batino v Špas teatru v Mengšu.

Leto 2010 smo začele aktivno, saj se nas je večina udeležila 100-urnega nadaljevalnega tečaja za čin gasilca in ga uspešno opravila. Pridobile smo osnovna znanja, ki jih potrebuje gasilec v primeru požara in pomoči v nesreči. Tako smo imele na tekmovanjih v letu 2010 že veliko teoretičnega znanja, ki smo ga uspešno uporabile v praksi. Tudi v tem letu smo se udeležile nekaj občinskih tekmovanj. Posebno presenečenje so nam pripravili naši otroci in možje, ko so nas prišli nepričakovano spodbujati na tekmovanje s takrat popularnimi vuvuzela-

mi. Na tem tekmovanju za pokal KS Ivančna Gorica smo osvojile četrto mesto v gasilski vaji ter ga popravile s prvim mestom v vlečenju vrvi. Lani smo svoja znanja preizkusile še na tekmovanju na Krki in na občinskem memorialnem tekmovanju Matevža Haceta v Šentvidu pri Stični. Oktobra smo v Stični na prijetnem srečanju podelile izkušnje z drugimi članicami GZ Ivančna Gorica.

Izlet, poln lepih doživetij ter spoznavanje novih krajev in običajev, nam je na sončno jesensko soboto pripravila

naša članica, ki nas popeljala v njen rodni Šentjanž.

Ko ni tekmovanj in priprav nanje, pomagamo na gasilskem vikendu naši mladini, na veselici, pri čiščenju gasilskega doma, pri prihodu Gasilčka in raznih dogodkih, ki jih v Gasilskem centru v Stični ni malo. Kolikor nam čas dopušča, se ob vsakodnevnih družinskih in službenih obveznostih dobimo tudi ob kavi in čaju, saj nam tem za pogovor nikoli ne zmanjka.

Ditka Ljubič za ekipo članic B PGD Stična

Dedek Mraz obiskal najmlajše na Krki

Kaj je lepšega od božičnih in novoletnih pričakovanj? Ravno zato verjetno pravimo, da je december tisti čarobni mesec, ki s svojo pisanostjo, pravljичnostjo in skrivnostnostjo v nas pričara nepozabne trenutke. Pisano obarvane škatle, v katerih se skrivajo čudežne stvari, pa so gotovo prava motivacija tudi za najmlajše. Le čigave so? Kaj neki se skriva v njih?

Turistično društvo Krka je v sodelovanju s Kulturnim društvom Gledališče Krka 26. decembra 2010 za najmlajše pripravilo pravo presenečenje. Skupaj smo pogledali, kaj se skriva v obarvanih škatlicah, ugotovili, kje domuje Dedek Mraz in kakšna darilca nam je prinesel. Dedek Mraz je s škratki poskrbel za darilce za vsakega otroka.

Na začetku programa so se nam predstavili mladi rogisti s Krke, odpel nam je Otroški pevski zbor Krka in obiskala nas je animatorka Maja Kokol. V dobre pol ure so z njo otroci pogledali, kaj se skriva v njenih darilnih škatlah, okrasili novoletno jelko,

plesali, peli in se skupaj s starši zabavali. Na koncu so vsi poklicali Dedka Mraza, se pogovarjali z njim in seveda sprejeli darilne novoletne škatle. Med vsem dogajanjem pa so veselo poskakovali škratki in otrokom delili bombončke in mandarine.

Prireditev je bila namenjena našim najmlajšim od enega leta pa do 10.

leta starosti. Organizatorji prireditve smo ob nasmejanih otroških obrazih vedeli, da smo dosegli svoj namen. Ob tej priložnosti se vsem najlepše zahvaljujem in upam, da nas bo Dedek Mraz obiskal tudi letos!

*Nataša Lukman
predsednica Turističnega društva Krka*

Vandalizem – naš vsakdan?

Tega prispevka skoraj gotovo ne bodo brali tisti nepridipravi, ki povzročajo vandalizem. Kaj pa je sploh to? V Slovarju slovenskega knjižnega jezika iz leta 1997 piše naslednje: »Vandalizem je poškodovanje, uničenje česa koristnega, lepega brez pravega razloga.« In brez pravega razloga je bila nekomu na poti ravnokar postavljena obvestilna tabla v Ivančni Gorici, ki je označevala smeri do banke, lekarne, občine, ... Lani je bila odprta zanimiva Učna gozdna pot od Višnje Gore do Polževega in nekomu se je zazdelo, da lepi in dragoceni ta-

bli z napisom za drevesi bukev in cerne sodita k ostalim 24 drevesom, in ju je bilo potrebno zlomiti in izruvati. Prometni znak, ki je opozarjal na železniški prehod v Višnji Gori, je bil za nekoga moteč in ga je preprosto obrnil v drugo smer.

Skoraj ne mine dan, da ne bi na območju občine ležal na tleh ta ali oni prometni znak. Podrti in poškodovani prometni znaki predstavljajo za udeležence prometa tudi veliko nevarnost. Župan ene večjih slovenskih občin je pred časom izjavil, da ne morejo preko dneva toliko popraviti, kot

vandalni ponoči uničijo.

Za večino vandalizma so žal odgovorni mladi, ki svojih frustracij prepogosto ne znajo obvladati in izražati drugače kot z uničevanjem brez pravega razloga in z brezsmiselnim dokazovanjem moči in objestnosti, zato bi kazalo, da bi v vrtcu, družini in šoli tudi temu problemu posvetili večjo pozornost. Nenazadnje popravljanje in obnavljanje veliko stane, končni račun pa poravnamo prav vsi davkoplačevalci.

Pavel Groznik

December v KORK Ivančna Gorica

December je mesec obdarovanj, obiskov, stiskov rok in lepih želja. Tudi v Krajevni organizaciji Rdečega križa Ivančna Gorica ni nič drugače. Pridne odbornice že v novembru začnejo pripravljati darila, ki so namenjena starostnikom, bolnikom in osebam s posebnimi potrebami. Začne se z Miklavževim koncertom, na katerem obdarimo osebe s posebnimi potrebami iz VDC Želva, teh je bilo letos trintrideset.

Zahvala

Zahvaljujemo se podjetju BOMAX z Muljave, ki nam je že v prvih dneh novega leta podarilo večjo količino tekstilnih izdelkov. Obljubljamo, da bomo izdelke razdelili socialno ogroženim.

Iskrena hvala v imenu KO Rdečega križa Ivančna Gorica.

Odbornice obišejo na domu tudi vse krajanje, ki so starejši od osemdeset let, in bolnike. Letos smo obiskali petinosemdeset krajanov.

Pozabili pa nismo niti na naše občane, ki jesen svojega življenja preživljajo v domovih za starejše v Grosuplju in Trebnjem, saj se nas vedno razveselijo.

Letos so odbornice sklenile, da s svojo akcijo Polepšajmo jim praznike obdarimo tudi vse, ki so socialno ogroženi in so upravičeni do pomoči s prehrabnimi artikli, ki jih dobimo od OZRK Grosuplje. Del sredstev za akcijo smo pridobile z akcijo Drobtinica, drugo pa s prostovoljnimi prispevki krajanov. Za to se jim še enkrat zahvaljujemo, saj menimo, da smo marsikomu vsaj za trenutek prinesle vonj po praznikih.

*Stanka Pajk
KORK Ivančna Gorica*

Predsednik TD Polževo Miloš Šušteršič praznoval 70 pomladi

Miloš Šušteršič je sredi januarja praznoval svoj 70. rojstni dan. Inženir geodezije je že skoraj četrt stoletja izredno prizadeven predsednik Turističnega društva Polževo, ki šteje kar 148 članov. Društvo je eno najuspešnejših ne samo v občini, ampak tudi širše. Vsako leto organizirajo odmevni Krevsov tek, ocenjujejo in nagradjujejo najbolj urejene hiše in vrtove, sodelujejo pri izvedbi Jurčičeve poti in tradicionalnem praznovanju dneva državnosti na Polževem, pripravijo martinovanje in še marsikaj. Lani je bila tudi z Miloševim pomembnim sodelovanju odprta učna gozdna pot. Pri svojem delu ima še vrsto zamisli in načrtov. Tudi zaradi tega Milošu želimo še veliko zdravja in uspehov pri njegovem delu.

Pavel Groznik

Pri avstralskih Slovencih iz naše občine

Proti koncu preteklega leta sem imel možnost obiskati Avstralijo daleč na drugem koncu sveta. Avstralija je več kot 350-krat večja od Slovenije, v to nenavadno in čisto drugačno deželo pa se je v preteklosti zaradi različnih vzrokov preselilo več tisoč Slovencev. Nekateri so se bolj, drugi manj znašli v novi sredini, daleč od svoje rojstne domovine. Ob obisku sem se srečal z mnogimi avstralskimi Slovenci, predstavil pa bom tri rojake, ki so se rodili in živeli na območju naše občine.

Jožefa - Pepca Plut, rojena Štrubelj, se je rodila leta 1945 na Poljanah pri Stični. Do šole v Stični je bilo za malo deklico zelo daleč, še posebej pozimi. Prevozov šolskih otrok, kot jih poznamo danes, v Pepčini mladosti seveda ni bilo. Tako ni nič čudnega, da pozimi več mesecev skupaj ni hodila v šolo in je morala ponavljati kakšno leto, zaradi tega pa je imela veliko sošolcev, ki se jih rada spominja. Pred njo je v Avstralijo odšel že brat France in jo kasneje zvalil, da je šla za njim. Njen rojstni dom so prodali, brat Nace z družino pa živi sedaj na Pristavi na domu, kjer Pepčina nečakinja Marta gospodinji na zelo gostoljubnem kmečkem turizmu.

Igor Gerden, rojen 1933, pa je bil doma v znani mizarški družini v Ivančni Gorici. Pokojni oče Nace Gerden je bil priljubljen in sposoben mizar in je poslal prvega sina Igorja v mizarško obrtno šolo v Ljubljano Šentvid, da bi za njim prevzel obrt. Že v šoli je Igor slišal, kako je na tujem mogoče mnogo bolje zaslužiti kot doma. Odločil se je in odšel iskat svojo srečo najprej v Avstrijo. Prvi tedni in meseci niso izpolnili njegovih pričakovanj, najprej je dobil delo hlapca na neki kmetiji in v spominu so mu ostali velikanski kupi hlevskega gnoja, ki ga je moral premetavati in nakladati. Nato je nekaj časa delal pri tesarjih, kar je bilo njegovemu mizarškemu znanju in spretnostim že mnogo bližje. Pozneje pa je dobil delo v samostanu Stams, kjer je ostal več kot leto dni in opravljal službo vratarja. Ko pa se mu je ponudila možnost, da odide preko oceanov v eno od obljubljenih dežel, se je odločil za Avstralijo.

S svojim znanjem, pridnostjo in varčnostjo je v Avstraliji uspel. Po začetnih delih, ko je pomagal graditi stanovanjske hiše, se je načrtno poglobil v poznavanje gradbenih projektov in s tem povezane zakonodaje. Imel je tudi lokalno trgovino, ki jo je vodil zelo uspešno. Kupal je zemljo in jo spremenil v gradbene parcele ter samostojno gradil hiše. Izraza »črna gradnja« sploh ne pozna. Zgradil je cele soseske. V eni od njih živi v zelo funkcionalno zgrajeni hiši s svojo družino.

Z ženo Jožico, doma iz Jezera pri Trebnjem, sta ustvarila družino s štirimi otroki v Milduri, pomembnem in prijetnem mestu sredi bogate kmetijske pokrajine, velikem približno tako kot Novo mesto. Igorjeva žena Jožica pa poleg skrbi za številno družino veliko svojih moči razdaja za povezovanje slovenskih rojakov. Kar več let je v Avstraliji vodila slovensko radijsko oddajo, je avtorica nekaj knjig, s svojimi literarnimi prispevki in odličnimi slikami pa je sodelovala pri številnih slovenskih edicijah v Avstraliji. Jožico pozna glavna avstralskih Slovencev. Med številnimi funkcijami je bila tudi podpredsednica Svetovnega slovenskega kongresa. Samo mimogrede: v prekrasnem turističnem informacijskem centru v Milduri je na drogovih izobešenih 57 zastav, po Jožičini zaslugi tudi slovenska trobojnica. Si lahko predstavljate, da mestno prebivalstvo sestavljajo pripadniki tolikih držav?

V Avstraliji si je Igor spremenil ime, ki ga je prevzel po svojem dedu Karlu, torej po angleško Charles. Po njem

se imenuje tudi ulica, Charles court, kar priča o njegovem velikem ugledu v modernem mestu. Danes Igor hiš ne gradi več, nekaj svojih hiš in lokalov oddaja v najem, njihova družina pa upravlja tudi krasen motel v Wentworthu, ob sotočju dveh rek Darling in Murray. Igor pa še vedno rad spremlja razne ponudbe za nakupe in prodajo nepremičnin: včasih kaj kupi, včasih proda.

Valentin - Tine Zupančič, rojen leta 1956, pa je bil doma v Višnji Gori. Tine je hodil v Višnji Gori v osnovno šolo, nato pa je uspešno končal stiško gimnazijo. Zaposlen je bil v grosupeljskem motelu, kjer je bil štiri leta tudi njegov direktor. Z ženo Zdenko, ki je bila doma iz Velike Doline pri Mokricah, sta se pred 23 leti odločila, da gresta v Avstralijo, kjer je imela Zdenka že dva brata. Tine se je zaradi svoje hitre prilagodljivosti in prislovične natančnosti kmalu uveljavil v zelo zahtevnem in seveda tudi ustrezno dobro plačanem delu. Bil je nadzornik visokofrekvenčnih kondenzatorjev, potrebnih za prenos velikih napetosti električne energije. Z ženo sta si v Melbournu, enem najlepših svetovnih velemest, zgradila prelepo hišo tik ob jezeru.

Žal pa je Zdenka zbolela za multiplosklerozo in je moral Tine vedno bolj skrbeti za njo. Zadnjih nekaj let se je njeno zdravstveno stanje tako poslabšalo, da je postala popolnoma odvisna od pomoči drugih. Tine je začasno pustil službo in ji pomagal lajšati bolezenske težave. Zadnja leta pa tega sam ni več mogel ustrezno opravljati in so za ženo skrbeli v zglodno urejeni in tudi dragi bolnišnici, ki jo vodijo Nemci. Svojo ženo je Tine dvakrat dnevno obiskoval. Vsak dan je prevozil od doma do bolnišnice 88 kilometrov. Zdenko sem s Tinetom obiskal tudi jaz. Spominjam se njenih lepih živih oči in nemega obraza. Žal je kmalu po mojem obisku umrla v 55. letu starosti. Tine je izpolnil poslednjo željo pokojne žene in žaro s posmrtnimi ostanki prinesel v domovino. V Višnji Gori je bila žara položena v sredo, 19. januarja, v družinski grob Zupančičevih.

Pavel Groznik

Pevci ljudskih pesmi Studenček

Pesnik Oton Župančič je napisal pesem Sonce, zemlja, mesec vrte se brez kolesec – prav tako se nam hitro vrtijo dnevi v letu in nam prinašajo lepe in manj lepe trenutke življenja. Pevci ljudskih pesmi Studenček smo radi veseli in dobre volje, zato vse slabo hitro pozabimo. Radi pa se spominjamo naših nastopov, na katerih se srečujemo z različnimi ljudmi. Prav vseh si res nismo zapomnili, saj smo v preteklem letu kar 48-krat nastopali po vsej Sloveniji. S svojim preprostim, čeprav ne vedno brezhibnim prepevanjem ljudi razveselimo, zato nas nekateri večkrat povabijo v svojo sredino.

Posebno radi se spominjamo svojih dveh samostojnih koncertov, ki smo ju imeli pred domačim občinstvom v Kulturnem domu v Ivančni Gorici. V mesecu maju smo pripravili prireditev z naslovom Pozdrav pomladi in v mesecu decembru tretji Miklavžev koncert. Obiskal nas je Miklavž, z njim pa sta prišla tudi dva parklja. Triinideset varovancev VDC Želva je prejelo darila, ki so jih pripravili na Rdečem križu Ivančna Gorica.

Posebno praznično smo se počutili tudi pevci, saj smo se prvič pokazali v novih oblačilih. Naše obleke so narejene po ljudskem izročilu in prikazujejo oblačilne navade naših prednikov iz 19. stoletja.

Vsem našim obiskovalcem, sponzorjem in podpornikom se iskreno zahvaljujemo in upamo, da nam boste tudi v prihodnje radi prisluhnili.

Renata Laznik

Zdravstvenovzgojne delavnice v ZD Ivančna Gorica

V mesecu januarju smo v ZD Ivančna Gorica ponovno pričeli z izvajanjem zdravstvenovzgojnih delavnic.

Delavnica ZDRAVEGA HUJŠANJA

Prva srečanja so že za nami, vendar se na delavnico še lahko prijavite na tel. št. 01 781 90 14. Zdravo hujšanje je delavnica, ki traja 9 tednov. Na srečanjih boste deležni predavanj, pri katerih boste tudi sami sodelovali. Poiskali bomo vzroke in napake, ki so najpogostejši krivci za prekomerno težo, govorili o zdravi in uravnoteženi prehrani, pomembnosti gibanja, osebne rasti, odgovornosti in motivaciji. Osvojili bomo nova znanja na področju ritma prehranjevanja, naučili se bomo, kako sestaviti zdrav obrok. Izračunali bomo vaš indeks telesne mase, napravili izračun idealne telesne teže, izračunali vašo energetske porabo in spremljali vašo težo.

Svetovali vam bomo, kako doseženo telesno težo obdržati in na novo pridobljene izkušnje uporabljati v nadaljnjem življenju.

Delavnica ZDRAVO HUJŠANJE je sestavljena celostno. Poseže na področje čustev, miselnih vzorcev, prehranjevalnih in gibalnih navad. Sestavljena je kot kombinacija terapevtskih srečanj, svetovanja na področju prehrane in fizičnih aktivnosti. Spodbuja in usmerja na lažje prehranske in gibalne navade oz. razvade. Šola hujšanja je namenjena vsem, ki potrebujete podporo v procesu hujšanja in/ali vzdrževanja telesne teže.

Delavnica ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA

Delavnica Zdrav način življenja je namenjena vsem, ki si želijo pridobiti čim več informacij o zdravem načinu življenja, kako se lotiti spreminjanja življenjskega sloga in kako priti do zelenih rezultatov. Srečanja potekajo v enkratni obliki, in sicer v naslednjih terminih:

16. 2. 2011 ob 17. uri,

9. 3. 2011 ob 17. uri,

23. 3. 2011 ob 17. uri.

Delavnica DEJAVNIKI TVEGANJA

Delavnica Dejavniki tveganja poteka v obliki enkratnega srečanja, na katerem se seznanite z osnovnimi informacijami o holesterolu, krvnem tlaku in krvnem sladkorju. Termin so:

2. 3. 2011 ob 17. uri,

16. 3. 2011 ob 17. uri,

30. 3. 2011 ob 17. uri.

Prav lepo ste vabljeni vsi občani Ivančne Gorice, ki si želite narediti kaj zase in svoje zdravje.

Bernarda Horvat, prof. zdravstvene vzgoje,
in Tadeja Gruden, dipl. med. sestra

Jožefa Plut se je v Avstraliji poročila z Belokranjcem Janezom Plutom, doma z Vinjega Vrha pri Semiču. Blizu mesta Mildure, ki je središče osrednje avstralske kmetijske pokrajine, sta se do lanskega leta ukvarjala z vinogradništvom, njun vinograd je bil na dveh ravnih parcelah skupaj na skoraj 20 ha. Kar težko si je prestavljati, za kako veliko površino gre: njun vinograd je bil enako velik kot 100 m širok pas zemlje od Stične do Ivančne Gorice. Letno sta pridelala okrog 600.000 kg kvalitetnega grozdja, ki sta ga prodajala bližnjim velikanskim vinskim kletem. Grozdje, te dni je v Avstraliji trgatav v polnem teku, trgajo strojno. V Avstraliji je trte potrebno namakati in za to potrebujejo velike količine vode, za kar sta potrebovala od države vodno pravico. Za naše razmere sta bila zakonca Plut izredno velika vinogradnika, ki bi jima v Sloveniji najbrž ne našli para. A za Avstralijo sta postala premajhna. Država jima je ponudila odškodnino in pokojnino, če opustita vinogradništvo in posekata trte. Pri tem žalostnem opravilu sta tudi jokala.

Plutovima sta se rodili dve hčerki, obe učiteljici, ena od njihju poučuje slikarstvo na gimnaziji v Sydneyu. Imata prelepo domačijo na rahli vzpetini nad vinogradi, v decembru so okrog hiše obrodile izredno debele limone in drugi avstralski sadeži. Mož Janez je tudi vnet čebelar. Njegov med je dobil na razstavi v Semiču lani pomembno priznanje za kakovost. Pepca je tudi zelo spretna pri igranju golfa, najverjetneje bi bila tu z lahko občinska prvakinja ali pa še veliko več, z izostrenim čutom pa zna s filmsko kamero ujeti prekrasne dogodke. Očitno je, da ponavljanje razredov na stiški šoli naši prijazni rojakinji ni prav nič škodilo.

Študentski klub Groš se predstavlja

V Sloveniji deluje kar 50 študentskih klubov, ki so povezani v Zvezo študentskih klubov Slovenije – Zvezo ŠKIS, najbolj odmevna projekta, ki ju vsako leto organizira Zveza ŠKIS, pa sta ŠKIS-ova tržnica, ki je največja enodnevna prireditev za mlade v Sloveniji, in Študentska arena, največja sejmsko-izobraževalna prireditev za mlade v Sloveniji.

Eden izmed študentskih klubov, ki delujejo v Sloveniji, pa je tudi Študentski klub Groš, ki deluje na območju upravne enote Grosuplje in tako povezuje dijake in študente treh občin, Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica.

Obstoj vsakega študentskega kluba je pogojen s članstvom določenega deleža študentov na območju Slovenije, kjer študentski klub deluje. Na podlagi določenega števila članov tako posamezen študentski klub pridobi določeno količino sredstev. Na podlagi teh sredstev pa lahko študentski klub za svoje člane organizira najrazličnejše projekte, ki so za člane kluba zelo ugodni ali pa celo brezplačni ter jim nudi druge najrazličnejše ugodnosti.

Kako torej postati član Študentskega kluba Groš?

Čisto preprosto! Vse, kar potrebujemo, je tvoje originalno potrdilo o vpisu, ki nam ga moraš skupaj s pristopno izjavo poslati na naš naslov, Študentski klub Groš, Industrijska cesta 1g, 1290 Grosuplje ali pa nam svoje potrdilo skupaj s pristopno izjavo preprosto pušiš kar v našem po-

štnem nabiralniku. Pristopno izjavo dobiš na spletni strani Študentskega kluba Groš: www.klub-gros.com.

Prav tako pa tudi za vse stare člane, ki jim v šolskem letu še ni uspelo podaljšati svojega članstva za šolsko leto 2010/2011, velja, da nam lahko svoje originalno potrdilo o vpisu preprosto pošljete po pošti ali pa nam ga pustite v našem poštnem nabiralniku.

Novim in starim članom ob pristopu oz. podaljšanju članstva v zahvalo pošljemo bon za brezplačno članarino v Mestni knjižnici Grosuplje in bon za brezplačno pico v Piceriji Kovačija (Grosuplje) ali Piceriji Kegeljček (Radohova vas).

Seveda pa ste kot člani Študentskega kluba Groš hkrati vključeni, da se nam pridružite pri raznih projektih, ki jih organiziramo prav za vas, ter kot člani izkoristite tudi vse druge ugodnosti, ki vam jih članstvo v Študentskem

klubu Groš ponuja. Na tem mestu pa je pomembno vedeti tudi to, da je članstvo v klubu brezplačno in popolnoma neobvezujoče.

Kdo sestavlja novo vodstvo Študentskega kluba Groš?

Redni občni zbor Študentskega kluba Groš je bil v soboto, 27. 11. 2010, v prostorih kluba Groš.

V upravni odbor in druge organe študentskega kluba ima možnost kandidirati vsak član, ki ima status študenta (razen za dijaško sekcijo) za študijsko leto 2010/11 in stalno prebivališče v upravni enoti Grosuplje. Organe Študentskega kluba Groš torej sestavljajo:

- Upravni odbor: Simon Virant (predsednik), Jana Roštan, Darja Koščak, Andraž Zupančič, Uroš Vodopivec in Lucija Pažin;

- Nadzorni odbor: Petra Lukavečki,

Utrinek z brucovanja z Nino Pušlar (Nina in Simon, predsednik ŠK Groš)

Mesec december v Domu starejših občanov Grosuplje

Tudi v našem domu je minil mesec december v prazničnem vzdušju. Stanovalci, obiskovalci in delavci smo v hiši vsakodnevno prebujali tiste prijetne občutke, tople misli, lepe želje, ki spremljajo ves mesec december, božični čas in prehod v novo leto. Hiša je bila praznično okrašena z okrasjem, ki smo ga povečini izdelali sami, zadišalo je po sladkih medenjakih, pečenih po preizkušnem receptu naše stanovalke. Vrstile so se različne kreativne delavnice za izdelovanje voščilnic, darilnih vrečk, adventnih venčkov ... Praznični dnevi so bili za stanovalce še posebej lepi zaradi druženja s svojci, prijatelji, nekdanjimi sodelavci, sovaščani ... Obisk, klepet, objem – to so najlepša praznična darila. Tudi predstavniki lokalnih društev (društev upokojencev iz okoliških krajev) in dobroteljskih organizacij (Karitas, RK) so v decembru obiskali stanovalce in jih razveselili z voščili.

Pa pojdimo kar po vrsti:

• Praznični čas se je pričel že konec meseca novembra, ko so grosupeljske prostovoljke imele na terasi doma kreativno delavnico izdelovanja adventnih venčkov.

• Med nas so prihajali tudi mladi; 2. decembra smo imeli kar dve prireditvi: dopoldne so se nam predstavili učenci glasbene šole, ki igrajo kljunasto flavto, popoldne pa smo prisluhnili še Zagriškemu fantom.

• Obiskali so nas tudi učenci OŠ Luisa Adamiča Grosuplje, se predstavili s krajšim programom in nas pogostili s piškoti, ki so jih napekli sami, ter nas

obdarovali z novoletnimi voščilnicami.

• Z učiteljico gospo Rojec nas je obiskala tudi skupina učencev iz OŠ Brinje; obiskali so predvsem ležeče stanovalce in jih obdarili s spominki, ki so jih izdelali sami.

• Obiskali so nas tudi otroci iz vrtca Rožle in nas tudi oni obdarili s svojimi izdelki; njihova je tudi razstava slik z zimskimi motivi na panojih v prvem nadstropju.

• Jaslice je s pomočjo prijateljev izdelal gospod Bijec iz Šentvida pri Stični.

• Grosupeljski skavti so nas obiskali z Lučko miru.

• 21. decembra smo imeli slavnostno predpraznično večerjo. Ob praznično okrašenih mizah so se stanovalcem pridružili direktorica in vodje enot. V zabavnem programu pa so sodelovali ansambel Povratniki, mlad

plesni par, Nina Vencelj iz Šentvida pri Stični in njen soplesalec Jošt iz Komende, in pa pevki iz dobropoljske doline, Špela in Vida.

• Na sam božični dan je bila v domski jedilnici sv. maša, ki jo je pripravila župnija Grosuplje. Pri maši so sodelovali pevci iz Police.

• 27. decembra pa smo prisluhnili prijetnemu božično obarvanemu prepevanju Stiškega kvarteta.

• Obiskali so nas člani Karitasa, krajevnih skupnosti, Rdečeca križa, predstavnikov društev upokojencev ...

Vsem, ki ste se nas spomnili in pripomogli, da smo lepo preživljali božično-novoletni čas, se iskreno zahvaljujemo!

Jožica Kralj

Vodstvo in drugi organi Študentskega kluba Groš

Ambrož Volek in Sabina Dremelj;
- Disciplinska komisija: Anže Habjan, Petra Šeme in Tomaž Kuplenk.

Kakšna je vizija novega Upravnega odbora Študentskega kluba Groš za šolsko leto 2010/2011? Katere projekte za vas pripravljamo?

Dragi Groševci in Groševke oz. vsi zdajšnji in bodoči člani Študentskega kluba Groš! Člani uprave Študentskega kluba Groš se bomo tudi v šolskem letu 2010/2011 trudili, da za vas organiziramo najboljše in najugodnejše projekte, ki bodo popestrili dogajanje predvsem na območju naše upravne enote.

Naj vas najprej spomnimo na brucovanje z Nino Pušlar 27. 11. 2010 v lokalni Pupa pub v Grosupljem in na svetovni dan boja proti aidsu, ko smo mimoidoče informirali o nevarnosti okužbe z virusom HIV ter jim delili rdeče pentljice in kondome. Tokrat pa za vas pripravljamo smučanje, ki mu bo kmalu sledilo tudi nočno sanjanje. Prepričani smo, da se bo vsak izmed vas našel vsaj v enem, če že ne v obeh naših zimskih projektih

in skupaj z nami doživel nepozabno zimsko doživetje. Nedvomno bomo poskrbeli tudi za najbolj noro pustovanje, mesec kasneje za zmenkarije, obiskali bomo adrenalinski/zabavišni park, obeta pa se nam tudi nastop še enega priljubljenega pevca/pevke oz. skupine. Podrobnosti o teh projektih in pa o tistih, za katere vam še nismo povedali, naj zaenkrat ostanejo presenečenje.

O vseh ugodnostih in projektih vas bomo sproti obveščali na naši že omenjeni spletni strani, še bolj na tekočem pa boste, če nas najdete na facebooku in si tako profil Študentskega kluba Groš dodate kar za svojega prijatelja.

Sicer pa bomo veseli tudi vseh vaših idej, predlogov, komentarjev, ki nam jih lahko posredujete na naš e-naslov info@klub-gros.com ali pa nas poiščete na facebooku.

Pridružite se nam, veseli vas bomo. Saj veš, če bi bil Chuck Norris študent, bi bil prav gotovo član Študentskega kluba Groš! Bodi tudi ti!

Lep študentski pozdravček,
vaš Študentski klub Groš
Jana Roštan

Obiskala nas je ekipa oddaje Dobro jutro

Člani društva Sožitje Grosuplje smo bili v mesecu januarju prave medijske zvezde. Na tokratno, izjemoma ponedeljkovo delavnico, je prišla gospa Tanja Postružnik, novinarka TV Slovenija. Skozi vrata je vstopila s pozdravom »Dobro jutro!«, čeprav je bil večer in se je zunaj že temnilo. Tako je pozdravila zato, ker so nas snemali za sredino oddajo Dobro jutro. Prispevek je bil na sporedu 12. januarja 2011.

Vsak od nas se je potrudil in kljub začetni tremi izkazal – nekateri so se z novinarko pogovarjali, delili nasvete za voditeljico oddaje Mojco Mavec, drugi smo predstavili nekaj naših izdelkov ter pokazali, kako spretni so naši prsti. Vsi skupaj pa smo dokazali, da je v naši družbi vedno prijetno, toplo, da imamo vedno na zalogi polno smeha in veliko ljubezni.

No, sprva nam je bilo res čisto malo nerodno in smo bili bolj tihi a smo se kasneje le sprostiti in razživeli. Le pogledjte si nas na spletni strani TV Slovenija (www.tvslo.si), v rubriki Avdio-video, v arhivu oddaj Dobro jutro.

Nevenka Zrnec, Društvo Sožitje Grosuplje

VAS ZANIMA TURIZEM, IMATE VESELJE DO NARAVE IN JAM?

Če je odgovor DA, se nam pridružite kot

TURISTIČNI VODIČ KRŠKE JAME

Ponujamo vam možnost, da s smislom za turizem postanete del naše ekipe. Vaše delo bo zajemalo:

- vodenje ogledov Krške jame
- delo z ljudmi

Od vas pričakujemo:

- komunikativnost
- samoiniciativnost
- veselje do turizma

Pisne ponudbe pošljite do 30. marca 2011 na naslov: Turistično društvo Krka, Krka 4, 1301 Krka ali na e-naslov: tdkrka@siol.net

Upravni odbor TD Krka

Komentar uredništva

Štirje vidiki novoletnega pokanja

V zadnji številki Klasja, tik pred vrhuncem novoletnega rajanja, ste, spoštovani bralci, lahko prebrali tudi prispevek, ki ga redno v predprazničnem času v našem časopisu objavi Policijska postaja Grosuplje. Gre za prispevek, ki je govoril o tem, kaj pravi zakonodaja o uporabi pirotehničnih sredstev v novoletnih praznikih. Na tem mestu tokrat ne bomo obnovljali, kaj zakon dovoljuje in česa ne, pač lahko o uporabi pirotehničnih sredstev razmišljamo iz štirih različnih vidikov. Zdi se namreč, da je čar veličastnega ognjemeta zamenjalo brezglavo in prekomerno pokanje s petardami in raketami.

Ekološki vidik: Ste se kdaj vprašali, kako s pirotehničnimi sredstvi, ki jih spuščamo v zrak, obremenjujemo naše okolje? Če bi eno takšno pirotehnično telo prižgali podnevi, bi videli, kakšen dim nastane, zagotovo pa ne bi opazili, kje bi na tleh pristal izpraznjen plastični tulec. Morda v gozdu, morda v reki, na njivi.

Socialni vidik: Ko vstopimo v prodajalno s pirotehničnimi sredstvi, lahko vidimo ogromne količine različnih vrst pirotehnik. Trgovci napolnijo police in skladišča. Kupci pa vse to pokupimo v nekaj dneh, ne da bi se zavedali, da denar, ki bi marsikomu pomenil preživetje v mesecu, dobesedno vržemo stran. A »bogataš« se res ne ozira na »siromaka«, ki si prav tako upa privoščiti nakup pirotehničnih sredstev, pa čeprav je njegov obstoj odvisen od socialne pomoči.

Varnostni vidik: Od nekdaj je veljalo, da pirotehnična sredstva pomenijo tudi ogrožanje varnosti osebe, ki rokuje s temi sredstvi, in vseh tistih, ki so v neposredni bližini. Odrasli se ne zavedamo, kakšnim nevarnostim so izpostavljeni naši otroci, ki jim celo omogočamo, da sami rokujejo s temi sredstvi. Zaradi posledic ognjemetov pa so velikokrat na delu tudi gasilci, saj lahko pirotehnična sredstva hitro zanetijo požar.

Etični vidik: Vse premalo se zavedamo, kako negativno vpliva pokanje na živali. Trpijo zlasti naši hišni ljubljenci. In če nam že zanje ni mar, bi nam moralo biti vsaj za starejše in bolne osebe, ki takšno pokanje težko prenašajo. Morda bo večina v tem komentarju videla predvsem negativne poglede. Nikakor. Vsi se radi ozremo v jasno nebo in opazujemo svetleče okrasje, ki ga puščajo najrazličnejša pirotehnična sredstva. A kot vsaka zabava ima tudi ta svoje meje. Če bi se teh mej vsaj malo držali tudi pri uporabi pirotehničnih sredstev, bi lahko preprečili marsikatero negativno posledico tovrstnega proslavljanja vstopa v novo leto. Pa srečno!

Matej Šteh

Ali še poznate kmečki zapeček?

»V zapečku sedi pa fajfo kadi.« Zdajle ne bom razmišljal, kdo vse je že uporabil to besedno zvezo, ki je prešla v pravo ljudsko reklo, in tudi upam, da ne bo kdo zato, ker sem uporabil njegove besede, zahteval odškodnine – kar je danes moderno – ampak bom pisal o zapečku. Ne vem, če veliko današnjih mladih ljudi sploh ve, kaj je to zapeček. Zapeček je dosežek nekdanje kmečke kulture, ki je v mrzlih zimskih dneh kmečkemu človeku nudil prepotrebno fizično toploto. To je bilo v časih, ko še ni bilo toliko naravnih in nenaravnih toplin, kot jih je danes. Kmečki človek si sodobnih toplih vrelcev tudi ne bi mogel privoščiti, zato je bil skorajda prisiljen razmišljati z lastno glavo in si ustvariti udobje v mrzlem zimskem času doma.

Najprej si je moral izmisliti kmečko peč, da je lahko v zimskem času ogreval dnevni prostor (hišo). V njej so v vseh letnih časih pekli tudi kruh. Na topli kmečki peči se je dalo pozimi prav prijetno ležati in si greti premražene kosti. Posebno radi so imeli toplo kmečko peč stari ljudje. Vendar kmečki ljudje niso nikoli radi poležavali, tudi na toplem so morali nekaj početi, če že ne stoje pa vsaj sede. Ob stenskem zaključku kmečke peči so si izmislili z vsake strani (levo in desno) po en kamnit sedež z zaobljenim naslonom za hrbet, ki so ga izdoblili v steno in je bil dobro naslonjalo. Na ta način je nastal zapeček, ki je pozneje pridobil še druge besedne pomene, kot zapečkar, ki pomeni nedejavnega, doma sedečega človeka, lahko tudi lenuha, ali pa omejevanje življenja na domači kraj. Pod zapečkom je bila ob obeh straneh peči pod pravim kotom tudi masivna lesena klof, preko katere se je dalo sestiti v zapeček.

Na zapečku se je dalo prav udobno sedeti, kot v kakem fotelju z nogami in leseno klofjo. Sedišče je bilo malo trdo, ampak to je tudi prav prišlo, da kmečki ljudje nekdanje niso toliko bolehal na hrbtenici kot danes. Zakurjena kmečka peč je dajala zapečku prav prijetno (ne prevročo) toploto, ki se je razlivala

Fotografija prikazuje kmečko peč z dvema zapečkoma, z vsake strani peči po enega. Vidi se, da peč in zapečki danes niso namenjeni več vasovanju in pripovedovanju večernih pripovedi, ampak služijo dekoraciji hiše (glavnega prostora v kmečkih hišah) s starimi gospodinjstvi eksponati. Tudi v tem je nekaj čara, vendar ne toliko, kot ga je bilo nekdanj okrog take peči ob pripovedovanju bajk, starih doživetij ter vsakodnevnih novic. Fotelj ob peči je verjetno namenjen gledanju televizije. Kako so se časi spremenili!

po vsem telesu. Pa mi zanikajte, da kmečki ljudje niso bili iznajdljivi in si niso znali pomagati! Zapustili so nam dediščino, katere se v današnjem času le redkokdaj še spomnimo, kaj šele uporabljamo. Kvečjemu vemo, da je bila kmečka peč dobra pogruntavščina in sedenje v toplem zapečku prijetno. Vendar si v zapečku niso le greti premrlih kosti. V zapečkih se je ob mrzlih zimskih večerih tudi vasovalo. Stari sosedje so znali pripovedovati zelo zanimive zgodbe iz svoje mladosti. Ne samo fantastičnih, kot na primer o tem, kako je Krjavelj presekal hudiča, ampak so bile te zgodbe tudi poučne. Iz zapečkov so dedki pripovedovali svojim vnukom zanimive resnične in izmišljene dogodivščine, otroci pa so se greti na zakurjeni peči. Otroška ušesa so bila v tako prijetnem okolju še posebej odprta in marsikaj so si otroci zapomnili za vse življenje. Seveda so si dedki ob takih večerih privoščili še

posebne užitke ob kajenju tobaka. Neredko so vasovalci ali pripovedovalci v zapečkih kadili pipo, ki je prijetno dišala zaradi odišavljenega tobaka s kumarinom (prijetna dišava z vonjem po ovnelem senu). Ob izgorevanju tobaka v pipinem lončku je prijetno dišalo po vsej hiši. Ali ni vse to spominjalo na pravi obred! Že samo polnjenje in prižiganje pipe (fajfe) je neke vrste obred, če pa ob tem še prijetno diši ter se prenašajo zanimive informacije in misli med generacijami, ima to za medsebojne odnose še poseben pomen in vrednost. Tudi zato danes pogrešamo kmečke peči in njihove zapečke, čeprav je zapečkarstvo v današnjem času dobilo čisto drug, predvsem slabšalni pomen. Ni prav, da je tako. Vsak današnji človek bi potreboval malo zapečkarstva, da se mu ne bi tako hudo mudilo in bi se na ta način obvaroval posledic stresa.

Valentin Skubic

V svetlobi, v senci menjajo obraz stvari sveta:

Najlepša vigred sleče rosna čuda, a česar ne zamete zimski čas, kar sije venomer kot draga ruda, je luč srca.

(C. Vipotnik)

V spomin gospe Elici Špindler, višji medicinski sestri

Na prekrasen sončni dan 14. januarja smo se v Slovenskih Konjicah poslovili od naše drage prijateljice in kolegice Elice. Za svoj zadnji počitek si je zaželela svoj rojstni kraj, od koder je prelep pogled na njeno rojstno hišo, sadovnjak, mesto in gore. Skoraj pet desetletij je preživela v Ljubljani in Ivančni Gorici. Prvo službo je nastopila v UKC Ljubljana, vendar jo je po nekaj letih življenje zaneslo v Ivančno Gorico. Zaposlila se je v ZD Ivančna Gorica in delala več desetletij kot patronažna medicinska sestra, največ na območju Suhe krajine. Njen čut za preprostega kmečkega človeka se je iz leta v leto krepil. Zнала je prisluhniti vsem generacijam. Cenila je znanje, natančnost, profesionalnost, umetnost in se zanimala za duhovno rast v življenju. Življenjsko energijo je pridobivala pri svoji družini – možu, hčerki in sinu. Darovala pa jo je tudi svojim varovancem, sodelavcem in humanitarnim organizacijam. Poleg napornega dela v službi je bila ugledna članica stanovskih organizacij: Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Ljubljana, Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije, Sekcije patronažnih medicinskih sester Ljubljana in sindikalnega združenja zdravstvene nege.

Njen žar za prostovoljno delo je bil posebej po upokojitvi neizmeren. Svoje znanje s področja medicine, ki si ga je pridobila v času aktivnega službovanja, je nesebično uporabljala kot članica ekipe za paliativno oskrbo bolnikov društva Hospic.

Bila je soustanoviteljica in dolgoletna tajnica Župnijske Karitas Ivančna Gorica in pevka v mešanem cerkvenem zboru.

Bila je članica in predavateljica na Univerzi za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica ter članica Društva upokoencev Ivančna Gorica.

Elica je bila človek, kateremu je bilo delo življenje in življenje delo.

Njena življenjska nit se je pretrgala in nas opomnila na človeško krhkost in minljivost.

Vedno se te bomo radi spominjali.

Branka Jakoš

Plavalni tečaj za predšolske otroke, ki ne obiskujejo vrtca

ZŠO Ivančna Gorica vsako leto organizira plavalni tečaj za predšolske otroke in otroke, ki obiskujejo prvi razred. Tudi v letošnjem letu smo se odločili, da povabimo na plavalni tečaj otroke, ki ne obiskujejo vrtca in so rojeni v letu 2005.

Tečaj traja 16 pedagoških ur (osemkrat po dve šolski uri) od ponedeljka do petka, glede na to, kdaj bo bazen prost. Plavanje poučujejo učitelji z opravljenim vaditeljskim izpitom.

Tečaj bo v bazenu Centra za zdravljenje otrok v Šentvidu pri Stični, kjer so pogoji za poučevanje odlični, saj je voda v bazenu ogrevana na 33 stopinj Celzija, ogrevana pa so tudi tla okrog bazena. V skupini bo 8 otrok neplavalcev in 8 do 10 otrok, če bodo otroci že plavalci. V primeru zadostnega števila prijav bo organiziran skupinski prevoz izpred najbližje šole do bazena in nazaj. Cena 16-urnega tečaja znaša 40,00 evrov.

Prijavnico z vsemi podatki pošljite na naslov ZŠO Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica oz. po elektronski pošti: andreja.lapanja@guest.arnes.si najkasneje do konca februarja 2011.

Na podlagi vaše prijave in zadostnega števila prijav vam bomo posredovali vsa nadaljnja obvestila. Vsak tečajnik bo dodatna pisna navodila dobil v tednu pred pričetkom tečaja.

Sekretarka ZŠO Ivančna Gorica
Andreja Lapanja

PRIJAVNICA

Moj otrokRojen

Naslov Pošta
se bo udeležil plavalnega tečaja v Šentvidu pri Stični.

Elektronski naslov Tel. št.

Podpis staršev:

.....

Zakaj v SŠ Josipa Jurčiča v Ivančno Gorico?

Razlogov je več: ker smo šola prijaznih odnosov in širokega znanja, ker delamo v sovzvočju z okoljem, v katerem živimo, in ker smo uglašeni na potrebe posameznika. Smo šola brez varnostnika, šola sproščenih in veselih dijakov in razumevajočih profesorjev.

Šola stoji ob robu gozda, poleg polj, na katerih v času podeljevanja zlatih maturitetnih spričeval zlato rumeno zori tudi žito. Obkrožena je z zelenjem in mirom, ki ga žlahtnita le ptičje petje in klepet mladine. Okolje je kot nalašč za razmišljanje in ustvarjanje.

Imamo odlične prostorske možnosti za pouk, ki ga izvajamo dopoldan. S športno dvorano, fitnessom in plesno delavnico, ki so dijakom dostopne tudi popoldne in med vikendom, omogočamo primerno sprostitev po napornem delovnem dnevu. Pohvalimo se lahko z odlično kuhinjo, ki nas vsakodnevno razvaja s toplo malico, po potrebi pa tudi z zajtrkom.

Razpisujemo tri oddelke splošne gim-

nazije, v katerih vzgajamo in izobražujemo za širino različnih poklicev. Ob tem razvijamo bogastvo osebnih potencialov v pestri izbiri izvenšolskih dejavnosti, od športa do plesa, od recitacijske do debatne skupine, moškega in dekliškega pevskega zbora, če ne omenjamo krožkov pri vseh predmetih ...

Program ekonomski tehnik z dvema paralelkama je popolnoma prenovljen, doživel je kar pravo renesanso v povezovanju teorije s prakso, v interdisciplinarnem pristopu k poučevanju predmetov in v široki paleti profesionalnih izzivov, ki jih ponujata praktični pouk in projektno delo.

Ponujamo module, pri katerih vsak dijak lahko najde svojo smer ekonomskega zanimanja, od bančništva do zavarovalništva ipd. S pametno ponudbo izbirnih modulov smo poskrbeli, da dijak pridobi z uspešnim zaključkom kar tri poklicne kvalifikacije. Dijaki naše šole se v programu ekonomski tehnik vključujejo tudi v mednarodna projek-

ta Leonardo in Mladina, ki ju finančno podpirajo evropski skladi.

Trudimo se ohraniti tudi program prenovljenega poklicnega izobraževanja trgovcev, pri katerem smo doslej pripeljali do poklica mnoge generacije oziroma jim omogočili v nadaljevalnem programu PTI doseči srednjo strokovno izobrazbo smeri ekonomski tehnik.

Z znanjem tujih jezikov in poznavanjem interaktivnega sveta se preko spleta povezujemo s šolami v tujini ter razvijamo sodelovanje v projektih Comenius in e-Twinning. Vsako leto pripravljamo tako imenovani Pomladni dan, vzpodbujamo pa tudi k aktivnemu vključevanju v projekt Mladi raziskovalec.

Ne spreglejte naših spletnih strani (www.ssij.si), predvsem pa nas obiščite na informativnih dnevih v februarju!

Pričakujemo vas s prijaznostjo, prepričani vas bomo s kvaliteto!

Milan Jevnikar

Kultura smo ljudje

Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

V četrtek, 3. februarja 2011, smo na Osnovni šoli Stična obudili spomin na Prešernovo delo in tudi na kulturo, ki

jo gojimo na naši šoli.

Slavnostna prireditev se je odvijala v športni dvorani; popestrili so jo na-

stopi naših pevskih zborov. Predstavilo se je sedem otroških, en mladinski ter pevski zbor učiteljic. Program so sooblikovali tudi deklamatorji, pevci solisti, člani folklorne skupine Osnovne šole Stična in Orffova skupina Podružnične šole Stična.

Na prireditvi je 28 učencev prejelo Prešernove nagrade za dolgoletno delo na področju kulture, etnologije in raziskovanja.

Prešernovi nagradi sta bili podeljeni tudi učiteljicama Mateji Jere Grmek in Jožici Golob za večletno aktivno delo z mladimi in dosežke na kulturnem področju.

O kulturi in o pomenu Prešernovega dne sta nam spregovorila slavnostna govornika, ravnatelj Marjan Potokar in minister za šolstvo in šport dr. Igor Lukšič, s svojo navzočnostjo pa nas je počastil tudi gospod župan Dušan Strnad.

Marija Strnad, Nataša Rebec Lukšič

NAROČANJE:
041 588 812,
01 7869 740

Delovni čas

Ponedeljek: 12:00 - 19:00
Torek: 7:00 - 15:00
Sreda: 7:00 - 15:00
Četrtek: 12:00 - 19:00
Petek: 11:00 - 19:00
Sobota: 7:00 - 12:00

www.fotomateja.si

frizerski salon
Bela orhideja
Stična 11a, 1295 Ivančna Gorica
www.belaorhideja.si

v januarju in februarju
nudimo popust

Obvestilo o vpisu otrok v prvi razred osnovne šole

Na Osnovni šoli Stična bomo v mesecu februarju 2011, vpisovali otroke, v I. razred osnovne šole za šolsko leto 2011/2012. Starši morajo v I. razred osnovne šole vpisati otroke, ki bodo v koledarskem letu, v katerem bodo začeli obiskovati šolo, dopolnili šest let. To so otroci rojeni od 01. 01. 2005 do 31. 12. 2005.

Vpis bo potekal na matični šoli in podružničnih šolah po naslednjem razporedu:

matična šola:	torek, 15. 02. 2011, od 08.00 do 16.00 ure
Krka:	torek, 15. 02. 2011, od 13.00 do 16.00 ure
Muljava:	sreda, 16. 02. 2011, od 13.00 do 16.00 ure
Ambrus:	sreda, 16. 02. 2011, od 13.00 do 16.00 ure
Zagradec:	sreda, 16. 02. 2011, od 13.00 do 16.00 ure
Višnja Gora:	četrtek, 17. 02. 2011, od 08.00 do 16.00 ure
Stična:	četrtek, 17. 02. 2011, od 08.00 do 16.00 ure

Starši praviloma vpišete svojega otroka v šolo na podružnični šoli, ki jo bo obiskoval. Vpis lahko opravite tudi na matični šoli v torek, 15. 02. 2011, če vam dan in ura bolj ustrežata.

Naknadni vpis bo v ponedeljek, 28. 02. 2011, od 8.00 do 12.00 ure na matični šoli v Ivančni Gorici.

Z otroki se bomo prvič srečali v mesecu juniju. V šolo bodo prišli s svojimi starši. Spoznali bodo učiteljico ali tudi vzgojiteljico, ki bo oz. bosta z njimi v I. razredu

ravnatelj Marjan Potokar, prof.

Draga babica, dedek, teta, stric ...

V šoli sodelujemo v akciji **Bodi previden**.

Ker te imam zelo, zelo rad(a) in me skrbi zate, ko si kot pešec/peška na cesti, te prosim, da se spomni na moja opozorila.

Akcija je namenjena večji varnosti v prometu. Ker te imam rad(-a), te prosim:

- hodi ob levem robu ceste, kjer ni pločnika, da lahko pravočasno opaziš vozilo, ki ti prihaja naproti, pa tudi voznik lažje opazi tebe,
- vedno, ko se v mraku, megli, dežju ali ko sneži, odpraviš ven, se obleci v svetla oblačila, da te vozniki opazijo,
- kadar se slabo vidi, uporabljaj kresničko, odsevni trak ali drug odsevni predmet.

Tudi drobna stvar, kot je kresnička, nam lahko reši življenje!

Lep pozdrav!

Tvoj(-a) ...

Učenke in učenci 4. razreda OŠ Stična

Ivančna Gorica, Višnja Gora, Stična, Muljava, Krka, Zagradec, Ambrus

OŠ Stična

Ustvarjamo vezi

OŠ Stična Ivančna Gorica je v sredo, 22. 12. 2010, organizirala prireditev Ustvarjamo vezi, na kateri so se predstavili talenti naše šole. Na ta način smo želeli nadaljevati tradicijo praznične prireditve, ki so jo pred tem imeli naši bazarji. Tokrat pa smo pač »ustvarjali vezi« na malo drugačen način. Prireditev je dobro uspela, učenci, ki so nastopali, pa so pokazali izjemno pripravljenost in nadarjenost za nastopanje v različnih dejavnostih. Izkazali so se s petjem, igranjem na različne instrumente, plesom ter igranju iger. Premierno smo se predstavile tudi učiteljice z nastopom učiteljskega pevskega zbora.

Na tej prireditvi smo zbirali tudi prispevke za šolski sklad in v ta namen zbrali 319,20 evrov. Šolski sklad je namenjen subvencioniranju šole v naravi, nakupu šolskih potrebščin socialno šibkejšim otrokom ter nakupu materiala za potrebe OŠ Stična in podružničnih šol. Vsem, ki so v sklad prispevali, se najlepše zahvaljujemo.

Uršula Zakrajšek

predsednica upravnega odbora Šolskega sklada

Ženski učiteljski zbor OŠ Stična

Lutkovna predstava Zajček Pedajček v pravljичnem decembru

Mesec december je mesec, v katerem se srečajo pravljice z resničnim svetom. Tudi vrtec Marjetica v Ivančni Gorici je dobil praznično preobleko. Z naših hodnikov so otroke vsakodnevno pozdravljali navihani snežaki, na oglasnih deskah pa so jih čakale pravljичne hišice v modrih in srebrnih barvah. Pozornim staršem pa so mežikale zvezdice, vsak dan z drugim sporočilom, od misli o otrocih, prijateljstvu in praznikih, receptov za medenjake do povabila k ustvarjanju pujskov za srečo ...

Za srečanje s starši in otroki pa smo vzgojiteljice pripravile lutkovno predstavo z naslovom Zajček Pedajček. Naš trud z izdelavo scene, ročnih lutk in kar nekaj urami vaj se je poplačal z bogatim obiskom družin iz našega

vrta. S tem so straši pokazali svojim otrokom, kako veliko jim pomenijo, otroci pa so lahko staršem pokazali, kdo so njihovi prijatelji, kako lepo okrašen vrtec imajo, kje imajo svoje igralnice, ... Med vajami in pripravami na predstavo smo se tudi strokovne delavke vrta bolje povezale, saj je imel naš vrtec ravno v tem mesecu prvi rojstni dan.

Lutkovno predstavo so si ogledali tudi otroci iz drugih enot našega vrta. Praznični večer smo zaključili še z voščilom: December naj bo čas, ko smo si v dar s svojo bližino. V tem nemirnem svetu, v katerem čas mineva prehitro, se z ljudmi, ki nam veliko pomenijo, ne moremo vedno srečati tako, kot bi to želeli – da bi z njimi govorili, delili, jim zares prisluhili ...

In kljub temu naj nam nikoli ne spolzi skozi prste čas za naše otroke. Tudi v vrtcu si želimo več takih priložnosti, v katerih bomo lahko čas posvetili drug drugemu in spletali prijateljstva.

Renata Vrabac in Suzana Kocmur

Kako sem prišel na svet?

To vprašanje nas je otroke v skupini Miške begalo že zelo dolgo. Zato smo se odločili, da poiščemo odgovore. Pri našem iskanju nam je pomagalo veliko prijaznih ljudi. Najprej je k nam prišla Anina mamica, ki je po poklicu babica. Na naša radovedna vprašanja nam je rada odgovarjala, ko pa smo kopali dojenčke, smo bili vsi navdušeni. V naslednjih dneh nas je obiskala Janina mamica s svojim dojenčkom. To je bilo res pravo doživetje. Zapeli smo mu uspavanko. Ko smo videli trebuh vzgojiteljice Lidije, smo bili presenečeni. Kaj pa dela dojenček v trebuhu? Bila je zelo prijazna in nam je vse razložila.

Na koncu so nas prijazno sprejeli v otroški posvetovalnici, kjer smo se poučili, kako dojenčka zmerimo in stehamo. Veseli smo bili, da so si v svojem natrpanem urniku vzeli čas za naša vprašanja.

Otroška radovednost nima meja, zato se za vse odgovore in vašo prijaznost iskreno zahvaljujemo.

Otroci iz skupine Miške s Tadejo in Darinko

JOSIP LAVRIČ

»USNJARIJA ZAHTEVA TRADICIJO POLEG ZNANJA, IZKUŠNJE POLEG VEŠČINE, POTRPLJENJE POLEG VESELJA.«

I. DEL

Ob 160-letnici ustanovitve Lavričeve usnjarne in tristoletni usnjarski tradiciji v Šentvidu

Verjetno ni Šentvidčana, ki bi vsaj ob skromnem poznavanju krajevnih zgodovine ne slišal tudi za nekdanjo Lavričevo usnjarno. Njen zadnji lastnik Josip Lavrič je bil med krajani poznan in spoštovan, a mlajši rod verjetno že ne ve več, kdo je bil ta tovarnar in trgovec iz časa med obema vojnama, ki se je aktivno vključeval tudi v družbeno življenje kraja in njegove okolice. Večina verjetno pozna tudi veliko nagrobno ploščo na fasadi šentvidske cerkve, vendar pa ne vemo, da je na njej opisana rodbina, ki je v kraju več kot tristo

let gojila tradicijo usnjarske obrti.

Josip Lavrič je bil dolgo v vrsti, da ga predstavimo tudi v naši rubriki Domoznanska galerija, v kateri predstavljamo znamenite in ustvarjalne osebnosti iz naše preteklosti. Vedno znova ugotavljajmo, koliko velikih mož in žena je nekdanj živelo in delovalo na tako majhnem prostoru, kot je naša občina. Lavrič je bil zagotovo eden takšnih. Pri pripravi gradiva za objavo je avtorica gospa Breda Zupančič naletela na bogato zapuščino o Lavriču, ohranjeno tako med krajani kot po raznih ustanovah drugod

po Sloveniji. Josipa Lavriča in usnjarsko tradicijo v Šentvidu bomo tako predstavili v obliki podlistka, ki bo izhajal v letošnjem letu, ko mineva natanko 160 let od ustanovitve Lavričeve usnjarske delavnice.

Želimo vam prijetno branje, veseli pa bomo, če bomo naše vedenje o Lavriču lahko dopolnili tudi z vašim poznavanjem, spomini in gradivom o Lavriču, ki ga morda hranite pri sebi. Usnjarska rodbina Lavrič bi si nekoč v prihodnosti zagotovo zaslužila tudi predstavitev v knjižni izdaji.

Matej Šteh

Lavričeva tovarna med obema vojnama, zbirka Jožeta Burnarja, Šentvid pri Stični

Po sledih usnjarstva

»Poleg volne in živalske dlake je koža živali med prvimi predmeti, ki jih je uporabljal človek od pradavnine do današnjih dni. Uporaba kože je tako mnogostranska, obenem pa tako vsakdanja, da se malokdo zaveda, koliko predmetov iz te surovine nosi dnevno s seboj: čevlji, denarnica, listnica, naramnica ali pas, znojno usnje pri klobuku in slično so stvari, o katerih bi lahko rekli, da ni na svetu še tako priprostejša človeka, ki bi vsaj delno ne imel opravka z njimi.« (Lavrič, 1940)

Usnjarstvo ima v Sloveniji zelo dolgo tradicijo. Usnjarska obrt in industrija je v vseh časih predstavljala eno najmočnejših gospodarskih panog. Z njo so bile tesno povezane sorodne

obrti, sedlarstvo, jermenarstvo, čevljarstvo, krznarstvo, rokavičarstvo. Usnjariji so bili visoko čislani člani trških in mestnih svetov in celo župani, njihovi otroci so se šolali v uglednih ustanovah. Leta 1880 je bilo samo na Kranjskem 148 usnjarskih delavnic. Med prvo svetovno vojno so usnjarske tovarne, ki so delale za državne in vojaške potrebe, močno obogatele. Usnje se je podražilo za več kot sto odstotkov. Leta 1919 je Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani naredila popis industrijskih podjetij v Sloveniji. Usnjarskih industrijskih obratov je bilo štirinajst, med njimi devet tovarn usnja, štiri so izdelovale čevlje, ena pa usnje in čevlje. Leta 1925 je bilo na celotnem slovenskem ozemlju še 149 usnjarskih delavnic. Manjša obrt pa je začela neustavljivo propadati; stare tovarne so se začele preobraziti v družinske delniške družbe.

Usnjarstvo je za opravljanje svoje dejavnosti potrebovalo določene pogoje. Z osnovno surovino, živalskimi kožami, so strojarje oskrbovali živinorejci; veliko so jih tudi uvažali. Druga nujno potrebna surovina je bil les. Iz zmlatega hrastovega in kostanjevega lesa, lubja in plodov (v naših krajih zlasti hrastovih šišk in želoda) so pridobivali čreslovino ali tanin, potrebno za strojenje kože. Strojili

so tudi mineralno, s solmi, kuhinjsko soljo, galunom, kromovimi solmi, in s strojili živalskega izvora, denimo z ribjimi olji, v začetku 20. stoletja pa že s sintetičnimi strojili. Pri predelavi usnja se je širil močan smrad, zato so usnjarske delavnice postavljali zunaj naselij v bližini tekoče vode, potrebne za splakovanje in barvanje kože ter za poganjanje naprav. Zaposlovali so večje ali manjše število delavcev. Iskali so dobre prometne povezave, bližino cest in kasneje železnice. Zelo pomembna je bila tudi podjetnost in spretnost pri utiranju trgovskih poti, širjenju prodajne mreže, sklepanju poznanstev in utrjevanju poslovnih zvez.

Lavričeva vizitka, Tehniški muzej Slovenije, donacija Ane Ravnik

V Šentvidu pri Stični je imela usnjarska tradicija dolgo in plodno preteklost. V kraju je več kot tristo let, vsaj od sredine 17. stoletja dalje, usnjarsko obrt opravljala Lavričeva rodovina. Zadnji in najuspešnejši strojar in usnjar iz tega rodu je bil Šentvidčan Josip Lavrič, trden, prodoren, več, iznajdljiv in gospodaren obrtnik, trgovec in tovarnar z izrednimi organizacijskimi sposobnostmi. Usnjarsko delavnico, ustanovljeno leta 1851, je uspešno vodil do konca 2. svetovne vojne, ko so družbenopolitične spremembe pripeljale do prekinitve več kot tristoletne tradicije usnjarstva v Šentvidu.

V svojem članku iz leta 1940 je Lavrič takole razložil razliko med usnjem in kožo:

»Najprej kratka definicija besed kože

in usnje. Pod »kožo« razumemo surovo kožo, pod »usnje« pa ustrojeno kožo. (...) Različen izraz je pa povsem umesten, ker se usnje po izgledu in kemični sestavi popolnoma razlikuje od kože. Praktično se to da opisati najlepše s tem, da od surove kože, ako jo zakopljemo v zemljo, po enem ali dveh mesecih ne ostane nobenega sledu, medtem ko ustrojeno kožo ali usnje dobimo v zemlji še po 50 ali 100 letih in več; celo iz rimske dobe so se nam ohranili usnjati predmeti. V tehničnem smislu je koža surovina, usnje pa polizdelek.

Zanimivo je, da so kože domačih živali, ki se uporabljajo za usnje, prav za prav le odpadki; nikjer na svetu se namreč ne kolje žival radi kože, temveč vedno le radi mesa. Kljub temu, da je koža odpadki, pa se vendar prišteva med prve štiri najvažnejše surovine kakor les, železo, baker, kože etc.«

Breda Zupančič

Viri:

Miran Aplinc (ur.), 2008: Usnjarstvo na Slovenskem: zbornik referatov, Šoštanj, 26. september 2008.

Šoštanj: Zavod za kulturo: Občina, 2009. (Zbirka Lapis bellus. Gradiva; 3).

Josip Lavrič, 1940: Nekaj o usnju in kožah. Trgovski tovariš XXXVII, 3/4. 56–60.

Usnje. (online). Dostopno na spletnem naslovu:

<http://sl.wikipedia.org/wiki/Usnje>

DOMOZNANSKA GALERIJA

Vid Ambrožič (15. junij 1890 - 15. december 1961)

DOMAČIJSKI PESNIK

»Oj, gorje mu, kdor brez doma kakor brat deseti roma...«

Kmalu bo sto dvajset let, odkar se je v Velikih Češnjicah, vasici nad Šentvidom pri Stični, rodil ljudski pisec in pesnik Vid Ambrožič in pred petdesetimi leti svojo desetniško pot sklenil v Gorenji vasi. Ambrožičev čas je bil čas malega človeka, delavca in kmeta, čas borbe za svobodo in borbe za vsakdanji kruh, čas belih in rdečih, čas bratomorstva in povojnih protislovij. Vse to in še mnogo več je v preprostem, a zlahtnem, sem in tja (samo)ironičnem ali rahlo otožnem jeziku popisoval v svojih pesmih, dnevnikih in kronikah.

Zgodnje otroštvo v Češnjicah

Vid Ambrožič prvič fotografiran 12. julija 1911 v Višnji Gori

Marija Ambrožič, »Škufčeva Mina«, je bila preprosta kmečka ženska. Po prihodu iz Dobropolja je osebenjkovala v Velikih Češnjicah št. 2, kjer je stara že več kot trideset let povila sina Vida. Kot nezakonsko mater so jo zasramovali in jo celo »vrgli« iz cerkvenega zbora. Greh jo je močno pekli. Ker se je pri pletju morala plaziti po zemlji, je imela kožo na kolenih čisto trdo. Ko se je nekoč umivala, ji je Vid rekel: »Mama, saj tega ne boste nikdar mogli čisto izmiti; saj noče iti proč!« Zamislila se je in solze so jo polile, ko je dejala: »O, da bi se dali grehi tako lahko izmiti!«

Vidovo otroštvo je bilo zaznamovano z revščino. Bel kruh je mati pekla samo takrat, ko se je »Bog rodil ali umrl«. Po starem običaju je Vid na dan vseh svetih skupaj z otroki in reveži sedel na cerkvenih stopnicah šentviške cerkve, molil in čakal na préšice mimoidočih. Préšice so bili črni hlebčki, ki so jih premožnejši delili ubožcem, ko so za praznik hodili na pokopališče.

Kmalu po Vidovem rojstvu je mater začela boleti noga. Trikrat so jo rezali, vsakič višje, dokler je ni izgubila. Pri hoji si je morala pomagati z berglami. Naposled je obležala, Vid pa ji je stregel. Mati mu je veliko pripovedovala, učila ga je brati in mu privzgojila veselje do petja cerkvenih pesmi in latinščine, v kateri so bili takrat cerkveni obredi. Po dolgotrajnih mukah je 8. avgusta 1897 umrla. Imela je dve leti starejšega brata Naceta (19. 3. 1855 – 24. 5. 1933), ki ga je nečak Vid večkrat obiskal, vendar stric z njim ni hotel govoriti o njegovi materi, češ da nista bila dosti skupaj in tudi razumela da se nista. Nace je nekaj služil v gradu Selo pri Radohovi vasi, nato je bil zaposlen v tkalnici pri Litiji. Umril je v hiralnici sv. Jožefa v Ljubljani. Nikoli se ni oženil.

Po prvi svetovni vojni je Vid po naključju izvedel za očeta, nekega Bernarda, ki je bil v svoji mladosti prav tak »nemanič« kot njegova mama. Živel naj bi v stiških hribov, kjer se je bil prileten oženil z neko vdovo. Vid ga je šel obiskat. Zdelo se mu je, da mu močan, tršat možakar ni prav nič podoben, vendar mu je le-ta potrdil, da je res njegov oče. Takrat ga je videl prvič in zadnjič v življenju.

Moja pota

Sveta mati Ana,
pod okriljem tvojim
sem zagledal luč sveta.
Sveti Vid me je krstil,
dal kar svoje mi ime;
čuval me v življenju burnem
je do starosti sive.

Pod okriljem božje Majke
sem potem največ živel;
pod okriljem njenim bivam,
tudi zdaj, ko sem osivel.

(Skrajšano)

Ambrožičeva mati Alojzija

Mostarjev Vide

Sedemletnemu Vidu je bila po materini smrti usojena trpka desetniška pot. Nekaj časa je živel pri tetah. Ko je služil v Potoku pri Bukovici, je zbudil pozornost Jere Zupančič. Njen mož, posestnik v Bukovici, je imel precejšen grunt, del nekdanjega grajskega veleposestva. Njuna hči, »Šogova Franca«, se je omožila z Antonom Mostarjem (13. 1. 1858 – 8. 8. 1945), sinom kmeta iz Gornjega Vrha v župniji Javorje pri Litiji. Mostar je s svojimi prihranki in ženino doto kupil grunt na Škrjančem v župniji Mirna na Dolenjskem. Prvi sin jima je umrl, zato jima je mati Jera svetovala, naj vzameta k sebi Vida. Tako ga je 21. aprila 1900 pripeljal k njima češenjski župan Hribar s Farškega Kala. Pozneje sta k sebi vzela še Amalijo Pižmoht, »Binovčevo Malko« iz Zgornje Ševnice pri Trebnjem. Mostarjevima je umrl tudi drugi sin, hči Minka pa je po padcu z odra ostala telesno in duševno prizadeta. Tako je Vid Ambrožič postal »Mostarjev Vide« in Mirčan. V Češnjicah so ga kmalu pozabili. Po drugi svetovni vojni je šel enkrat obiskat rojstno vas, vendar ga nihče ni spoznal in tudi on nikogar ne. Vedno pa je za svoj god obiskoval svojega zavetnika in mater na šentviškem pokopališču.

Na Mirni je nadaljeval s šolanjem in bil odličen učenec. Bolj kot kmečka opravila so ga pritegovale knjige in pisanje, kar je njegovega rednika precej jezilo. Ob pomoči vaškega duhovnika se je učil latinščine in iz knjig nemščine. Rad je imel naravo in cvetlice, poljske, umetno gojene in zdravilne. Sam se je učil iz botaničnih knjig in si zapomnil vsa latinska imena za rože. Ker mu Mostar ni hotel prepustiti grunta, je odšel za vrtnarja na ljubljanske Žale, k vrtnarju Tomšiču.

Vojak in orožnik

Po krajši vrnitvi domov je stopil v vojaško službo. Vojak je bil devet let. Najprej je služil cesarju tri leta pred prvo svetovno vojno. Štiri leta je preživel po strelskih jarkih od Tirolske do Doberdoba in od Galicije do Judenburga. Dve leti po prvi svetovni vojni je sodeloval z Maistrovimi borci v bojih za severno mejo. Izguba Koroške po plebiscitu ga je zelo potrla.

Vid Ambrožič z Alojzijo Večko (poznejšo ženo), v Judenburgu, leta 1917

Ambrožič v dveh pesmih omenja, da je imel mlajšega brata. Možno je, da so mater vrgli s kora šele po rojstvu drugega nezakonkega otroka in da ta sploh ni živel z njima. Skupaj pa sta bila na soški fronti, padel je pred njegovimi očmi. Nagrobni kamen so mu postavili pri cerkvi v Avbru. Sleherna smrt sobojevnikov je Vida globoko pretresla. Sam je bil le enkrat nenevarno ranjen. Po prvi svetovni vojni je služboval kot orožnik in bil večkrat premeščen. Poklic je opravljal pošteno, imel je močan socialni čut, manjše prekrške je oproščal, zato je bil med ljudstvom zelo priljubljen. Močno ga je motilo uradovanje v srbskem jeziku.

Ženo Alojzijo Vrečko, po poklicu gospodinjsko pomočnico, je pripeljal s Koroške. Ker lastnih otrok nista imela, sta posinovila sedemmesečnega Gordana Malenška, rojenega 11. 1. 1935. Bil jima je kot lastni sin. Med letoma 1924 in 1941 so živeli v Domžalah. Pozimi 1941 so zbežali pred nemškimi okupatorji na dotlej mirno Dolenjsko. Gostovali so pri znancih v Škrjančah in Ševnici. Ambrožič je kot zaveden narodnjak podpiral odpor proti okupatorju, a je bil proti komunistični revoluciji in ateizmu. Ko je Gordan v gozdu pod Logom, kjer je nabiral

zvončke, 23. 2. 1943 našel truplo ubitega študenta Alojzija Grozdeta, je Ambrožič takoj zložil pesem.

Mrlič po gozdovih
Ko smo bili malčki,
so nas mamice strašile:
»V hosti tam so palčki,
škratje so in vile;
strahovi in razbojniki,
ne hodite sami v les!«
Danes je to zadnje res!

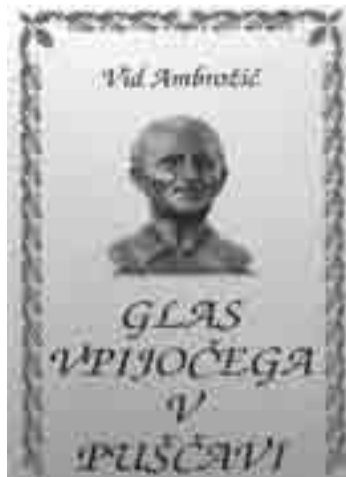
Glej, dete trga rože po goščavi,
naenkrat se zgodi in ustavi,
ko ugleda – vse preplašeno, osuplo –
pod skalo polrazpadlo truplo!
(Skrajšano.)

Po drugi svetovni vojni je bil Ambrožič upokojeni žandar. V Gorenjo vas se je preselil leta 1948 in tam živel do svoje smrti. Počiva na mirnskem pokopališču, kjer mu je posinovljenec postavil doprsni kip.

Ambrožičeva literarna zapuščina

Ambrožič je bil samouk, veliko je bral in se sam izobraževal. Poznal je ljudsko slovstvo in domača dela klasikov, Levstika, Jurčiča, Trdine, po katerih se je zgledoval. Prebiral je tudi tuje klasike in dela antičnih grških in rimskih piscev.

Ambrožičev posinovljenec Gordan je želel krušnega očeta počastiti in se mu zahvaliti za vso nesebično skrb zanj z objavo njegovih del. Izdal jih je v samozaložbi. Leta 1991 je izdal Ambrožičeve Pravljice za odrasle, leta 1998 pa knjigo Žandar med cvetjem in knjigami. V njej so zbrani portreti ljudi in krajev, predvsem pa spomini na lastno otroštvo, vojaška, povojna in službena doživetja, ljubezenske dogodivščine in družinske zgodbe. Opisuje svoje nagnjenje do rož in leposlovja ter zbirateljsko strast do starin. Zbiral je letake, plakate, znamke, star denar, stare slike na steklo, stare knjige, podobice, razglednice, fotografije velemož in njihove rokopise.

V epilogu posvojenec Gordan dodatno osvetljuje svojstveno osebnost pesnika in kronista Ambrožiča. Ko je bil mlajši, je moral dan za dnem hoditi na dnino in ni utegnil pisati drugega kot pesmi. Bil je globoko veren in se je rad pogovarjal z Bogom. Ljubil je ženske, tobak in pijačo, vode pa kajpak ne; spreten ni bil za nobeno ročno delo – ali pa ni hotel biti, kadar je bilo, denimo, treba pobeliti hišo. Ni se znal sam briti niti si sam zavezati ali odvezati kravate (zato se je nekoč malodane

zadušil), nič ni dal na obleko in je klobuk rajši nosil v roki, kot na glavi, 'tretje zobe' pa v žepu, namesto v ustih ...

Pesmi je pisal petdeset let, od 1909 do 1959, dokler ga ni premagala bolezen. Redke pesmi iz prve svetovne vojne so bile objavljene v Domoljubu, Slovencu, Bogoljubu, Domovini, Mladosti, Dolenjskih novicah. Podpisoval se je kot V. A. ali Vide iz Mirne. Večinoma je pisal štirivrstičnice s preprostim verzom, v jeziku, blizu govornemu. Vpletal je mnogo latinskih izrekov, misli in moralnih naukov. Motivi se pogosto ponavljajo, a jih vedno osvetli z drugačnega vidika. Pod vsako pesem je napisal kraj in datum nastanka.

Zgledoval se je po ljudskih in umetnih pesnikih, Prešernu, Jenku, Gregorčiču, Aškercu, Levstiku, Stritarju, Ketteju, Župančiču in celo Kosovelu. Bili so mu nedosegljivi vzorniki. Notranji vzgibi so ga silili, da je doživetja preliv v verze tudi sam, čeprav se je boleče zavedal svojega okornega izražanja: »Ali jaz sem ubog samouk; moje pero je nespretno, domišljija uboga. Tako da lahko rečem o sebi kot prerok Izaija: 'A, a, Gospod, ne znam govoriti, kajti otrok sem!'« Vendar ni mogel odnehati: »Srce pa veleva: narava zahteva, da, kar imaš v sebi, mora na dan, sicer je človek še bolj bolan.«

Motivika njegovih pesmi je raznovrstna: opisuje vojno, družbenopolitične in socialne razmere, naravo, zlasti letne čase in cvetje, pokrajine, kmečke in etnološke teme (cerkve, gradove), kulturne ustvarjalce. Številne pesmi so ljubezenske ali refleksivne, osebno izpovedne, razgablja tudi o lastnem pesnjenju; precej je tudi nabožnih. Nekaj mu jih je uglasbil ljubljanski stolni organist, kanonik Stanko Premrl. Pisal je tudi otroške pesmi in jih največ posvetil posinovljencu Gordanu in vnukinji Stelli. Pesem je napisal celo o Narodni in univerzitetni knjižnici: »Ste narod?« »Smo, le, tujec, sem poglej! Da narod smo, pove ti stavba ta. Lupina plod je naših spretnih rok, a jedro plod je našega duha!« Leta 1990 je najprej izšel izbor Ambrožičeve pesniške zapuščine z naslovom Vino mladosti se je povrelo. Zbirka je bila posvečena spominu na stoletnico Ambrožičevega rojstva. Leta 2001 je izšla pesniška zbirka Rože med trnjem: 1909-1945, leta 2002 pa zbirka Glas vpijočega v puščavi: 1945-1959.

Breda Zupančič

Moda za srečo

»Moda ni nekaj, kar obstaja le v oblekah. Moda je na nebu, na ulici, ima opraviti z idejami, načinom našega življenja, s tem, kar se dogaja.« (Gabrielle Bonheur-Coco Chanel)

Slavna modna oblikovalka je nekoč tako opisala, kaj je moda. In z njo se zagotovo strinjajo tudi vsi mladi oblikovalci, ki si svoje mesto v svetu mode šele iščejo. Ena izmed takih je tudi Katja Adamlje, mlada oblikovalka iz okolice Šentvida pri Stični. Moda je zanjo življenje, saj je temu posvetila svoj študij in je to postalo njeno delo. Kot pravi sama, je v modi tudi sreča - s šivanjem tekstila naredi oblačilo, ki lahko pripomore k bolj samozavestni podobi ljudi, ter s tem osreči tudi sebe, saj je zadovoljstvo strank največja nagrada. Tako je tudi prvo samostojno razstavo fotografij svojih kreacij poimenovala Moda za srečo. Otvoritev razstave je bila v petek, 7. januarja 2011, v Knjižnici Ivančna Gorica.

Moda za srečo, razstava fotografij Katjinih kreacij, je njena prva povsem samostojna razstava. Običajno se namreč razstave in modne revije delajo skupinsko, saj je to tudi finančno lažje izvedljivo. Tako smo o Katji lahko že veliko prebrali, kdaj pa kdaj pa jo lahko opazimo tudi na televiziji. Sodeluje z različnimi, predvsem mladimi fotografi, manekenkami, oblikovalci, plesalci, glasbeniki in tudi drugimi umetniki. Njene obleke so nosile že najbolj priznane slovenske manekenke, na modnih stezah ali v izložbi so bile njene kreacije na ogled že širom Slovenije. V sklopu študijskih projektov je s sošolci razstavljala med drugim že v Ljubljanskem Maximarketu, na Čopovi ulici v Ljubljani pa so

pripravili tudi zelo odmevno modno revijo, 3 Re - Rethink/Reuse/Recycle, povezano z akcijo Očistimo Slovenijo. Katja je za svoja dela prejela tudi že kar nekaj nagrad in priznanj.

Tokratno razstavo je soustvarila z mladimi domačimi fotografi in manekenkami.

Otvoritev Katjine prve samostojne razstave sta zaznamovali sproščenost in vedrina, ki ju izžareva tudi sama, predvsem pa tudi umetniška dodelnost, saj je poskrbela še za kulturni del programa z glasbenim vložkom njene sestre in sosede na prečni flavti ter violini. Na kratko nam je razstavo in sebe predstavila tudi Katja sama in povedala, da so na razstavljenih modnih fotografijah prikazana oblačila, ki so nastala tekom študija kot izpitna dokumentacija, nekaj pa jih je bilo narejenih tudi v okviru samostojnih projektov. Seveda na tem mestu ne gre pozabiti na zahvale, predvsem Knjižnici Ivančna Gorica ter vsem osebam, ki stojijo za tem imenom, poseben poudarek pa je Katja namenila tudi zahvali za celo njeno družino, ki jo podpira v vseh pogledih.

Katjine razstavljene kreacije so kljub osebni umetniški noti precej razno-

Iskala, foto Nejc Puš

like in hkrati s tem prav vse zanimive. Zaenkrat se sicer ukvarja samo z oblikovanjem ženskih oblačil a za vse, ki so jim njene stvaritve všeč še namig, da včasih naredi tudi kaj za prodajo, po zaenkrat še precej dostopnih cenah. A če bo svojo oblikovalsko pot nadaljevala tako, kot jo je začela, bo prav kmalu lahko konkurirala zvenim imenom slovenske in morda že tudi svetovne mode.

Kaja Bahor

Katja Adamlje je 21-letno dekle, ki ima, kot študentka oblikovanja tekstilij in oblačil na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, tudi sama dobro izdelan slog oblačila, katerega začetki so lastno izdelanimi kosi oblačil ter modnih dodatkov. Prostovoljna gasilka, pevka v pevskem zboru, po duši tudi športnica, ki ji niso tuji niti računalniki in računalniško oblikovanje, je poleg vsega tega na prvem mestu še vedno umetnica, kar izraža skozi modno in industrijsko oblikovanje, slikarstvo, kiparstvo, glasbo, pa tudi film. Že od malih nog je bilo to dekle polno ustvarjalnih idej in je imelo veliko željo po ustvarjanju nečesa svojega. Kot vsako malo dekletce se je med drugim rada igrala tudi z barbikami, ki pa nimajo nikoli dovolj oblačil in zato se je odločila, da jih nekaj naredi kar sama. Ker izhaja iz krojaške družine, saj je bila šivilja babica, prav tako pa je to tudi njena mama, se je šiviljskih spretnosti naučila kaj kmalu. V mali šoli je tako že sama šivala na šivalni stroj in malce v šali, v kateri je tudi precej resnice, doda, da je znala prej šivati kot brati. Vendar pa ustvarjanje iz tekstila ni bila edina veja umetnosti, ki jo je zanimala, zato je v petem razredu osnovne šole obiskovala tečaj kiparstva, slikarstva in grafike v Kulturnem društvu likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri Stični.

Ob koncu osnovne šole je Katjino ustvarjanje malce zamrlo, a ne za dolgo. Vpisala se je na splošno gimnazijo na Srednji šoli Josipa Jurčiča in v drugem letniku jo je njena umetniška žilica zopet prignala do oblikovanja, tokrat nakita. Njene izdelke so opazili tudi v Kulturnem društvu likovnikov Ferda Vesela in tako je čez nekaj časa že vodila prve ustvarjalne delavnice za otroke. Do konca gimnazije je želja po ustvarjanju le še naraščala, izvir idej in zamisli je bil čedalje bolj aktiven in tako pri izbiri študija sploh ni bilo dvoma. Sedaj je Katja v 3. letniku študija in rada se ukvarja z recikliranjem oblačil, dekonstrukcijo, tradicionalnimi pleteninami, visoko modo, zadnje čase pa predvsem s klasično eleganco s poudarkom na teksturi. Letos namerava tudi diplomirati in tako sedaj počasi že pripravlja nove, izvirne kreacije za zaključno modno revijo. Vsekakor pa s tem ne bo konec njenega izobraževanja. Namerava se vpisati na magistrski študij, morda celo v tujini.

Spomin Velikih jezer

Ob 180. obletnici prihoda misijonarja Friderika Ireneja Barage v Ameriko

V prostorih Muzeja krščanstva na Slovenskem je bila konec decembra odprta skromna, a zelo zanimiva razstava osebnih predmetov našega dolenjskega rojaka, misijonarja Friderika Ireneja Barage. Razstavo, ki govori o Baragovem misijonskem delovanju med indijanskimi plemeni na področju Velikih jezer, je pripravil mag. Marko Frelj, kustos afriške in ameriške zbirke v Slovenskem etnografskem muzeju.

V Slovenskem etnografskem muzeju je poleg drugih etnografskih zbirk shranjena tudi stalna zbirka predmetov, ki jih je Baraga že l. 1837 prinesel na Kranjsko in je bila shranjena in razstavljena že takrat v Deželnem muzeju dežele Kranjske. V Stični so tokrat prvič razstavljene Baragovi osebni predmeti, ki jih je stiški rojak, salezijanski duhovnik Karel Ceglar med dolgoletnim bivanjem v Ameriki zbiral in ob vrnitvi v domovino podaril domačemu samostanu.

Prostor nam ne dopušča, da bi v tem zapisu dovolj natančno prikazali in ovrednotili Baragovo delo med severnoameriškimi Indijanci. Njegovo delo je bilo v mnogočem pionirsko za tisti čas. Na Indijance se je obračal v njihovem rodnem jeziku, napisal je slovnico in slovar očipveškega in otavanskega jezika, bil je odličen poznavalec indijanskih jezikov, ki so se govorili na področjih njegove škofije. Na svoje vernike se je obračal v njihovem jeziku, tako v pridigah kot v pastirskih pismih. Ganljivo je brati njegov nagovor v eni njegovih prvih pastirskih okrožnic: »Friderik Baraga, škof Črna suknja, otroci moji, ki vas ljubim, lepo vas pozdravljam,« Resnično jih je imel rad, saj je povsod odločno nastopal proti nasilju belega človeka in s tem tvegval svoje lastno življenje. Bil je trn v peti vsem angleškimi in francoskim pustolovcem, ki so si z zvijačo ali nasiljem prilaščali in

dijansko zemljo in zločinsko ubijali Indijance z alkoholom, saj danes vemo, da Indijanci in Eskimi po njihovem genskem zapisu ne morejo tvoriti encima, ki pomaga razgraditi alkohol v telesu, kot to dela telo belega človeka. Indijanci so trumoma umirali, ker jih je beli človek zastupljajal in si prilaščal njihovo zemljo.

Baraga je bil in ostal svojim ljubim Indijancem zvest. Bil je v resnici indijanski škof, saj je sprejel indijansko ime Črna suknja za svoje. Ob koncu svojega življenja je, kot pravijo tisti, ki so ga poznali, postajal vedno bolj podoben modremu, staremu indijanskemu poglavarju. Da je v tem mnogo resnice, priča spomin nanj, ki je na področju Velikih jezer še vedno živ, še posebej v njegovem škofijskem sedežu, mestu Marquette, kjer je tudi pokopan.

Razstavo si bo mogoče ogledati do 28. julija 2011.

M. A. Ficko

Foto Tadej Trnovšek

Glina in prsti

V sklopu prireditev, ki jih bo v počastitev 20-letnice delovanja v letu 2011 organiziralo Kulturno društvo Ambrus, so si lahko obiskovalci v soboto, 22. januarja, in nedeljo, 23. januarja, ogledali zanimivo razstavo skulptur in serije keramičnih posod samostojne kiparke in oblikovalke Marjete Baša, ki živi in dela na Kalu pri Ambrusu.

Osnovni material, iz katerega ustvarja že kar priznana kiparka v naši občini, gospa Baša, je glina, vendar pri kiparjenju uporablja in kombinira tudi druge materiale, npr. silikonsko maso kot vezivo, podstavek iz lesa itd. Ustvarja tako uporabno keramiko kot tudi izdelke umetniške vrednosti. Na tokratni razstavi se je predstavila s kiparskimi izdelki in interpretacijami dvoročajne grške amfore in situle.

Monika Ivancič Fajfar, likovna kritičarka, o razstavljenih delih Marjete Baša:

Amfora in situla sta posodi čistih in enostavnih linij, zato se ustvarjalnica pri dekoriranju poigra z likovnimi odnosi med gladkim in hrapavim, lesketajočim se in matiranim, ploskim in izbočenim, pokritim in izpostavljenim ter konveksnim in konkavnim. Okrasne elemente Marjeta Baša sestavlja tudi iz geometrijskih likov, si jih izposoja iz prazgodovinske simbolike in ornamentike (sončni diski, stilizirane ptice), spet drugje povzema znamenito figuralno dekoracijo situle iz Vač. Vezni člen med obliko in dekoracijo

posod predstavljajo izvirno oblikovni ročaji.

Likovno pripoved razširjajo naslovi del, ki gledalca popeljejo v zgodovino (Konjeniki v sprevodu), mu pričarajo prizore iz narave (Brazde, Valovi Krke), se poigrajo s pravljimi elementi (Morska deklica) in duhoviti domisljicami (Nočna posoda) ter ga soočijo z mističnimi dimenzijami (Energija, Vodnjak želja, Sončni diski). Ustvarjalna moč in energija Marjete Baša prideta še bolj do izraza pri kiparjenju, kjer nista omejeni z obliko

posode. A tudi pri kiparjenju avtorica daje prednost preprostim formam, ki izhajajo iz krogle, kvadra, ovala ali stilizirane človeške figure. Težnjo k enostavnemu, bistvenemu in prvinskemu izražajo tudi naslovi skulptur: Forma, Genomska mutacija, Glinopis in Triptih. Takšne oblike in vsebine dajejo avtorici možnost, da se osredotoči na doživljanje materiala ter raziskuje izrazne možnosti, ki jih omogočajo dekorativne tehnike in načini žganja v peči.

Mateja D. Murgelj
Foto: Franc F. Murgelj

Deseta obletnica Mešanega pevskega zbora Zagradec

Sobota, 11. 12. 2011, je bila za vse člane Mešanega pevskega zbora Zagradec prav poseben dan, saj so pripravili koncert ob svoji desetletnici delovanja. Na prireditve so povabili tudi vse nekdanje člane, ki so se vabilu zelo radi odzvali.

Leta 1995 se je v Zagradcu oblikovala folklorna skupina, hkrati je začela delovati tudi igralska skupina. Mladi so se združevali, plesali, igrali, a v kraju je nekaj manjkalo. Pogrešali smo pe-tje. V cerkvi je deloval manjši zbor, a organiziranega pevskega zbora ni bilo. Birma leta 1998 je bila razlog, da se je združilo približno dvajset pevcev, ki jih je vodil dirigent Aleš Makovec. Po birmi se je Aleš poslovil in dirigentsko palico predal Mateju Burgerju. Pod njegovim vodstvom je zbor deloval eno leto, potem ga je kratek čas vodil še Roman Gačnik. Vsi trije dirigenti so bili strokovnjaki, niso pa imeli svojih korenin v Zagradcu. Zbor je deloval, a manjkala mu je zagnanost, ki jo da zborovodja.

V Zagradcu pa je rasel fant, ki je prijel za harmoniko že pri štirih letih. Kaj kmalu je pokazal, da ne zna samo igrati, ampak da zna tudi krasno peti.

Desetletnica zbora

Začel je voditi zbor, ki se je pod njegovim vodstvom okrepil in postal vse bolj kvaliteten.

Dirigent mora vedeti, kam bo pripeljal pevce, počasi jih zbira in teše. Lahko bi izbral uglaseno vojsko iz vseh vetrov in hitro prišel z zborom do dobrega rezultata. Hitro doseči dober rezultat ni težko. Uvoziš nekaj

dobrih pevcev pa gre. Počasi graditi s pevci brez glasbene izobrazbe, je dosti težje. Pomembno pa je graditi z domačimi pevci, ki so zvesti svojemu kraju. Dobri in izkušeni pevci so mu v oporo, vendar jim da vedeti, da se morajo zavedati poslanstva, da dajejo šibkejšim, da se le-ti od njih učijo. Zborovodja Robi Kohek svoje delo s pevci čuti kot poslanstvo. Bogu hoče vrniti, kar je od njega prejel. Mnogo truda vložil v njegovo slavo. Neizmer-no je srečen, kadar mu to uspe.

Jubilejni koncert

Koncert so pevci začeli s pesmimi Otona Župančiča, ki so jih uglasbili različni skladatelji, sledil je nastop domače folklorne skupine s spletom dolenskih plesov. Nato pa je sledilo presenečenje, ko so se v dvorani in na odru ugasnile luči in kaj kmalu se je zaslilo ubrano moško petje zunaj pred dvorano. Vstopili so v dvorano in nadaljevali s petjem podoknice dekleta, v katero je zaljubljen eden od pevcev. Dekleta na žalost ni bilo doma, zato pa jih je oče odpeljal v klet na kozarček rujnega. S petjem so nadaljevali, deklica se je vrnila, a

V svojem desetletnem delovanju je zbor pripravil ali gostoval že na različnih prireditvah. Pevski zbor Zagradec je cerkveni in posvetni. Poje na kulturnih prireditvah, revijah, rojstnodnevnih zabavah, žegnanjih, pri sveti maši, na porokah in tudi na pogrebih.

Redno se udeležujejo medobmočnih revij pevskega zbora v Šentvidu, Grosuplju ali Dobropolju. Na revijah so vedno zelo pohvaljeni in to je njihova spodbuda za delo. Leta 2004 so se uvrstili na regijsko srečanje na Vrhniki, kjer so prejeli bronasto priznanje. Ko pride mesec junij, se vedno udeležijo Tabora pevskega zbora v Šentvidu in vsako leto priredijo tudi koncert posvetnih pesmi. Zelo radi so se odzvali povabilu in zapeli v Rogu, peli so tudi mašo za domovino in ljubljanski stolnici, ki se je je udeležil ves državni vrh. Pred kratkim pa so na povabilo krajana Jožeta Pluta sodelovali na slovesnosti ob deseti obletnici delovanja vojaškega vikariata v Sloveniji. S svojim petjem so popestrili kulturni del prireditve in kasneje sveto mašo, ki so se je udeležili glavni vojaški in cerkveni dostojanstveniki iz Evrope in Amerike. Pohvalijo se lahko z osebno zahvalo nadškofa Antona Stresa in ministrice za obrambo Ljubice Jelušič.

Vaje pevskega zbora se vedno začnejo z upevanjem in razgibanjem, med katerim se pevci sprostijo in pozabijo na težave, ki so jih imeli čez dan. V teh desetih letih so se udeležili že kar nekaj intenzivnih vaj, kjer so aktivno ves vikend vadili nove pesmi. Zelo radi se spominjajo Starega vrha nad Škofjo Loko, zelo delavno pa je bilo letos tudi na Debelem rtiču. Deset let je dolga doba. Nekateri člani so v tem času maturirali, diplomirali, naredili šoferjski izpit, nekateri so se preselili, spet drugi dobili ali zamenjali službo, kar nekaj se jih je poročilo in si povečalo svojo družino, na žalost pa so trije pevci že pokojni.

Razlika v letih med najmlajšim in najstarejšim članom zagraškega pevskega zbora je blizu štirideset let, vendar pa jih generacijske razlike ne ovirajo, da zbor ne bi deloval kot celota. Druženje in petje, petje in druženje, to dvoje je tisto, ki zbor tekom let še dodatno bogati.

žal fantova ljubezen ni bila uslišana. S petjem podoknice se je predstavil še Moški pevski zbor Zagradec. Fantje so svojo pevsko pot začeli prav pod okni v domačem kraju, kjer so presenečali mlada dekleta, mamice in tudi stare ženičke. Sedaj pa se je glas o njihovem lepem petju zelo hitro širil in vabila prihajajo od vsepovsod. Večer se je nadaljeval s petjem ce-

lotnega zbora in čestitkami predsednika KS in članov folklorne skupine. Seveda pa se druženje ni končalo, ko so ugasnile odrske luči, saj se prav tedaj šele začelo. Članice PZ Zagradec so spekle pecivo, fantje so poskrbeli za pijačo, druženje in obujanje spominov gledalcev in nastopajočih pa je trajalo še dolgo v noč.

Helena Kastelic

Fantje pojejo podoknico

Božično-novoletni koncert v Šentpavlu

Vaščani Šentpavla smo 27. 12. 2010 v naši podružnični cerkvi sv. Pavla že devetič priredili božično-novoletni koncert.

Letošnje druženje sta nam popestrila zakonca Cita in Jože Galič. Cita Galič je s strunami citer ustvarila čudovito božično vzdušje, ki ga je Jože Galič s svojim glasom še obogatil. Že tradicionalno na našem koncertu sodeluje tudi Stiški kvartet, ki nam zapoje čudovite praznične pesmi, ki nam sežejo do srca.

Pridružili so se nam tudi Moški pevski zbor Prijatelji ter obetajoča mlada citrarka, ki je tudi naša vaščanka, Eva Medved. Evo so spremljali tudi angelski glasovi pevka Maruše Šušersk, Helene in Marjete Škufca ter kitarista Aljaža Bekša.

Vsi nastopajoči so nam s svojimi glasovi in glasbili dopolnili pristno božično idilo ledeno mrzlega decembrskega večera. Kljub mrazu se je druženje nadaljevalo ob dobrotah, ki so jih pripravile naše gospodinje, ter ob toplem čajčku in kuhanem vinu ter prijetnem klepetu, med katerim ni manjkalo tudi prijetnih voščil in stiskov rok ter želja, da bi se naslednje leto ponovno srečali.

Marta Praznik

Slovo Stiškega kvarteta ...

... od starega leta se je že tradicionalno zgodilo med božičem in novim letom, in sicer 28. 12. na Gradišču nad Stično z božično-novoletnim koncertom. Cerkev sv. Nikolaja je bila zopet polna, kar je še polepšalo in obogatilo praznično vzdušje. S petjem božičnih pesmi so se skupaj s Stiškim kvartetom trudili pričarati toplino tega časa še Rok Ferengja, Teja Saksida, Katarina Janjič ter pianistka Ana Prebanda.

Kot je v navadi, se je prijetno vzdušje preselilo pred kočo, kjer sta že kot ničkolikokrat poprej za vse obiskovalce in nastopajoče poskrbela s kuhanim vinom in klobasicami oskrbnika kočje Maks in Sonja. Prednovoletno rajanje se je nato nadaljevalo še v jami pri koči, kjer se je ob izrekanju dobrih želja kvartet že spogledoval z letom 2011, ko praznuje 20. obletnico.

Jože Petek, Stiški kvartet

Ob koncu leta tudi tradicionalni božični koncert

Šentviški slavčki smo tudi minule božične praznike popestrili s koncertom božičnih pesmi, ki smo ga pripravili v domači župnijski cerkvi sv. Vida. Koncerta, ki ga vsako leto pripravimo na sam praznični dan, se je tudi tokrat udeležilo lepo število naših zvestih poslušalcev, seveda pa so lahko uživali tudi ob nastopu našega gosta, Ivana Hudnika.

Slavčki smo se predstavili s programom, ki je bil malo drugačen kot prejšnja leta, pravzaprav lahko rečemo, da smo nastopili v znamenju novosti s katerimi smo se pri našem programu srečali v letu 2010. Zaznamovala ga je namreč naša prva lastna skladba, ki smo jo pripravili za sodelovanje na festivalu Marijafest. Tako smo poleg pesmi, izvedenih a capella, na koncertu zapeli tudi nekaj priredb popularnih božičnih melodij, za katere je besedilo napisala Dragica Šteh, glasbeni aranžma pa je pripravil in posnel Mitja Gabrovec. Po odzivih publike je bilo moč sklepati, da je bila tovrstna popestritev prava poteza. Seveda vsega tega ne bi mogli izvesti brez naše umetniške vodje Tanje Tomažič Kastelic.

Piko na i bogatemu glasbeno-duhovnemu večeru ob jaslicah je dodal tudi osrednji gost Ivan Hudnik, ki je s svojim izvajanjem v živo ob spremljavi kitare pokazal svoje pevske sposobnosti in pričaral pravo koncertno vzdušje. Še zlasti pri njegovih

najbolj poznani pesmi Zelene livade s teboj v cerkvi ni bilo domala nikogar, ki ne bi ploskal in pel. Čisto za konec smo skupaj z njim zapeli tudi Slavčki, in sicer še eno Hudnikovo uspešnico, lmejno se radi.

Prijetne vtise in praznične želje smo si izmenjali po koncertu, ko smo večer nadaljevali z druženjem pred cerkvijo ob čajju in prigrizku. Veselilo nas je, da je bil med nami tudi župan Dušan Strnad.

Ob koncu res uspešnega ustvarjalnega leta se Šentviški slavčki zahvaljujemo vsem, ki ste nam pri izvedbi naših nastopov in projektov kakor koli pomagali, še posebej pa domačemu župniku, Občini Ivančna Gorica, ZKD Ivančna Gorica, JSKD OI Ivančna Gorica, Proefektu Samastur Šentvid. Seveda pa še prav posebej tudi vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi božičnega koncerta.

Matej Šteh

Uspešen zaključek leta za Godbo Stična s 16. božično-novoletnim koncertom

V soboto, 18. decembra, in v nedeljo, 19. decembra 2010, so stiške godbenice in godbeniki znova napolnili dvorano KD Stična. Pod vodstvom kapelnika Vladimirja Škrleca so izpeljali že šestnajsti božično-novoletni koncert in tako simbolično zaključili leto 2010.

Preteklo leto je bilo za Godbo Stična uspešno in tudi precej delavno. Zasedba godbe se je okrepila za šest novih, mladih, nadebudnih glasbenikov, ki so se hitro vključili in tako postali pomemben del godbe. Le mesec dni pred koncertom pa je Godba Stična dobila tudi novo vodstvo. Prejšnja predsednica Damijana Bijek je zaradi obilice drugih obveznosti svojo funkcijo predala nekdanjemu podpredsedniku Matjažu Kastelicu.

Vse leto so godbeniki pridno muzicirali povsod po naši občini, pa tudi drugod po Sloveniji. Maja, med obiskom gostov iz pobratene občine Hirschaid, so kar tri dni razveseljevali s svojim igranjem pred občinsko hišo in tako združili tudi svoj tradicionalni spomladanski koncert Gismuz. Kot vsako leto so se tudi v letu 2010 udeležili pustnega karnevala na Igu ter naše mladi zaigrali v pustni povorki, prav tako niso pozabili na tradicionalne budnice za 1. maj, ko s svojim igranjem prebujajo prebivalce Stične in okolice in še bi lahko naštevali.

Vsekakor pa ne gre brez vaj, ki še vedno potekajo v stiškem gasilskem domu. Kot vsako leto so imeli tudi letos vikend intenzivnih vaj, ki pa so bile tokrat zaradi finančne omejitve prav tako v domačem gasilskem domu, meseca novembra. Za vse prizadevno delo ter trud pa so se godbeniki v začetku oktobra nagradili z

izletom v Kranjsko Goro.

Konec leta so tako torej, kot za četrto leto na vrhu torte, priredili tradicionalni božično-novoletni koncert, na katerem so kot vsako leto predstavili sadove letošnjega truda in se poseleli s svojimi prijatelji, dobrotniki ter zvestimi poslušalci. Letos so se jim na odru pridružili pevci mešanega pevskega zbora Zborallica ter solista Teja Saksida in Miloš Genorio. Pripravili so zanimiv program domačih in tujih izvajalcev ter odlično združili instrumentalno glasbo s petjem. Zborallica, ki prepeva pod vodstvom Janje Omejec, je z Godbo Stična odpela kar tri pesmi, izšolani glasovi Teje Saksida ter Miloša Genorie pa so, žal zaradi

obveznosti solistov samo v soboto, jemali dih v dveh precej zahtevnih skladbah.

Godbenice in godbeniki Godbe Stična so s preteklim letom zadovoljni, k čemur so ogromno pripomogli vsi donatorji, sponzorji, dobrotniki in prijatelji godbe. Na tem mestu zato reje iskrena hvala vsem, tudi domačim in podpornim članom, ki vzpodbujate godbenike ter omogočate, da svoje veselje do glasbe in muziciranja pretvorijo v melodije in tako prenesejo to tudi na vse svoje poslušalce. Obenem pa dodajajo še željo, naj bo leto 2011 uspešno za vse!

Kaja Bahor

Utrinki iz Londona

Mladinski pevski zbor župnije Stična pod vodstvom p. Maksimilijana Fileja je v mesecu decembru gostoval v Londonu, kjer je s petjem sodeloval na štirih prireditvah.

V nedeljo, 5. decembra, smo se polni pričakovanj z Nikotursovimi avtobusom odpravili na dolgo vožnjo proti Londonu. Rokavski preliv smo prečkali s trajektom ter po 26 urah vožnje srečno prispeli v London, kjer smo se namestili v mladinski hostel. Takoj popoldne smo odšli v mesto, si ogledali nekaj znamenitosti, velja omeniti Big Ben, ter se proti večeru popeljali z znamenitim Londonskim očesom – London eye. Naslednji dan smo opazovali menjavo straže v Buckinghamski palači, obiskali Westminsterko katedralo ter si popoldne ogledali naravoslovni muzej. V sredo smo odšli na ogled Westminsterke palače, to je britanski parlament. Po strogih varnostnih pregledih smo končno videli, kje zasedajo britanski parlamentarci, ter seveda vse pripadajoče dvorane, ki se svetijo v zlatu. Sledil je ogled živalskega vrta, proti večeru pa še Britanskega muzeja človeške zgodovine in kulture z več kot 7 milijoni primerkov. V četrtek smo si London ogledali z reke Temze ter z ladje opazovali mogočne zgradbe veleemesta. Z ladje smo odšli na vzpetino, kjer stoji kraljevi observatorij Greenwich, kjer je ničelni poldnevnik, ter si ogledali muzej astronomskih in navigacijskih naprav. Vrnili smo se na ladjo in se odpeljali proti znamenitemu dviznemu mostu Tower Bridge in ga opazovali z ladje. Po pristanku smo si ogledali srednjeveško palačo Tower of London, kjer je kraljeva zakladnica

ca in vojaški muzej. Sledila je vožnja s podzemno železnico na drugi konec mesta in ogled muzeja znanosti z zbirko z več kot 300.000 eksponati. Zvečer smo imeli v Lyceum teatru ogled muzikala Levji kralj, ki nas je izjemno navdušil.

V četrtek smo odšli v katedralo svetega Pavla, kjer je mladinski pevski zbor sodeloval s petjem pri bogoslužju, kasneje pa smo si ogledali muzej Madame Tussauds in razstavo voščenenih podob znamenitih oseb. Popoldne smo si London ogledali še z avtobusa, vodila nas je gospa Boža, ki je povedala veliko zanimivega. Zvečer je imel pevski zbor božičnico v St. Andrew's Hill, ki ji je prisostvoval tudi slovenski veleposlanik ter veliko naših izseljencev, ki živijo v Londonu. V soboto smo se odpravili z avtobu-

som na izlet v Stonehenge in Oxford, kjer smo si ogledali kolidž Balliol. V nedeljo je mladinski pevski zbor pel pri sveti maši v Great Missendenu, popoldan pa so imeli koncert v anglikanski cerkvi svetega Petra in Pavla. Po koncertu, na katerem so mladi Stičani navdušili prisotne, je prišel čas slovesa in odhod proti Stični, kamor smo prispeli v ponedeljek v večernih urah.

Ob koncu naj se zahvalim p. Maksimilijanu za čudovito organizacijo ter njegovi teti Slavi za pomoč in gostoljubje, ki smo ga doživeli v Londonu. Zahvala pa velja tudi šoferju Niku in pomočniku Pavlu, ki sta nas varno vozila skoraj 4.000 km.

Brane Medved, v imenu staršev, ki smo spremljali mladinski zbor

Utrinki, fotografska razstava nadebudnih stiških fotografov

V prazničnem decembru, ko pregledujemo utrinke preteklega leta, so tudi fotografi, tečajniki mentorja patra Branka Petaureja iz stiškega samostana izbrali in zbrali svoje izdelke ter jih uredili v razstavo, ki so jo naslovili Utrinki.

Anja Bučar, Slavko Culjkar, Matjaž Jurca, Anja Lekan in Miran Tomašević so svoje izbrane fotografije razstavili v Humekovi galeriji v Muzeju krščanstva na Slovenskem. Slavnostno odprte pregledne fotografske razstave je bilo 22. decembra ob 18. uri.

Zbralo se nas je lepo število obiskovalcev, katerih oči, lačne umetnosti, so dodobra prišle na svoj račun. Še preden smo smeli pokukati v prostore, kjer so obešene fotografije, nas je nagovorila direktorica Muzeja krščanstva na Slovenskem Nataša Poljnar Frelih, ki je predstavila razstavljalce, mentorja ter pozdravila nekatere posebne goste. S svojim obiskom je namreč fotografije počastil tudi Vasja Doberlet, predstavnik Fotografske zveze Slovenije (FZS) pri Mednarodni zvezi za fotografsko umetnost (FIAP).

Seveda je nekaj besed spregovoril tudi mentor nadebudnih fotografov, pater Branko Petauer, ki je sam izvrsten fotograf in je prejel na področju fotografije že mnogo priznanj. Povedal je, da je idejo o fotografskem tečaju dal pater Maksimilijan File, stiški župnik, in tako so s prvo skupino že pred dvema letoma pozimi spoznavali najprej teoretične osnove fotografiranja. Med poletnimi počitnicami je potem celotna stvar kar nekako zamrla, a navdušenje nad fotografiranjem v Stični ni poniknilo in prejšnje leto so začeli znova, z novo skupino, le obe Anji sta ostali še iz prejšnje. Kmalu so si vsi fotografi kupili primerne fotoaparate ter že začeli tudi v praksi raziskovati ter uporabljati in preizkušati različne tehnike, poglede, svetlobe, barve ... Ker so vsi zelo talentirani ter zagnani, so nastajale čudovite fotografije. Začeli so sodelovati tudi na različnih natečajih in razstavah. Miran in Matjaž sta tako sodelovala na mednarodnem fotografskem natečaju v Kočevju, Anja Bučar pa je v začetku decembra prejela 2. nagrado na fotografskem natečaju Fakultete za družbene vede. Zbrane je nagovoril tudi Vasja Doberlet, ki je vsem, mentorju Branku kot vsem petim tečajnikom, čestital za njihove dosežke ter prvo lastno razstavo. Podelil je tudi nagrade Cistercijske opatije Stična za najboljše fotografije na razstavi. V žiriji za izbor fotografij je sodeloval tudi mojster fotografije Aleksander Čufar in odločitev je prinesla sledečo razvrstitev:

1. nagrada: Miran Tomašević za fotografijo Rock'n'roll
2. nagrada: Matjaž Jurca za fotografijo Skrivnosti pogled
3. nagrada: Slavko Culjkar za fotografijo Sokol Selec pri obedu

Diploma: Anja Bučar za fotografijo Osvajalec belih strmin

Diploma: Anja Lekan za fotografijo Izberi pravo pot

Na koncu so se zahvalili tudi tečajniki: Vasji Doberletu za stik s FIAP, Muzeju krščanstva na Slovenskem ter gospe Nataši, vsem družinskim članom, prijateljem, podpornikom in nasploh vsem, ki so omogočili razstavo, posebna zahvala pa je seveda šla patru Branku, ki so mu v zahvalo poklonili teleskop. Celotno otvoritev je s svojim petjem popestril še mešan pevski zbor stiške župnije. Po vsem tem smo bili seveda že pošteno radovedni, kakšne so fotografije, tako da smo komaj čakali, da si napasemo oči. A izplačalo se je čakati, saj so izdelki res mojstrski. Tečajniki so pripravili tudi manjšo pogostitev in tako se je v prijetnem vzdušju odprte razstave Utrinki tudi zaključilo. Obe Anji, Slavko, Matjaž in Miran so svoje fotografije postavili na ogled do 1. februarja, a tudi v prihodnje bomo lahko zagotovo še večkrat občudovali njihove izdelke.

Kaja Bahor

Družno v Prlekijo

V zasneženem in ledeno mrzlem sobotnem jutru 11. 12. 2010 smo se člani KD Vidovo, pevci, igralci in folkloristi, z avtobusom Rudi Toursa odpeljali na ekskurzijo v Prlekijo. Mladi folkloristi so bili kot običajno v zadnjem delu avtobusa že navsezgodaj razigrani, tako da se je veselo razpoloženje preneslo na vse potnike.

Pot nas je vodila mimo Tepanj, kjer smo imeli kratek postanek, proti Slovenski Bistrici, Ptuj in mimo Ormoža v Ljutomer. Tu nas je čakala prijazna vodička Simona, ki nas je kar v domačem narečju pozdravila v »Lutmerku«. Po dolgi vožnji nam je prijal sprehod skozi staro mestno jedro, šli smo mimo Grosmanove hiše iz leta 1905. Ogladali smo si tri glavne trge in en poltrg - Babičin trg v obzidju cerkve, ki ima samo tri hiše. Na sredi prvega trga je kužno znamenje iz leta 1729, ki je bilo v celoti obnovljeno leta 2008, na levi strani trga pa so postavljeni stebri za alejo velikanov, ki so v večini še prazni. Drugi trg je bil pred cerkvijo Janeza Krstnika in Babičinih trgov. Pred obzidjem cerkve stoji kip jezikoslovca Frana Miklošiča. Mimo ozke ulice in mostiča reke Ščavnice smo prišli na tretji trg

oz. park, ki je ves obdan s številnimi drevesi ter lepo zelenico. Tej zelenici bi težko rekli zelenica, saj jo je pobelil sneg, zato so mladi nadebudneži s kepanjem hitro poskrbeli, da je znova postala zelenica. Na sredi zelenice je postavljena velika plošča v spomin na prvi slovenski tabor 9. avgusta 1868. Po ogledu hleva kasaških konjev smo se z avtobusom odpeljali preko Murskega polja, kjer smo se ustavili v čebelarstvu Tigelijevih, ki se ukvarjajo s turističnim čebelarstvom. Po ogledu čebelarstva muzeja, čebelnjakov raznih oblik, sladki medicini in medenjakov, nakupih spominkov smo se skozi gozd popeljali v gričevnato območje terasastih vinogradov v Jeruzalemu. Tu smo si ogledali cerkev Žalostne matere božje, ki ima v osrednjem oltarnem delu sliko, ki skriva tri obraze - tri obdobja človekovega

življenja. Prva je Marija, simbol rojstva, prihodnosti, druga je Kristus, ki predstavlja večno življenje in zmago nad smrtjo, tretji del življenja pa iz Marijine rute narejen obraz, ki kaže preteklost.

Ob čudovitem razgledu smo nadaljevali pot do vinske kleti, v kateri smo preizkusili jeruzalemska vina, in nato dalje do družine Belec, kjer nas je čakalo kosilo. V idilični stari kmečki hišici se je naše veselo razpoloženje ob zvokih harmonike, starih glasbil, petju in plesu nadaljevalo pozno v noč. Ravno tako hitro kot prijeten večer pa je minila tudi vožnja z avtobusom proti Dolenjski.

Želimo si še več takih skupnih druženj, saj je to prikupen način, da se mladi in malo manj mladi spoznamo in družimo.

Helena Adamlje

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV OBČINE IVANČNA GORICA

objavlja na podlagi Pravilnika
o priznanjih ZKD občine Ivančna Gorica

RAZPIS

za zbiranje predlogov za podelitev plaket in priznanj v letu 2011

1. Predlagatelji priznanj so lahko registrirana kulturna društva, njihova zveza ter posamezniki, ki se ukvarjajo z ljubiteljsko dejavnostjo.

2. Priznanja lahko prejmejo posamezniki in skupine za ustvarjalne in poustvarjalne dosežke ali za pomemben prispevek k razvoju ljubiteljske kulturne dejavnosti.

3. ZKD bo zbirala predloge za:

- Jurčičeve plakete in
- jubilejna priznanja.

4. Merila za podelitev JURČIČEVE PLAKETE

so izjemni dosežki na ustvarjalnem in poustvarjalnem področju ljubiteljskega delovanja – gledališkem, glasbenem, likovnem, filmskem, folklornem, literarno založniškem in multimedijem;

- za področje kulturne vzgoje in izobraževanja, raziskovalnega dela, strokovno svetovalnega, organizacijskega in mentorskega dela ter ohranjanja kulturne dediščine.

Jurčičeve plakete se podeljujejo bialno ob obletnici rojstva pisatelja Josipa Jurčiča, 4. marca. Podeljene bodo največ tri plakete.

5. Merilo za podelitev JUBILEJNEGA PRIZNANJA je dolgoletno in uspešno delovanje posameznika, društva ali zveze, ki vpliva na razvoj ljubiteljske kulturne dejavnosti.

6. Predlog za podelitev plakete oz. priznanja mora vsebovati:

- naziv in naslov predlagatelja,
- ime in priimek oz. naziv kandidata, naslov in vrsta priznanja,
- kratek življenjepis in utemeljitev.

7. Vloge za Jurčičeve plakete in jubilejna priznanja posredujte na naslov:

Zveza kulturnih društev občine Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, do 15. 2. 2011.

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21

Knjižnica v februarju

Fotografski projekt Zgodba v sliki se nadaljuje – tokrat z Evo Čampa

V februarju bomo gostili že šesto fotografsko razstavo v okviru projekta Zgodba v sliki. Tokrat se nam bo predstavila Eva Čampa z razstavo o kulturi bivanja. S to se ukvarja kot arhitektka notranje opreme. Kako so videti prostori po njeni preureditvi, je zabeležila fotografinja Tina Rus. Otvoritev razstave z naslovom Interier – Intima doma je bila v torek, 1. februarja. Otvoritve so prijetni dogodki in druženje ter počastitev mladostnega ustvarjanja, zato prisrčno vabljeni tudi tokrat.

V mesecu marcu razstavlja Nejc Puš, v aprilu pa Petra Kuplenk. Ostali meseci čakajo na nove kreativne mlade ljudi. Oglasite se pri nas ali pokličite. Do konca januarja si še lahko ogledate razstavo modne fotografije Katje Adamlje Moda za srečo. Vabljeni.

Cikel delavnic o samopodobi se nadaljuje

V sredo, 23. 2., ob 19. uri bo specialistka zakonske in družinske psihoterapije Jana Lavtižar v knjižnici predavala o občutljivi temi, ki jo je mogoče prav zato naslovila v šaljivem tonu: »Zakaj mi greš na živce?«

V otroštvu so nam povedali, katere naše lastnosti niso zaželene – odcepili smo jih. K nam se vračajo pri drugih ljudeh, pri njih nas motijo, jezijo in žalostijo. V resnici nas te lastnosti kličejo, naj jih »vzamemo nazaj« in se s tem sestavimo v lepšo, polnejšo celoto. Za prijavo na delavnico nas pokličite.

Grimmove ure pravljic se nadaljujejo

Pravljčarka Anita, Palček Bralček in karikaturist Gabrijel Vrhovec vas zopet vabijo na Grimmove ure pravljic. V četrtek, 25. februarja, ob 18. uri vas pričakujejo s pravljico Palček. Za prijavo nas pokličite teden pred prireditvijo.

Ustvarjalnice s Katjo – Knjižne kazalke

V knjižnici bosta spomladi potekali tudi dve ustvarjalni delavnici na temo Knjižne kazalke. Že malčke učimo, kako se na knjige pazi in kako nam pri tem pomagajo knjižne kazalke. Tokrat jih bodo otroci lahko izdelali sami. Na voljo bodo različni materiali, kreativni pa bomo z oblikovalko Katjo Adamlje. Prijavnice dobite v knjižnici.

V čitalnici lahko preberete sveže novice, prelistate revije, v sobi pa je tudi literatura za duhovno rast. Tukaj sta dve računalniški mesti.

V Velikem Gabru delovno in slovesno

Ustanovitev krajevne knjižnice Ivana Zorca

Društvo upokojencev Veliki Gaber je že v svojem prvem letu samostojnega delovanja uresničilo obsežen in bogat delovni program. Ob koncu leta 2010 smo svoje delo praznično okronali z lepim simbolnim praporom, okrašenim s spominskimi trakovi. Vsem donatorjem in podpornikom se iskreno zahvaljujemo za pomoč, vsem obiskovalcem spominske svečanosti pa za udeležbo.

Uresnili pa smo tudi naš veliki projekt – ustanovitev in otvoritev krajevne knjižnice, ki nosi ime našega gabrovskega in stiškega pisatelja Ivana Zorca. Novo knjižnico Ivana Zorca smo svečano odprli in predstavili na slovenski kulturni dan, 8. februarja 2011, v dvorani Krajevne skupnosti Veliki Gaber. Zaradi zaključka redakcije pred 8. februarjem, bomo o dogodku in pisatelju kaj več zapisali v naslednjem Klasju.

Jožica Štrempfelj

Območna izpostava Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01 786 90 70, faks: 01 786 90 75
e-pošta: oi.ivancna.gorica@jskd.si
www.jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

NAPOVED DOGODKOV

Zaključek likovnega natečaja Gozd kot prostor pravljicne utopije

Zadnji januarski dan je na naš likovni natečaj še mogoče poslati likovna dela – slike, kipe, fotografije, video, tapiserije, mozaike, kolaže ... Vsa dela bo pregledala komisija in naredila izbor za objavo na skladovih publikacijah. Vsi prispeli izdelki avtorjev vseh generacij bodo razstavljeni na razstavi zadnji teden v septembru v stiškem muzeju. Po koncu razstave bodo vsa dela vrnjena ustvarjalcem. Ministrstvo Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki koordinira ta projekt, bo izbranim avtorjem podelilo simbolične nagrade, vsi avtorji bodo prejeli priznanje za sodelovanje.

Zaključek prijav za območna srečanja in revije 2011

Prav tako do konca januarja smo sprejemali prijave za območno srečanje otroških in odraslih folklornih skupin, za območno revijo otroških in odraslih pevskih zborov, za območno srečanje otroških gledaliških skupin ter srečanje lutkovnih skupin vseh starosti. Rok za območno revijo plesnih skupin in posameznikov – potekala bo v torek, 10. 5. 2011, v Dobrepolju – smo podaljšali do 11. 2. 2011.

Gospa poslančeva, selektorski ogled za Linhartovo srečanje

sobota, 19. 2. 2011, ob 18. uri, Ivančna Gorica, Kulturni dom

Uspešna ivanška skupina Gledališče Petdopol KD Ivančna Gorica je pod režijskim vodstvom Marjane Hočevar konec prejšnjega leta uprizorila Partljičevo komedijo Gospa poslančeva. V januarju so s predstavo gostovali na številnih odrih v tej in sosednjih občinah, tokrat pa bodo nastopili za domačo publiko. Strokovno jih bo spremljal tudi gledališki in lutkovni režiser Klemen Markovčič, ki bo podal ustno in pisno mnenje o njihovem delu.

Predstavitve hrvaškega prevoda Kozlovske sodbe v Zagrebu

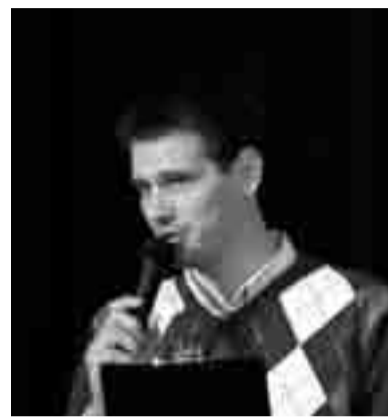
sreda, 23. 2. 2011, ob 19. uri, Zagreb, Slovenski dom

V okviru projekta Modrost in pravica bo v Zagrebu predstavljen peti prevod Kozlovske sodbe v Višnji Gori v hrvaškem jeziku. Razstavo ilustracij Darje Lobnikar Lovak bodo v kulturnem programu popestrili šentviški slavčki in z uvodnim pozdravom tudi ivanški župan Dušan Strnad in direktor JSKD RS mag. Igor Teršar.

MAVRIČNA KULTURA

Številčna udeležba na delavnici sooblikovanja kulturnih prireditev

Zdajšnji in še bodoči voditelj

V Grosuplju je sredi januarja potekala zanimiva delavnica, na kateri so se udeleženci spoznavali z osnovami vodenja kulturnih prireditev. Dvodnevna delavnica pod vodstvom izkušene voditeljice, igralka in režiserke – trenutno tudi strokovne programske vodje na ZKD Grosuplje – Simone Zorc Ramovš je privabila številne mlade in tudi že uspešne kulturnike iz treh občin. Pridružili pa so se jim tudi različni kulturni ustvarjalci iz drugih občin (Postojna, Ig, Ljubljana ...). Na delavnici so bili predstavljeni praktično-teoretični vidiki nastopanja, etika vodenja ter splošne zakonitosti javnega pojavljanja. Bodoči voditelji so spoznali naloge in dolžnosti ter osnove obnašanja, komuniciranja s publiko in nastopajočimi, preverili so se v pisanju scenarijev in podajanju le-tega v okviru kulturnih dogodkov. Poleg bogate kulture in številnih prireditev lahko v prihodnosti računamo na nov in osvežen pristop zagnanih sooblikovalcev kulturnega ustvarjanja.

Gostovanje regijske razstave Med besedo in podobo na Vrhniki

Do 30. januarja je bila v Cankarjevem domu na Vrhniki odprta regijska razstava z naslovom Med besedo in podobo. Razstava likovnih ustvarjalcev Osrednje Slovenije se je iz Logatca preselila še v večje in ustrežnejše galerijske prostore na Vrhniki, samemu izboru in likovnim stvaritvam pa je bil dodan še likovni katalog s seznamom sodelujočih avtorjev in njihovih del. Na otvoritvi je vse navzoče pozdravila strokovna spremljevalka Anamarija Stibilj Šajn. Iz ivanške izpostave se s svojimi deli predstavljajo: Gabrijel Vrhovec iz Višnje Gore, Judita Rajnar iz Sel pri Sobračah ter Saša Strnad in Meta Mehle iz Dobrepolja.

za JSKD OI Ivančna Gorica
Barbara Rigler
www.kultura-ustvarjanje.si

Gledališče Petdopol KD Ivančna Gorica vabi

V februarju bomo še gostovali s komedijo Toneta Partljiča Gospa poslančeva in vas vabimo, da se nam pridružite.

Za vse, ki ste predstavo v Ivančni Gorici zamudili, bomo nastop ponovili v soboto, 19. 2. 2010, ob 19. uri v Kulturnem domu Ivančna Gorica.

Privoščite si odklop in preživite sto minut z Gospo poslančevo.
Prisrčno vabljeni v našo družbo!

NOVO!

Pisarna
ZAVAROVALNICE GENERALI
IVANČNA GORICA

- avtomobilska zavarovanja • življenjska •
- premoženjska • naložbena • turistična • pokojninska •
- podjetniška zavarovanja • in ugodnosti Generali Cluba •

Cesta 2. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica •
v stavbi Kmetijske zadruge,
nasproti Zdravstvenega doma

Mihaela Marinčič GSM: 031 518 811
Nataša Leban GSM: 031 499 252

Delovni čas:
pon – pet.: 9.00–17.00
sobota, nedelja, prazniki ZAPRTO

www.generali.si

S skupščine občinske Zveze športnih organizacij

Konec januarja so se na redni volilni skupščini zbrali predstavniki športnih klubov in društev, ki delujejo v naši občini. Na skupščini so bili izvoljeni novi organi zveze, ki jo bo tudi v naslednjih petih letih vodil Jože Kastelic iz Karate kluba Ivančna Gorica.

V obdobju od zadnje skupščine do letošnje se je število društev v naši občini, ki se ukvarjajo s športno dejavnostjo, povečalo za pet, in sprejem novih članic v zvezo je bila prva izmed pomembnejših točk tokratne skupščine. Skupaj je trenutno v zvezi 24 športnih klubov in društev, kar samo priča o razvitosti te dejavnosti v naši občini, v kateri delujejo tako tekmovalna kot rekreativna športna društva. Poleg klubov, v katerih gojijo športe z žogo, so v naši občini aktivni tudi ljubitelji borilnih veščin, strelci, motociklisti ... Po naših krajevnih skupnostih se razvijajo tudi lokalni športni klubi, ki organizirajo športno rekreacijo, razne športne dogodke ... Seveda ne gre pozabiti tudi na številne posameznike, ki se ukvarjajo z različnimi športnimi disciplinami in so člani društev in klubov zunaj občine. Dosedanji predsednik Jože Kastelic je na skupščini podal poročilo o delovanju zveze v preteklem obdobju. Še vedno so aktivnosti zveze namenjene delu z najmlajšimi (plavalni tečajji), uspešna je tudi organizacija obeh občinskih lig v nogometu in košarki, ZŠO tudi vsako leto pripravi prireditev za izbor športnika občine.

Novo vodstvo ZŠO Ivančna Gorica

Občinska športna zveza je tudi tista, ki skrbi za izvajanje sofinanciranja dejavnosti naših športnih društev, ki pa se morajo za sofinanciranje s strani občine vsako leto javiti na občinski javni razpis. Navzoči predstavniki društev so na skupščini izvolili nove organe zveze v naslednji sestavi: člani predsedstva so postali Anton Borštnar (Strelsko društvo Jožeta Kovačiča Šentvid pri Stični), Simon Bregar (Športno društvo Zagradec), Mitja Hren (Športno društvo Ambrus), Uroš Kušar (Nogometna šola Ivančna Gorica), Simon Muhič (Rokometni klub SVIŠ Ivančna Gorica).

Člani nadzornega odbora so postali

Boštjan Košir (Rokometni klub SVIŠ Ivančna Gorica), Lojze Lihtenvalner (Nogometni klub Ivančna Gorica), Tomaž Zakrajšek (Taekwondo klub Kang), mesto predsednika ZŠO Ivančna Gorica pa je bilo ponovno zupano Jožetu Kastelicu (Karate klub Ivančna Gorica).

Zagotovo bo še naprej ena poglobitnih tem pri delu novih organov, seveda poleg redne dejavnosti, dokončna razrešitev neurejenih lastniških razmerij na objektu poleg nogometnega stadiona v Ivančni Gorici, kjer se ZŠO Ivančna Gorica že več let trudi pridobiti pravico do uporabe lastnih prostorov.

Matej Šteh

RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica

Tako člani kot podmladek v stiku z najboljšimi

Januar velja za mesec zatišja pri rokometiših, ampak to je le navidezno. V dvorani OŠ Stična se »dogaja«! Članska ekipa SVIŠ-a Pekarne Grosuplje je odigrala kar pet prijateljskih tekem, prav tako so se na nadaljevanje sezone pripravljale tudi mlajše selekcije. V članku preverite, kako se za elito slovenskega rokometista poteguje kopica SVIŠ-evih ekip.

S februarjem se je začel pomladanski del I. B-državne rokometne lige. Cilj ivanškega kluba je jasen že od začetka sezone in to je preboj v prvo ligo. V drugem delu sezone bodo morali Ivančani, ki niso doživeli niti prihodov niti odhodov, torej (vsaj) zadržati svoje drugo mesto na lestvici pred izolskimi – in drugimi – zasledovalci. V ta namen so se v okviru priprav na drugi del sezone člani prijateljsko pomerili s Slovanom, Šmartnim, Ajdovščino, Grosupljim in pa avstrijskimi Borovljami. Iztržili so tri zmage, in sicer nad Grosupljim, Slovanom in Borovljami.

»Nismo še čisto pravi, kar pa ne pomeni, da v kratkem ne bomo. V pripravljalnem obdobju so nas malo teple bolezni, v spomladanskem delu pa imamo rahlo neugoden razpored, saj nas čakata gostovanja v Sevnici in Izoli, k nam pa prihaja vodilno Krško,« pred začetkom drugega dela prvenstva razmišlja trener članov Gorazd Potočnik in izdaja recept, kako izrabiti dodatni potencial, ki se še skriva v moštvo: »Doma igramo bistveno bolje kot na gostovanjih, kjer moramo pokazati enako ali podobno samozavest in agresivnost kot v ivanški dvorani.«

V januarju so bili zelo aktivni mladinci, odigrali so že dve prvenstveni tekmi

Veselsej starejših dečkov B po zmagi nad Črnomljem in najboljši predstavi v letošnji sezoni. (foto: RK SVIŠ PG)

proti Loki in Trimu, realno favorita, ki so ju izgubili. Njihova tekma proti Gorenju je bila preložena. Vseeno se mladincem ni treba bati za obstanek med najboljšimi slovenskim rokometnim podmladkom.

Za bralce Klasje je rezultate mlajših ekip komentiral njihov vztrajni spremljevalec in podrobni poznavalec Boštjan Košir: »Z rezultati mladih selekcij RK SVIŠ PG po rednem delu državnega prvenstva smo več kot zadovoljni in so rezultat dobrega dela trenerjev na treningih. Starejši dečki B (letnik 1997) in mlajši dečki A (letnik 1998) so se drugo leto zapored uvrstili med 12 oziroma 16 najboljših ekip v državi, kamor se bodo najverjetneje uvrstili tudi najmlajši dečki B (letnik 1999 in mlajši), saj dve tekmi pred koncem za to potrebujejo samo še točko. V polfinalu državnega prvenstva se bodo borili proti najboljšim ekipam v državi. Starejšim dečkom A (letnik 1996) in kadetom (letnik 1994–95) se sicer ni uspelo uvrstiti med najboljših 16, vendar kljub temu dobro trenirajo in bodo tekmovalje nadaljevali v skupinskem delu prvenstva, kjer se bodo potegovali mesta od 17 navzdol. Skratka, če potegnemo črto, smo v primerjavi s

preteklimi sezonami predvsem pri najmlajših selekcijah naredili še korak naprej, kar je zelo spodbudno in odlična podlaga za delo v prihodnjih sezonah.«

V prvem mesecu leta pa niso bili dejavni le ivanški rokometiši, ampak je dvorano OŠ Stična obiskala tudi reprezentanca letnika 1996 – njen trener je Marjan Potokar –, ki je vabila in odigrala nekaj preglednih tekem. »Priložnost, ki smo jo mladim igralcem ponudili, je bila odličen test za pregled trenutnega stanja. In to priložnost so mladi igralci izkoristili odlično. Ta reprezentanca še nekaj let ne bo imela uradnih tekmovalj. Ko pa bodo prišla, bo za seboj imela že prenekatero izkušnjo. Predvsem pa se bodo igralci dobro spoznali,« je po turnirju dejal Marjan Potokar, ki je s sodelavci med 32 kandidatov za izbrano vrsto vključil tudi SVIŠ-eva člana Jakoba Krajncana in Roberta Teakavca.

Če želite biti vsakodnevno oskrbljeni z rokometnim dogajanjem in svežimi fotografijami, na spletu vtipkajte www.svis-klub.si ali postanite prijatelj Facebook profila Sviš Press!

Barbara Meglen in Lojze Grčman

Jure Rus nadaljuje svojo pot po sledih najmočnejših

Šentviški mišičnjak, 19-letni Jure Rus je tudi v lanski sezoni zabeležil nekaj izvrstnih rezultatov v tekmovalju v fitnessu in se znova okronal za svetovnega prvaka med mladimi privrženci tega športa.

Jure Rus drugi (z leve) na zmagovalnem odru svetovnega prvenstva različice IBFF

Pred približno letom dni smo v Klasju predstavili mladega športnika Jureta Rusa iz Šentvida, ki se ukvarja z t.i. fitnessom. Vsi ki ste takratni članek spregledali velja obnoviti nekaj podatkov o tem športu, o katerem imamo ljudje dokaj različne predstave in mnenja. Ja Jure je bodyblder, vendar ne čisto klasične vrste, njegova disciplina je fitness, kjer se meri količina športnikove mišične mase in simetrija telesa. Prav v količini mišične mase je razlika med bodyblderji in vaditelji fitnesa, ki jo imajo običajno manj. Jure je letos tekmoval na svetovnem prvenstvu WFF (World Fitness Federation) v Gradcu, kjer je enako kot lani v juniorski konkurenci, tokrat v višji kategoriji, pometel s konkurenco. To je bila očitno spodbuda tudi za nastop na svetovnem prvenstvu v fitnessu in bodybuildingu pod okriljem zveze IBFF (International Bodybu-

ilding and Fitness Federation), ki je potekalo 13. novembra v Kopru. Šlo je za prvo prvenstvo pred časom ustanovljene zveze z sedežem v naši primorski prestolnici. Tu je mladinec Jure nastopil v članski konkurenci (do 40 let) in osvojil 2. mesto, oz. prvo mesto v konkurenci med slovenskimi tekmovalci in s tem postal tudi državni prvak Slovenije.

Juretu, ki očitno še ne bo nehal s presenečenji čistitke za njegove prave Krpanove podvige, vse dobro pa mu želimo tudi pri njegovem študiju na medicinski fakulteti. Ja tudi to ni slučaj, saj Juretu telesna pripravljenost, zdravje predvsem pa zdrava prehrana pomenijo veliko, pravzaprav so to njegov način življenja. Prav v tem pa se skriva ključ do uspehov v fitnessu, kjer se do mišic pride zgolj po naravni poti in z obilo vadbe.

Matej Šteh

MEDOBČINSKA ZIMSKA LIGA V MALEM NOGOMETU

Pred končnico imamo vročega favorita v elitni 1. ligi

V medobčinski zimski ligi v dvoranskem nogometu, ki poteka v športni dvorani Brinje v Grosuplju (1. in 2. liga) ter v športni dvorani na Škofljici (3. liga), so zaključili prvi del tekmovalj.

V elitni 1. ligi si je najboljšo izhodišče med vsemi ekipami priigrala ekipa iz naše občine – Stična točka Bar Jama, ki prepričljivo vodi pred zadnjimi tekmami najboljšo peterico. V končnici za 6.–10. mesto v 1. ligi bosta igrali še ekipi Mizarstvo Trunkelj Krka (uvrstitev med prvih pet ji je za las ušla) in Dixi.

V 2. kakovostni ligi se je ekipi Mizarstvo Gnidovec Spodnje Brezovo s petim mestom po prvem delu posrečila uvrstitev v končnico petih najboljših, ekipa FSK Mafijozi (7. po prvem delu) pa je eden od favoritov v ligi 2. B.

V 3. ligi, ki igra na Škofljici, se je v končnico najboljših osem (liga 3. A) posrečila ekipi ŠDM Krka, ki trenutno zaseda 5. mesto. So pa fantje sposobni tudi kaj več in upajmo, da jim bo to tudi uspelo.

V 3. B-ligi, kjer igrajo končnico za 9.–16. mesto, pa imamo dve ekipi. Trenutno zaseda ekipa Avtomati Armič 4. mesto, ekipa Glorija team pa 7. mesto. Upajmo, da bosta do konca končnice uspeli priti še višje, kar zaželimo tudi vsem drugim ekipam iz naše občine.

Še precej več lahko o tekmovalju izveste na www.kapodol.com, – zimske lige Grosuplje, kjer so vam na voljo podatki o vseh ekipah, tekmah, lestvicah, strelcih in tudi slikovni material.

Simon Bregar

Nogometno šolo Ivančna Gorica je ob koncu leta obiskal reprezentant Mišo Brečko

V sredo, 29. 12. 2010, smo kot nekakšen zaključek uspešnega dela v prvem letu obstoja Nogometne šole Ivančna Gorica izvedli druženje naših mladih nogometašev skupaj s starši in prijatelji.

Na tem druženju so se različne selekcije pomerile med seboj v prijateljskih tekmah; njihov edini namen pa je bilo druženje. Nogometaši so prikazali veliko znanja, ki so ga do sedaj osvojili.

Veliko piko na i je s svojo prisotnostjo naredil Mišo Brečko, stalni član prve postave slovenske reprezentance in nemškega kluba FC Koln, ki se nam je pridružil. Bilo je izjemno prijetno, naš gost pa je podpisoval drese, rokavice, nogometne copate, fotografiraju pa ni bilo konca. Nogometaši so mu postavili kar nekaj zanimivih vprašanj, na katera je prijazno odgovoril. Nogometni šoli je podaril svoj dres, ki bo krasil prostore kluba.

Prireditve so popestrile tudi članice Fitmanije s posebnimi plesnimi točkami, ki so na plesišču zvalile tudi nekatere člane kluba.

Sicer pa se v NŠ Ivančna Gorica tudi po novem letu veliko dogaja. Vse selekcije od U-8 do U-14 so dejavne in uspešne v zimski ligi, ki poteka pod pokroviteljstvom Medobčinske nogometne zveze Ljubljana.

V skupini B selekcije U-8 so naši dekci v dosedanem poteku tekmovanja dosegli dve zmagi, en remi in tri

Mišo Brečko, gost naše zaključne prireditve poraze, kar zadostuje za trenutno 7. mesto med 12 ekipami.

Dečki selekcije U-9 so še bolj uspešni, saj so v svoji skupini B dosedaj dosegli 5 zmag in 1 poraz in zasedajo odlično 3. mesto med 14 ekipami.

Dečki selekcije U-10 so v dosedanjih šestih tekmah prav tolikokrat zmagali in zasedajo vrh lestvice med 15 ekipami predtekmovalne skupine B.

Dečki selekcije U-12 prav tako nastopajo v predtekmovalni skupini B v svoji starostni kategoriji in so tudi zelo uspešni. Dosedaj so trikrat zmagali, enkrat remizirali in dvakrat izgubili

in zasedajo 6. mesto med 15 ekipami. Nekoliko manj uspešna je druga ekipa NŠ Ivančne Gorice, ki nastopa v skupini C iste starostne skupine in trenutno z dvema remijema in štirimi porazi zaseda 14. mesto. Za spodbudo in tudi malo za šalo je potrebno povedati, da so vendarle mesto pred lokalnimi rivali – ekipo Brinje C.

Dobro se borijo tudi fantje v starostni skupini U-14. V predtekmovalni skupini B trenutno med 10 ekipami zasedajo 4. mesto z dvema zmagama, tremi remiji in enim porazom. Le tako naprej.

V začetku januarja smo organizirali prijateljski turnir ekip, ki igrajo v ligah MNZ Ljubljana. Najpomembnejše je bilo druženje, seveda smo pa vedno veseli, če so tudi rezultati dobri, saj so spodbuda za naprej. Tudi v tekmovalnem smislu so se vse naše ekipe odlično odrezale. Ekipa U-10 je igrala z NK Slovan in NK Vir ter zmagala v mini turnirju. Tudi druge ekipe so nizale zmage. Tekme smo v za januar zelo prijetnem, sončnem vremenu organizirali na umetni travi v Ivančni Gorici.

Vsi igralci so se naigrali, gledalci pa so videli izjemno lepe predstave.

Simon Bregar

Taekwondo klub Kang Ivančna Gorica na državnem prvenstvu (tehnike) 2010 drugi

Najboljši taekwondo klubi v Sloveniji so se 4. decembra 2010 zbrali v športni dvorani Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici in sodelovali na 20. državnem prvenstvu Poomsae 2010.

Na turnirju je nastopilo 73 tekmovalcev iz 7 klubov, ki so tekmovali v parih (moški in ženski) in med ekipami (trije moški ali tri ženske). Iz sosednje Hrvaške je prišla ekipa sodnikov; to so bili mednarodni sodnik Anđelko Vučenik, sodnica prve kategorije Renata Crkvenac in sodnik prve kategorije Danijel Bursač, ki so sodili zelo dobro in strogo.

Gostitelj tekmovanja, domači Taekwondo klub Kang, se je izkazal za drugi najboljši klub v Sloveniji, v skupnem seštevku je namreč osvojil drugo mesto in domov odnesel tri poka. Fantje so bili v skupnem seštevku drugi, dekleta pa tretja.

Tekmovalci so morali prvič v Sloveniji tekmovali po novem pravilniku svetovne zveze WTF. Pravilnik je dvignil raven tekmovanja, saj so tekmovalci dva meseca pred turnirjem dobili seznam form, ki so jih morali pozneje pokazati na prvenstvu. Namen? Tekmovalci so se morali naučiti forme, višje od njihovega pasu.

V posamezni kategoriji so osvojili kolajne:

- Žiga Hrovat (kadet) do višjega modrega pasu 2. mesto
- Aleš Tekavčič (mladinec) od rdečega pasu naprej 1. mesto
- Alenka Hojč (mladinka) od rdečega pasu naprej 1. mesto
- Tomaž Zakrajšek (seniorji 2) od rdečega pasu naprej 2. mesto
- Med najboljšimi tekmovalci sta osvojila Alenka Hojč in Tomaž Zakrajšek oba 2. mesto in pri parih sta

v starostni skupini nad 15 let osvojila 3. mesto.

• Pri parih do 14. leta starosti sta Teja Černe in Timotej Todič osvojila 2. mesto.

• Pri moški ekipi do 14. leta so Žiga Klemenčič, Timotej Todič in Aleš Tekavčič osvojili 2. mesto

• Pri moški ekipi od 15. leta naprej so Žan Tekavčič, Jan Žnidaršič in Tomaž

Zakrajšek osvojili 2. mesto.

Trener Tomaž Zakrajšek je po tekmi izjavil: »Četudi nismo postali državni prvaki in ponovili uspeha izpred leta dni, sem zelo zadovoljen z rezultatom naše ekipe, saj je bil v letu 2010 ljubljanski klub Hankuk za nas premočan in je zaslužen osvojil naslov državnega prvaka.«

Jernej Suhadolnik

Vabljeni k vpisu tudi novi člani, saj je taekwondo namenjen športnikom in športnicam vseh starosti. Treningi potekajo v Ivančni Gorici (ponedeljek, sredo in četrtek od 18. do 19. ure), v Ambrusu (sreda od 16. do 17. ure, petek od 18. do 19. ure in v soboto od 15. do 17. ure) in v Višnji Gori (torek in petek od 15. do 16. ure). Informacije: Tomaž: 041 589 476, www.kang.si, klub.kang@kang.si, facebook: TKD KLUB KANG Slovenia

SANKUKAI
KARATE KLUB Ivančna Gorica

Kako najti čas za vse?

Res je, da je v naši družbi prava umešnost živeti in najti čas za vse, kar nam je pomembno: za družino, kariero, partnerja ... Tako nam za športno aktivnost pogosto zmanjkuje časa oz. volje. Vendar pa se ne smemo odpovedati nečemu, kar nam daje zdravje, moč, lep videz in samospoštovanje. Ne smemo si dovoliti, da nam današnji tempo narekuje le obveznosti, zaradi katerih premalo naredimo zase. Le kdo lahko namesto nas poskrbi za naše zdravo počutje, lep videz in samospoštovanje? Zato vas vabimo, da se nam pridružite.

Tudi karate se vse bolj uveljavlja kot rekreacija telesa in duha, ki dokazano pripomore k boljši kondiciji in gibljivosti ter lažjemu premagovanju stresa. Karate klub Ivančna Gorica ima dolgo tradicijo, vendar ne samo v tekmovalnem delu. Na široko je odprl vrata vsem, ki si želijo boljšega počutja, tudi otrokom in ženskam v vseh starostnih obdobjih. Nekateri so začeli z vadbo predvsem zaradi zdravstvenih težav. Vadba je zelo intenzivna, po začetnem razgibanju sledijo gibi, kjer delajo vse mišice telesa. Program treninga je prilagojen tudi začetnikom, ki kmalu osvojijo način vadbe in miselnost karateja, ki je naklonjena tistim, ki se želijo poglobiti vase. Vadba karateja je zelo odvisna od tistega, ki jo trenira, in od tega, kar želi z njo doseči. Predvsem pa se dotika človekovega bistva in iskanja odgovorov, ki jih ne dušiš v sebi, ampak jih predelaš skozi vadbo. Odrasli ljudje v borilnih veščinah navadno ne iščejo samo različnih tehnik in metod, ki bi se jim pomagale

obvarovati pred napadalci, ali načina za ukvarjanje z zanimivim tekmovalnim športom, ampak v njih iščejo tudi metodo, ki bi jim pomagala pri soočanju z vsakdanjimi težavami. Borilne veščine so bile v svojih tradicijah tesno povezane z življenjsko filozofijo, človeškim dostojanstvom in etiko, zato naj bi posamezniku pomagale vzgojiti zdravega borbenega duha, ki je sposoben preseči agresivne, zahrbtnne, neiskrene in drugačne patološke načine varovanja lastnega interesa. Taka oblika duha je tesno povezana z razumevanjem, prepoznavanjem in spreminjanjem mehanizmov, ki oblikujejo naše vedenje.

K vpisu vabimo vse, ki vas zanima ta prečudovita veščina, za katero ni starostnih omejitev. Potreben je le začetni pogum, želja in veselje do gibanja, kajti treningi SANKUKI KARATEJA so prilagojeni posamezni starostni kategoriji, primerni so za moške in seveda tudi za ženske. Treningi potekajo v skupinah:

- cicibani (5–7 let)
- otroci (7–14 let)
- mladina (14–18 let)
- člani (od 18 let dalje)
- veterani (nad 40 let)

Vpis poteka v telovadnici:

- OŠ Stična v Ivančni Gorici vsak torek in četrtek ob 18. uri.
- OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični vsak ponedeljek in četrtek ob 18. uri.

Vse dodatne informacije dobite na naši internetni strani <http://www.sankukai-karate.info/>

Jože Kastelic

Demonstrator Žan Dežman, 1. kyu, v akciji

SREDNJEŠOLSKI ŠPORT

Dejavni so bili odbojkarji in odbojkarice

Okrog novega leta sta bili izvedeni dolenski prvenstva za srednje šole v odbojki za dijake in dijakinje. Obe tekmovanja sta bili v Novem mestu.

22. decembra so se najprej pomerili dijaki. Odbojkarji naše šole so igrali s štirimi ekipami in ravno tolikokrat tudi izgubili. Medtem ko sta bili ekipi iz Novega mesta (Gimnazija NM in SEŠTG NM) občutno boljši, pa so se naši dijaki zelo enakovredno borili z ekipama Gimnazije Brežice in ŠC Krško-Sevnica. Kljub temu, da so zasedli peto mesto, jih velja pohvaliti za trud. Dobro upiranje zgoraj omenjenima ekipama naj bo spodbuda za delo vnaprej.

Dekleta so se takoj po novem letu pomerila na tekmovanju enakega ranga. Razvrščena so bila v predtekmovalno skupino B. Najprej so tesno izgubila s SŠ Metlika, nato pa še s SŠ Kočevje in se tako poslovila od nadaljnega tekmovanja. Dosegla so končno 5.–7. mesto.

Dejstvo, da se z nekaterimi ekipami lahko enakovredno kosajo, naj bo ravno tako kot pri fantih vir motivacije za naprej.

Odbojka je tipičen srednješolski in študentski šport, s katerim se rada ukvarjajo tako dekleta kot tudi fantje, zelo pa je primeren tudi za rekreacijo. Že zaradi tega se mu na šoli kar precej posvečamo, v bodoče pa bi se mu veljalo še bolj.

Simon Bregar

Veš, da je vse tako,
kot je bilo.
V vsaki stvari si,
ki je v hiši, v mislih si,
besedah naših,
da, celo v sanjah,
le da korak se
tvoj nič več ne sliši.
(J. Medvešek)

ZAHVALA

Poslovala se je naša draga mama
DRAGA SEVER
12. 8. 1928 – 12. 12. 2010

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom in znancem, ki ste se od nje poslovili, nam izrekli sožalja, darovali cvetje, sveče, za sv. maše in v dober namen. Zahvaljujemo se patronažni službi ZD Ivančna Gorica, še posebej g. dr. Janezu Zupančiču za dolgoletno zdravljenje in spodbudne besede.

Hvaležni smo nekdanjemu župniku g. msgr. Jožetu Kastelicu za tople besede upanja ob obisku na domu in g. župniku Juriju Zdaniku za svečano opravljen pogreb in ganljive besede. Posebna zahvala cerkvenemu pevskemu zboru za zapete pesmi in molitev v vežici.

Hvala šentiviškim pevcem Prijatelji za občuteno zapete pesmi ter gdč. Ani Omejec za čudovito Ave Marijo, g. Jožetu Petku za zaigrano Tišino, Društvu upokojencev Ivančna Gorica in ge. Ljubi Štrubelj za oris mamine življenjske poti. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Perpar za vso pomoč in opravljen pogreb. Hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Zdaj se spočij, izmučeno srce,
zdaj se spočijte, zdelane roke.
Zaprte so utrujene oči,
le moja drobna lučka še brli.
S. Makarovič

ZAHVALA

Bilo je mirno nedeljsko popoldne, 9. januarja 2011, in zdelo se je, da bo izza oblakov pokukalo tudi sonce in nas nežno pobožalo po licih. Vendar se je skrilo za temne oblake, lica pa so nam zmočile solze, ker je tiho odšla od nas naša draga

ANGELCA SADAR
(1930–2011) iz Krške vasi 31, Krka.

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Najlepša hvala za vsa izrečena sožalja in tolažilne besede, darovano cvetje in sveče, ki bodo gorele v njen spomin, darove za cerkev in svete maše.

Iskrena hvala gospodu župniku Marku Burgerju za lep pogrebni obred, predvsem pa za vse obiske na domu in podeljena obhajila, iz katerih je črpala moč in tolažbo v bolezni in preizkušnjah. Cerkvenemu pevskemu zboru Krka se zahvaljujemo za zapete žalostinke in Jožetu Petku za poslovlilne zvoke trobente. Posebno pa smo hvaležni Marijinima sestrama, Edith in Heleni, in njenim sotrepečim prijateljem invalidom, ki so jo skupaj z nami pospremili na njeni zadnji poti. Sestri Edith se še posebej zahvaljujemo za prebrano berilo in poslovlilni govor, ki se nam je vtisnil globoko v srce. Hvala pogrebniemu zavodu Perpar za vso pomoč pri organizaciji pogreba in pogrebni službi Novak. Zahvaljujemo se tudi patronažni službi Zdravstvenega doma Ivančna Gorica in dr. Vesni Barovič za nego na domu v času njene bolezni.

Še enkrat hvala vsem, ki ste se od nje poslovili in jo boste skupaj z nami ohranili v lepem spominu kot »blago dušo« – tako je marsikdo dejal ob njenem slovesu. V naših srcih in spominih bo večno živela, ker nam je bila kot druga mama in babica. Zelo jo bomo pogrešali.

Žalujoči domači

Ni smrt tista, kar nas loči
in življenje ni, kar družijo nas.
So vezi močnejše,
brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas.

Mila Kačič

V SPOMIN

29. januarja je minilo 10 let, odkar je za vedno legel k počitku naš

JOŽEF ČOŽ

iz Livarske ulice 5, Ivančna Gorica

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate, molite zanj, prižigate luči in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi najdražji

Niti zbogom nisi rekel
niti roke nam podal,
smrt te vzela je prerana,
a v naših srcih boš ostal.
Ostali so spomini, bolečina,
za teboj velika je praznina.
Ostane nam le pogled v nebo,
kjer upamo, da ti je lepo.
Počivaj v miru!

ZAHVALA

V 76. letu starosti nas je nepričakovano in prezgodaj zapustil naš dragi mož, ati, tast, dedek in pradedek

ALBIN KASTELIC

po domače Brnadov Albin iz Sel pri Višnji Gori.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, darove za svete maše in v dober namen, tolažilne besede in vaše molitve na njegovem domu. Hvala vsem, ki ste ga v tolikšnem številu pospremili na zadnji poti.

Zahvaljujemo se g. župniku Boštjanu Modicu za mašno daritev, cerkvenemu pevskemu zboru za lepe pesmi, posebej g. Milanu Jevnikarju, pogrebniemu zavodu Perpar za vso pomoč. Lepa hvala tudi govorniku g. Pavlu Grozniku za poslovlilne besede.

Še enkrat hvala vsem, tudi tistim, ki vas nismo posebej imenovali.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

V 94. letu starosti je umrla

FRANČIŠKA RAVNIKAR, rojena Petan
(29. 1. 1917 – 24. 11. 2010)

Hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od nje, vsem, ki ste darovali za cvetje, maše in dober namen, sveče, izrekli sožalje ter jo z molitvijo pospremili na zadnji pot.

Njeni najbližji

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame

MARIJE MLAKAR

1927–2010

z Vrha pri Višnji Gori

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom in znancem za izrečena sožalja, tolažilne besede, darovano cvetje, sveče, svete maše ter za sprevod na njeni zadnji poti k večnemu počitku.

Hvala vsem, ki ste jo v težkih trenutkih obiskali in ji s svojimi besedami vivali upanje v ozdravitev.

Posebej se zahvaljujemo dr. Vesni Barovič in dr. Katarini Žirovnik Kuster, medicinski sestri Maji in patronažni sestri ge. Kastelic, ki so s svojo veliko požrtvovalnostjo lajšale bolečine in mami ob izjemno težki bolezni omogočile dostojno življenje.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Boštjanu Modicu za njegove obiske na domu, ki so mamo pomirili v težkih trenutkih, za lep pogrebni obred ter za iskren in ganljiv govor ob slovesu.

Zahvaljujemo se tudi cerkvenemu pevskemu zboru za lepo zapete pesmi, članom Lovske družine Višnja Gora in pogrebniemu zavodu Perpar.

Žalujoči vsi njeni

ZAHVALA

V 79. letu starosti nas je po težki bolezni zapustil dragi ata, stari ata, tast, brat in stric

ANTON ČRNIČ,

po domače Obrov iz Sada 1, Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, za svete maše in darove.

Zahvaljujemo se tudi duhovnikoma, g. Jožetu Grebencu za pogrebno sveto mašo, g. Janezu Petku za obiske v času njegove bolezni, ter pogrebniemu zavodu Perpar in pevcem.

sin Tone z družino

Cenik oglasov in pogoji oglaševanje v Klasju

KOMERCIALNI OGLASI:

VELIKOST OGLASA (glede na format časopisa)	DIMENZIJA (širina x višina)	CENA (EUR) brez DDV
cela stran	271 x 374 mm	440,66
polovica strani	271 x 184 mm	276,33
četrtina strani	161 x 161 mm	144,46
osmina strani	106 x 150 mm ali 161 x 95 mm	106,03
šestnajstina strani	106 x 70 mm ali 51 x 140 mm	61,05
vizitka	51 x 35 mm	31,51

1. Vsaka naslednja objava oglasa je cenejša za 5% , do največ 30%. Za 6 ali več objav se avtomatično upošteva 30% popust pri vsaki objavi.

2. Osnovna cena na naslovnici:
- za dimenzijo 65 x 31 mm je 31,51 EUR,
- za dimenzijo 85 x 60 mm je 61,05 EUR.

3. Oglas na naslovnici je dodatno 100% dražji od osnovne cene in sicer za 50% ker je na prvi strani in za 50% ker je v več barvah. **V letu 2011 je prostor za oglaševanje na naslovnici že oddan.**

4. Oglasi znotraj časopisa so možni le v črno-belih barvah.

5. Zahtevnejše oblikovne oglasov se dodatno zaračunava.

6. Oglaševalec mora pred objavo posredovati:

- podpisano in ožigosano naročilnico (lahko tudi dopis), iz katerega je razvidno v kateri številki Klasja želi oglaševati in kakšne dimenzije naj bo

oglas,
- kopijo potrdila o registraciji podjetja.

7. Za enkratno objavo oglasa je dovolj naročilnica, za 6- ali večkratno oglaševanje se sklepa pogodba z ustanoviteljico časopisa Klasje, Občino Ivančna Gorica.

MALI OGLASI:

Mali oglasi so brezplačni in so namenjeni le fizičnim osebam. Uredništvo si pridržuje pravico skrajšanja malega oglasa in spremembe teksta brez obvestila na-

ročnika, v kolikor je to zaradi prostorske omejenosti potrebno. Pridržuje si pravico, da zaradi zakonskih obveznosti ne objavljamo oglasov, ki oglašujejo storitvene dejavnosti.

ZAHVALE:

Fizične osebe lahko objavijo zahvalo ob smrti svojcev, velikosti cca. 100 cm². Zahvale lahko obsegajo največ 100 besed (cca. 600 znakov) + fotografija. Cena je 13,77 EUR + DDV. Zahvalo lahko oddate v sprejemni pisarni občine.

Uredništvo si pridržuje pravico do različnega oblikovanja cen za različno oglaševanje. Prav tako lahko pride pri postavitvi oglasa do manjše spremembe dimenzije, ker včasih zahteva to tehnična izvedba postavitev člankov in oglasov v časopisu. Vsa dodatna pojasnila so možna na telefonski številki uredništva 781 21 30 ali po faksu 781 21 31 ter na elektronskem naslovu klasje.casopis@siol.net. Oglase sprejemamo v digitalni obliki, bodisi po elektronski pošti ali na ostalih digitalnih nosilcih (disketa, CD, USB...).

Uredniški odbor, februar 2011

Gospodinjska stran

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

Kulinarično potepanje po Evropi

Znano je, da se vonj in okus v spominu ohranita dlje kot slike: lahko se zgodi, da nas že en sam čutni vtis za delček sekunde ponese v oddaljeni svet ...

V letošnjem letu vam bomo postregli z značilnimi recepti posameznih evropskih držav; za nekatere bo to spomin na počitnice v daljni deželi, za druge spoznanje, kaj še vse se lahko pripravi s sestavinami, ki jih gospodinje vsak dan uporabljamo pri pripravi hrane, in za druge mogoče odločitev, da združijo prijetno s koristnim na naslednjem kulinaričnem potepanju po Evropi ...

Naslednji recepti zagotavljajo dvoje: popeljejo vas za več kot eno sekundo v pravo veselje okusa in vam hkrati hitro pokažejo, kako malo je potrebno za srečo.

Začeli bomo kar z našimi sosedi, ko je ravno zimski čas in se mnogi izmed nas predajamo smučarskim užitekmi pri vedno gostoljubnih sosedi.

Avstrija – dežela gurmanov

Značilnosti tradicionalne avstrijske kuhinje so močno povezane z nekdanjim avstro-ogrskim cesarstvom. V preteklih letih se je Avstrija razvila v pravo deželo gurmanov. Iz številnih »žlahtnih« rastlin, ki uspevajo med Nežiderskim in Bodenskim jezerom, med vinskimi griči in visokogorskimi planinami, so nastali proizvodi najvišje kakovosti. Prisotnost obrtnih proizvodnih dejavnosti je za posamezna področja velikega pomena, to pa velja še posebej za proizvodnjo prehranskih izdelkov, saj so močno vezani na kulturne običaje in zgodovinsko tradicijo določenega ozemlja.

Na Gradiščanskem slovijo po gosjih jetrih s čebulo kot pravo specialiteto. Tudi sicer pri kuhi uporabljajo veliko perutnine. Prav tako pogoste pa so na jedilniku tudi sladkovodne ribe, omembe vredno pa je tudi to, da je v tem delu Avstrije zelo priljubljena polenta. Na Tirolskem ne moremo spregledati njihovih slovityh kruhovih cmokov s slanino, pražene čebule s krompirjem in govejih jeter s čebulo, slanino, kaprami v belemu vinu, v Zgornji Avstriji pa kraljujeta dve sladici, in sicer linška torta in solnograški žličniki. Zelo priljubljeni so tudi južnotirolski žlinkrofi ter na Koroškem bučna juha.

Eden najbolj znanih izdelkov Predarlškega so siri in vse, kar je v kakšni koli obliki povezano z mlekom. »Zvezda« med vsemi siri je gorski sir. Bolj ko je gorski sir začinjen, toliko krepkejši so po okusu tudi tipični predarlberški sirni »špecli« (jed, podobna žličnikom).

Fritati so tipična avstrijska in zelo priljubljena jušna priloga, mehki in zelo okusni – za vse čiste juhe! Toda kaj fritati pravzaprav so? Beseda izhaja iz italijanskega oz. latinskega izraza »frictella«. V Italiji še dandanes omele

oz. »palačinke« opisujejo s »frittata« in »frittella«. V osnovi gre namreč za testo palačink, ki pa ni običajno. Babičin recept razkrije skrivnost: »Dodajte sveže nasekljana zelišča!«

Razen dunajskega zrezka so sladice tiste, po katerih je Avstrija v tujini še posebej prepoznavna. Torta Sacher s svojim nastankom in nekaj desetletjem dolgim pravdanjem, katera je »bolj prava«, je tako ali tako zgodba zase, vsekakor pa je najbolj znana in slavna torta na svetu. Avstrijci se ponajšajo s še enim »naj«, ko gre za torte, linška torta (ki po zapisanem receptu iz leta 1696 velja za najstarejšo torto na svetu). Dunajski jabolčni zavitek, sirov zavitek, doboš torta, torta panama, solnograški žličniki, vaniljevi rogljički, marelični cmoki, slivov kolač s cimatom so samo nekatere izmed številnih avstrijskih sladice, ki jih naši severni sosede pripravljajo in jedo z velikim užitekmi.

Tudi marcipan in številni izdelki iz čokolade sodijo med avstrijske sladke kulinarične mojstrovine. Vsi poznamo Mozartove kroglice, kvašene cmoke s slivovim nadevom in vaniljevo omako, preleti z makom. Dobro jih poznajo tisti, ki smučajo na avstrijskih smučiščih.

Sacher torta je pred 176 leti naredil 16-letni kuhar Franz Sacher iz dunajskega hotela Sacher. Iz tega hotela še danes vsak dan razpošljejo po vsem svetu nekaj sto tort. Narejena je iz treh delov testa, med katerimi je sočna marmelada. Zunanji, vrhni sloj torte je oblit z marmelado in božansko čokolado. Sacher torta se praviloma streže z dodatkom stepene sladke smetane. Kot že rečeno, je recept izumil Franz Sacher daljnjega leta 1832, in sicer medtem, ko je bil primoran sam kot 16-letni deček pripraviti nekaj novega in okusnega za avstrijskega princa Lothar Wensel Matternicha (1773–1859). V grajski kuhinji je vladala prava zmeda, saj je glavni kuhar zbolel, kuharji pa niso imeli ideje, s čim bi presenetili princa, ki je bil pravi gurman in je zelo rad okušal novitete. Franz Sacher je zavihal rokave in izumil najznamenitejšo torto s sestavinami, ki jih je imel na voljo. S to torto je postal slaven ter je začel delovati v mnogih kavarnah in restavracijah.

Zaradi neznanih razlogov je kasneje prodal recept prestižni kavarni Damele's. Od takrat naprej ima vsaka kavarna na Dunaju svojo znamenito sacher torta.

Mleku vmešajte ločen rumenjaki, sladkor in sol ter v mešalni skledi močno stepajte s stepalno metlico. Med mešanjem dodajajte moko, dokler masa ne postane gosto tekoča. Če želite, lahko primešate rozine. Previdno dodajte šilce mineralne vode, zaradi česar bo cesarski praženec veliko rahlejši.

Beljak stepite v sneg in ga pazljivo vmešajte v maso. Maslo ali margarino stopite v ponvi in dodajte maso za praženec. Pecite na srednji vročini, dokler se spodnja stran ne zapeče. S kuhalnico ali lopatko za palačinke maso obrnite in jo raztrgajte z dvema vilicama. Praženec pazljivo obračajte – pri tem ga ne mečkajte in tlačite – dokler ni pečen. Postrezite ga potresega s sladkorjem v prahu.

Tradicionalno se k cesarskemu pražencu doda še češpljev džem (češpljev

kompot). Seveda pa je praženec mogoče postreči tudi z drugimi kompoti, npr. z jabolčnim, češnjevim kompotom ali svežim sadnim sokom.

Sacherjeva torta

Čeprav naj bi bil originalni recept strogo varovana skrivnost slaščičarne Sacher, se lahko z veseljem preskusite v naslednji različici á la Sacher. Najbolje tekne s sladko smetano – užitek pa čudovito dopolni dunajski melanj.

Sestavine: 140 g masla (sobna temperatura), 110 g sladkorja v prahu, 1/2 vaniljevega stroka, 6 rumenjakov, 6 beljakov, 130 g jedilne čokolade, 110 g kristalnega sladkorja, 140 g moke (gladka), 200 g marelične marmelade, maslo (za model), moka (za model), sladka smetana (kot okras)

Za glazuro: 200 g kristalnega sladkorja, 125 ml vode, 150 g čokolade

Priprava: V skledi kremasto vmešajte mehko maslo s sladkorjem v prahu in vaniljevim strokom. Rumenjake enega za drugim počasi vmešajte in vse skupaj stepite v gosto penasto maso. Čokolado stopite v vodni kopeli in jo vmešajte. Stepajte beljake, pri tem dodajajte kristalni sladkor in stepajte tako dolgo, dokler sneg ne postane povsem trd in sijoč. Sneg dodajte masi iz rumenjakov, na to posujte moko in vse skupaj previdno premešajte s kuhalnico.

Dno modela prekrijte s papirjem za peko in rob modela namažite z maslom ter posujte z moko. V model vlijte maso, jo gladko razporedite ter vstavite v predhodno ogreto pečico ter pecite 55 do 60 minut pri temperaturi 170°C. Pri tem prvih 10–15 minut vrata pečice pustite rahlo priprta, zatem jih zaprite. (Kolač je spečen, ko se po rahlem pritisku s prstom povrne v prvoten položaj.)

Torto skupaj z modelom prekucnite na kuhinjske rešetke in pustite okoli 20 minut, da se ohladi. Odstranite papir, torto obrnite in pustite, da se v modelu popolnoma ohladi, da se tako vse neravnine na površini zgladijo. Torto odstranite iz modela in jo z ostrim nožem vodoravno razpolovite. Marmelado rahlo segrejte, jo gladko zmešajte in z njo namažite obe polovici torte ter ponovno položite eno na drugo. Torto okoli namažite z marmelado in pustite posušiti.

Za glazuro sladkor in vodo 5–6 minut vrite, zatem pustite, da se ohladi. Čokolado raztopite v vodni kopeli in jo zatem zmešajte s sladkorno raztopino, dokler ne nastane gosto tekoča, gladka glazura. Toplo glazuro naenkrat, tj. z enim samim hitrim prelivom, prelijte čez torto in s karseda malo črtami s pomočjo paletnega noža gladko

razmažite. Pustite nekaj ur, da se glazura posuši in popolnoma strdi. Razrežite na koščke in postrezite s sladko smetano.

Namig: Da bi preverili pravilno gostoto glazure, pustite, da glazura steče po leseni kuhalnici. Ta bi pri tem morala ostati prekrita s približno 4 mm glazurne obloge. Če je glazura pregosta, jo je mogoče razredčiti s pomočjo nekaj kapljic raztopljenega sladkorja (preostanke sladkorja v posodi raztopite z nekaj vroče vode). Pri tem pazite na to, da glazura ni prevroča – saj drugače po sušenju postane brez leska in povsem nesijoča.

Sirovi špecli

Če poskusite za to jed najti recept, vam bo kaj hitro postalo jasno, da ima skorajda vsaka kuharica v Predarlškem (ali celo v Avstriji) ultimativni in edini pravi recept za pripravo sirnih »špeclov«. Nekateri prisegajo na tri različne vrste sira, nekateri uporabijo mleko namesto vode, spet drugi vse skupaj začinijo z drobnjakom in še bi lahko naštevali. V nadaljevanju vam predstavljamo zlato sredino ... Tako rekoč zlate sirne špecle.

Sestavine za 4 osebe: 500 g moke, 250 ml vode (po želji mleko), 4 jajca, 1 kavna žlička soli, 2 čebuli, 250 g naribanega sira (priporočene vrste: gorski sir ali sir »räskäse«, ementalec ali gavda, parmezan), 80 g masla, beli poper, muškati orešek

Trajanje: prib. 20 minut

Priprava: Moko, vodo (po želji neposneto mleko), jajca, muškati orešek in sol stresite v skledo in na hitro z mešalnikom (v prib. 5 minutah) zmešajte v testo. Vsi recepti pravijo, da je gosto tekoče testo potrebno mešati tako dolgo, dokler se ne pričnejo delati mehurčki.

V velikem loncu zavrite vodo (če kuhate za več ljudi, jo prej postavite na ogenj), dodajte ščepec soli in testo za špecle skozi posebno cedilo za špecle vlijte v vrelo vodo. Špecle kuhajte, dokler ne priplavajo na površino. Zatem jih odcedite in ohladite z mrzlo vodo. V namazani ponvi prepražite čebulne obročke, da zlato porumenijo. Dodajte špecle in jih zmešajte s prib. 250 g sira za špecle.

Cesarski praženec, cesarski šmoren

Dobri stari cesarski praženec je dobro poznan daleč preko meja Avstrije. O njegovem nastanku obstajajo številne zgodbe, vse pa se spletojo okoli cesarja Franca Jožefa I.

Preprosto kmetico je zaradi slabega vremena nepričakovano obiskal cesar. Pripravila mu je preprost drvarski šmoren, ki ga je za cesarja oplemenitila z jajci, sadjem in mlekom. Spet dru-

gič se je dvornemu kuharju ponesrečila palačinka, zato ji je dodal rozine in češnje ter vse skupaj potresel z obilo sladkorja v prahu in postregel kot novo kreacijo. Ta »raztrgani šmoren« (v Avstriji se izraz »vezapfte Schmarren« uporablja za pripovedovanje neumnosti) si je tako prislužil ime cesarski praženec.

Kakor koli že, slasten je vedno, ob upoštevanju spodnjega recepta pa naj bi priprava cesarskega praženca uspela vsakomur.

Sestavine za 2 do 4 osebe: 3 jajca, 500 ml mleka, 1 kavna žlička sladkorja, 1 ščepec soli, 350 g moke (ostra), mogoče 1 jedilna žlica rozin, 1 šilce mineralne vode (z mehurčki), 30 g masla ali margarine, sladkor v prahu za potresanje

Trajanje: prib. 15 do 20 minut

Priprava: Rumeljaki ločite od beljaka.

Lahka križanka

Z GESLOM IN PESMICO

Izpisano geslo nas bo poučilo, s čim so včasih mazali kolesa pri vozovih, da so se rajši vrtela in niso cvilila. Sredstvo je bilo povečini narejeno iz domačih surovin: loja, lanenega olja in hrastovega želoda, pa še iz česa. Poskusimo zvedeti, kako so temu rekli! Geslo se bo izpisalo v tretjem navpičnem stolpcu.

Vodoravno: 1. umrla ženska, 2. mesni izdelek, 3. nesmisel, neumnost, 4. velika vodna žival, 5. diverzant, 6. pujssek, 7. na ogled postavljena kolekcija.

1	O			N	C	
2	L			S		
3	O	L	R	J		
4	R			D		
5	K	M		D	S	
6	R		Š			K
7	R		S	T	V	

Uganka šaljivka
Je strupena in gosposka,
ker klobuk nosi?
Odgovor je naslikan

Pesmica za pomoč

Davno je že to,
ko človek izumil je kolo.
Potlej nič več ni rentočil,
kadar kaj težjega je vlačil.

Čez čas naredil si je voz
in bil ga je en sam ponos.
Pri mučni vleki iz zadrege
so rešile ga priprege.

Kljub napredku pri pripravah
je bil znova v težavah:
voz je v klanec šel težko
in cvilil je vse bolj glasno.

Kaj zdaj bistri mož stori,
z mastjo namaže mu osi.
Veselo šlo je skozi vas,
saj je porabil k.....z.

Pokažimo obzorje védenja (KVIJZ)

1. Kakšno obliko izražajo besede **klobuk, klobasa, klobčič in lopar?**

- a) oglato
- b) okroglo
- c) oblasto
- d) valjasto

- d) Uršiko
- c) Nežiko

2. Katera snov vsebuje dušik?

- a) metan
- b) metanol
- c) amonijak
- d) kuhinjska sol

3. Koliko Češnjic imamo v naši občini?

4. Kakšen teren naznanja ljudski izraz **žvajdrga?**

- a) močviren
- b) kamnit
- c) gozdnat

5. Označi najmočnejše čustvo!

- a) jeza
- b) bes
- c) potrto

6. Kralj Matjaž je ljubil našo:

- a) Jožico
- b) Alenčico

7. Kateri pregovor za avtomobile ne velja?

- a) odveč kot peto kolo
- b) hiter ko strela
- c) drag kot žafran

8. Koliko vzmetnih napenjalcev ima povprečen dežnik?

9. Naši lasje (kdor jih še ima) so po snovni zgradbi najbolj podobni:

- a) hrustancu
- b) nohtom
- c) kitam

10. Sveti Leopold je zavetnik:

- a) cerkva
- b) županov
- c) bralcev Klasja

Leopold

Kdor želi ugotoviti, za kaj je prelival znoj, naj poišče odgovore nekje v okolici!

Naš vrtiček

Vredno novo leto da nam dobro žetvo.

Citrusi pri nas doma

Na celinskem delu Slovenije citrusi uspevajo kot posodovke, priskrbeti jim moramo le ustrezno prezimovališče. Ponavadi citrusne prezimujemo kar v garažah ali kakšnih shrambah, kjer pa pogosto vegetirajo zaradi neugodnih pogojev, vendar pa poleti ponovno zažarijo na prostem.

drenažno odprtino, da se prepreči zastajanje vode, dno posode pa tudi zapolnimo z materialom, kot so na primer glinene črepinje. Zemlja za rast naj bo rahla, dobro odcedna in bogata s hranilnimi snovmi.

Vrste citrusov

Mandarina, pomaranča, limeta in citriona

Plodovi mandarin rastejo na mandarinovcu, ki je zimzeleno drevo in zraste do tri metre visoko. Lupina mandarine ni užitna, meso je sladko in sočno, z obilo pečkami. Vsebujejo veliko vitamina C in so priporočljive za preprečevanje prehodnih obolenj. Klementina je sorta mandarine, ki je nastala s križanjem pomaranče in mandarine. Cenimo jih predvsem zato, ker so skoraj brez semen, lupina pa se z lahkoto odstrani.

Pomaranče imajo lahko rumeno ali rdeče meso. Lupino domače pomaranče lahko uporabljamo kot dodatek jedem. Lupine uvoženih raje ne uporabljamo, ker so zaradi intenzivne pridelave in varovanja pred boleznimi in škodljivci prekomerno škropljene. Plodovi limete so majhni, ovalni, s tankim olupkom, močno zelene barve. Njena okrasna vrednost so prikupni cvetovi in plodovi, cveti pa vse leto.

Citriona izvira s Kitajske in sodi med

izvirne vrste citrusov. Plodovi so veliki, dolgi do 20 cm. Lupina je debela, zelenkasta, z bradavičasto površino.

Limona, grenivka in kumkvat

Limone sodijo med najbolj priljubljeno južno sadje v naših domovih. Najpogosteje jo uporabljamo za napitke, ki krepijo imunski sistem. Eterična olja v lupini imajo močno aromo, ki izboljša mnoge jedi in napitke.

Grenivke izhajajo iz subtropskih dežel Srednje Amerike. Zaradi velike količine vode so grenivke izvrstno sadje za iztiskanje soka.

Rastlina kumkvata zraste nekaj metrov visoko, in sicer kot drevo ali grm. Pogosto jo gojimo kot okrasno rastlino. Uživamo sveže plodove, cele ali olupljene, saj je njihova tanka lupina užitna. Uporabimo ga lahko tudi za marmelado.

Kapar in pršica – problematična škodljivca

Kapar se na citrusne največkrat naseli v času prezimovanja, predvsem ko rastlina nima zagotovljenih primernih pogojev. Če hkrati rastlino preobilno zalivamo, ustvarimo ugodno klimo za njegov razvoj. V zgodnji fazi razvoja, ko so kaparji še mobilni, se podobno kot vataste uši namestijo v težko dostopne dele rastline, kjer se neopazni razmnožujejo, dokler jih ne opazimo. Ob njihovem pojavu rastlino temeljito poškopimo z naravnim pripravkom na osnovi ogrščičnega olja, lahko pa škropimo tudi z milnico ali s kemičnimi pripravki. Pomembno je, da smo pri nanašanju pripravka natančni, saj mora priti v stik z vsemi deli rastline, kjer se skrivajo kaparji. Na ta način okrog škodljivca ustva-

rimo oljni ovoj, ki ga zaduši. Kapar ob sesanju izloča tudi obilo medene rose, sladkaste tekočine, na katero se naselijo glivice sajavosti. Zaradi teh škodljivih izločkov se napadeni organi deformirajo in spremenijo barvo. Napada jih tudi pršica, ki kot pajek zapreda svoje mreže na spodnji strani listov in sesa sok. Če jo stisnemo, se iz nje pocedi rdeč sok. Ker ne mara vlage, jo preženemo tako, da liste po spodnji strani večkrat škropimo z vodo. Lahko jo zatremo z naravnim insekticidom na osnovi kalijevih soli maščobnih kislin ali s kemičnimi pripravki.

Pri obeh škodljivcih moramo biti pozorni in vztrajni.

Ni lepšega kot obirati doma pridelane slastne sadeže, zlasti v dneh, ko nam najbolj primanjkuje vitaminov.

Ihan Irena, dipl. ing. agr. in hort.

Siva stran

Na obisku pri narodopiscih

Po že poldrugo desetletje stari tradiciji sem tudi letos ob prelomu leta obiskal najzvestejše sodelavce narodopisnega kotička. S seboj sem imel kajpak darilce, s katerim sem »poplačal« celoletni trud. Seveda smo tudi tokrat malo pokramljali in rekli kakšno o »težkih« časih (kdaj jih pa ni bilo, vas vprašam) in o tem, kako naprej z našo študijo. Na koncu pa sem jih poprosil za sodelovanje tudi v prihodnjem letu. Enako povabilo velja tudi za morebitne nove pomočnike.

Najbolj vztrajni in zvesti dopisniki in reševalci v lanskem letu so bili:

1. Francka Žnidaršič iz Ambrusa
2. Magda Lavrih iz Ivančne Gorice
3. Jože Zupančič iz Kriške vasi
4. Marija Mandelj iz Ivančne Gorice
5. Anton Kastelic iz Grosuplja
6. Ana Smolej iz Ljubljane
7. Tončka Zupančič z Mleščevega
8. Danijela Jermol z Vira
9. Avguštin Sadar iz Zaboršta in
10. Marija Kovačič iz Stične.

LS

Spomini na drugo svetovno vojno (2. nadaljevanje)

Po prvem napadu na železniško progo Ljubljana–Novo mesto so partizani še dvakrat napadli in poškodovali to prometno zvezo. Progo so poškodovali tako, da so odvili in razmaknili železniške tirnice ali pa so podtaknili eksploziv, ki se je aktiviral pod pritiskom vlaka. Pozneje smo večkrat razmišljali, zakaj so partizani ravno pri Artiži vasi izvajali sabotaže in napadali Italijane. Nekateri bolje poučeni iz partizanskih vrst so po vojni pravili, da so s tem kaznovali Artižo vas, ker nihče od Artižanov ni hotel k partizanom. Drugi pa so menili, da je bilo vse to posledica naravnih danosti, potrebnih za vojna početja. Saj so se že v večji davnini tu bili boji med vojskami. Tu se je vojskoval tudi

vojvoda Artul, po katerem naj bi vas dobila ime. Že prvo iztirjenje je odrasle ljudi zelo prestrašilo, za otroke pa je bila to nekakšna zanimivost, ki pa je pripeljala do tragičnega dogodka. Med najpogumnejšimi in najbolj radovednimi otroci sta bila bližnja sorodnika Rudolf in Nace Vidmar. Med ogledom prevrnjenega vlaka so ju opazili Italijani in pričeli streljati, misleč, da sta partizana. Pri tem so Naceta ranili v nogo. Ko so prihiteli zraven in videli, da sta le otroka, so Naceta obvezali in ga poslali domov. Po novih napadih na progo so Italijani večkrat prežali, pričakujoč partizane. Nekega dne proti koncu junija so Italijani iz zasede opazili, da gre nekdo na artiško polje. Bil je 11-letni Jože Vidmar iz Artiže vasi, ki ga je mati poslala po semensko repo. Odprli so ogenj in dečka zadeli. Ko so uvideli, da so ubili otroka, jim je bilo žal in so jokali. Ker ni bilo nobenega moškega v vasi, so šle nekatere ženske, med njimi tudi naša mama, z ročnim vozličkom v Šentvid k mizarju Bavdežu po krsto. Ker se noben moški ni upal pokazati v vasi, smo bili za pogrebce sami otroci – 12- do 15-letni dečki. Tudi pogrebcev je bilo zelo malo – za krsto, ki smo jo peljali na ročnem vozličku, je šlo le nekaj vaščank. Pokojni Jože Vidmar je bil brat Naceta Vidmarja, ki je bil nekaj pred tem pri progi ranjen v nogo. Kot da ni dovolj hudega, je Vidmarjevo družino zadela še ena nesreča. Ob veliki raciji v vasi so zgrabili tudi njihovega očeta

Moj bratranec Ignacij Vidmar, prvi ranjenec v naših krajih in brat Jožeta Vidmarja, prve žrtve vojaškega delovanja ob progi. Čez šest let je umrl tudi Ignacij, star 18 let. Tako so pri hiši ostali brez potomstva.

in gospodarja Ignacija Vidmarja, po domače Fajmoštrovega, in ga internirali na Rabu. Pogreb je že sam po sebi žalosten dogodek, ko pa pokopavaš otroškega vrstnika, ki mu je bilo nasilno vzeto življenje, pa je prizadetost še toliko večja. Na žalost je bil to le uvod v nove hude trenutke in nove težke čase.

Križ na grobu v Šentvidu. Pod njim počivata brata Jože in Ignacij Vidmar iz Artiže vasi.

Iz zakladnice naših domov

Začenjamo nov krog pohoda »po naših domovih«. Če bog dá, bomo tudi letos lahko prepoznali ali ugrabili deset predmetov iz naše narodopisne dediščine. Lani ste pridno pisali in tako obogatili naše sodelovanje, pomagali ohraniti spomin na polpretekle in nekoliko starejše čase ter s tem počastili duhovno in materialno kulturo naših prednikov.

Vaša sporočila sem po najboljših močeh »obdelal« in rezultate prikazal na Severni strani, pa poglejte, kaj je z vašo pomočjo nastalo.

Prvi letošnji oreh za domoznansko tretje je navidez že nekoliko strt. Kaže drobne izdelke, ki smo jih ljudje z več križi še uporabljali. Sporočite čim več o teh skrivnostnih stvarcah.

Burkasti vici

Visok bolečinski prag

»Kdaj pa ste zapazili, da imate nož v hrbtu?« vpraša zdravnik obiskovalca njegove ambulante.

»Pred kakšno uro. Hotel sem si sleči suknjič, pa ni in ni šlo!«

Vsaka šola nekaj stane

Sodišče je odločilo, da mora Tone plačati tožniku visoko odškodnino, ker ga je javno žalil.

Ob koncu sodnik Toneta vpraša: »Bi radi kaj povedali gospodu tožniku?«

»Oh, pa kako rad,« se zavzame Tone, »a ne bom, ker je predrago!«

Neprijatelj

Predsednik uprave leži v bolnišnici. Zberejo se delavci in se posvetujejo, kaj naj mu sporočijo.

Končno oblikovano sporočilo v bolnišnico se je glasilo: »S petimi glasovi za in dvajsetimi proti vam želimo čimprejšnje okrevanje!«

Opazna sprememba

Peter sreča prijatelja Doreta in ga povpraša o prijatelju Srečku: »Srečko še stanuje v tisti vili z dobrim pogledom na zapore?« »Ne, zamenjal je gledišče,« pojasni Dore, »sedaj živi v zaporu z lepim pogledom na njegovo vilo!«

Tihožitje v snegu

V sveže zapadlem snegu je nenavadno veliko zanimivosti. Ondan sem na Železni rebri videl zajčje sledove. Šel sem za njimi in videl, kako je zajček napravil velik skok, počepnil in se polulal, kar se lepo vidi na priloženi podobi. Jaz pravim, da je bila zajčja punca, kaj pa vi? Kdor je v dvomih, naj se spravi v zajčjo pozo in naj napravi podobno tihožitje, pa bo videl, kaj bo »ratalo«. Predhodni skok kajpak ni obvezen. Po mojem vedenju boste samci zaradi opletanja imeli bolj razpršeno, samice pa bolj koncentrično točkalo. Če nimam prav, sporočite.

LS

Sneži

MARIJA BREGAR

Tiho, tiho, prav narahlo padajo snežinke bele na poljane, tam, kjer zemlja blag počitka uživa, vsa prekrita z belim prtom.

Selivke so že zgodaj odletele v južne kraje. Preostale iščejo zavetja, da ohranijo življenje borno do cvetoče spet pomladi.

Veselje zimsko dala je belina, da mladi rod si daje duška. A tisti, ki leta nas težijo, obujamo spomine na naše davne zime.

Le tiho padajte snežinke in šivajte obleko belo, da naravi bo po meri; dokler pomladno sonce spet ne vzame oblčila.

"SEVERNA" STRAN

CXLIV. rekord

Kap, da je glav zmanjkalo!

Večina ljudi ima prirojeno veselje do zbiranja najrazličnejših stvari. Nekateri pa imajo to nagnjenje še posebej poudarjeno. Mednje prav gotovo sodi tudi naš bralec Anton Čebular iz Doba. Zbiral je že veliko stvari: značke, zastave, avtomobilske kolesne pokrove in drugo. Za predstavljeno kolekcijo »radkap« je prejel celo Klasjev rekord. Tokrat se nam bo na svojo prošnjo predstavil z zbirko tako imenovanih reklamnih kap. Čez dvesto se mu jih je nabralo v zadnjih nekaj letih. So vseh barv in njihovih odtenkov. Tako kot barva je pestra tudi paleta izdelovalcev in njihovih naročnikov.

Z Antonom sva razmišljala, kako bi nenavadno kolekcijo prikazala dovolj očitno, pa sva se domislila. K sodelovanju sva pritegnila štiri razrede šestošolcev iz OŠ Stična in iz podružnice v Višnji Gori. Dobili smo se v Vrtnem centru v Ivančni Gorici, kjer so učenci imeli naravoslovni dan. Toda joj, kap je bilo toliko, da je pri pokrivanju zmanjkalo glav. Tedaj so svoje lepe glavice posodile še učiteljice, delavci KZ Stična in nekateri gostje, pa so vse kape dobile svoje natikalo. Vsem statistikom se ne glede na starost lepo zahvaljujemo za sodelovanje, zbiratelju Tonetu Čebularju pa soglasno priznavamo nov Klasjev rekord. Trikrat čestitamo!

LS

Rekordna kolekcija na glavah šestošolcev. Ostrovidni lahko rekorderja poiščete med množico.

Kape brez možganske podlage.

Tičnica pri Mokronogu

Priče o slovenskem naravoverju v starem veku še naprej prihajajo na plano. Eno izmed novih dokazil je tudi Tičnica pri Mokronogu, torej v naši ne preveč oddaljeni okolici. Nekdanja sestavina gradiške skupnosti leži zahodno od Mokronoga, točneje nad vasema Slepšek in Beli Grič. Vzpetina v vseh pogledih ustreza doslej odkritim duhovnim postojankam iz davnine: obla in ne preveč visoka vzpetina, nenaseljena, porasla z gozdom in obdana z drugimi staroveškimi pritliklinami. Ima pa tudi nekaj posebnosti. Tičnica, na primer, je povsem blizu gradišča, ki je sorazmerno majhno, ima pa dobro hranjene okope. Po nekaterih znamenjih bi sodil, da je bila prvotna utrdba širša in da je vključevala tudi Tičnico, kar se v drugih primerih večinoma ni dalo slutiti. Nekateri pisani viri Tičnico pri Mokronogu imenujejo tudi Božji grob, kar dodatno potrjuje, da gre za starosvetno duhovno postojanko. V širši okolici sta še dve vzpetini s starodavnimi imenoma: Straža in Roje. Pomen Roj je v okviru gradiške infrastrukture še dokaj nejasen in bi ga bilo treba temeljiteje raziskati.

Pogled na mokronoško Tičnico in celotno »Lëblenco« s severovzhodne strani. Desno je malo manj vidna Tičnica, levo težje dostopno gradišče, nekako sredi med njima je gradiška pritiklina Konjska dolina, povsem v ozadju pa vzpetina Straža – sama stara, »gradiška« imena s slovensko zvočnostjo. Na podružnični cerkvi v Slepšku je tica (petelin).

Jakob in Matjaž na vrhu mokronoške Tičnice. Malo naprej proti jugovzhodu je višja vzpetina z utrdbo (gradišče z dobro vidnim okopom). Ozemlje je v lasti Jakobove družine, zato fant dobro pozna imenske in druge posebnosti tega predela.

Vas Beli Grič, prej Sveti Križ – nekdanja Bela Ljubljana (narečno Lëblënc), pod istoimensko vzpetino (desno). Kraji s starodavnimi poduhovljenimi imeni imajo zaradi »sumljivega« izvora spremenljivo imensko izrazje.

Posebnost te razpotegnjene dvoglave vzpetine je nadvse zanimivo nekdanje ime Bela leblanca in po njej poimenovana vas Bela Leblanca. Ime je vredno pozornosti zategadelj, ker neposredno potrjuje nastanek imena Ljubljana (dolenjsko narečno Leblena), ki imensko prav tako temelji na lebastih, krušnim (h)lebom podobnih vzpetinah. Da gre za etimološko homologna izraza, potrjuje tudi sedanje ime Bela Ljubljana, ki ga nosi naše stolno mesto. Celo več: v narodni pesmi je prav tako imenovana s pomanjševalnico (Stoji, stoji Ljubljana ...). Beseda »bela« je dodana še nekaterim drugim oronimom in toponimom na Slovenskem in ni povsem pomensko razvozšana. Vsekakor bi bilo treba imetnike tega pridevnika obiskati v naravi in na podlagi skupnih potez utrditi pomen in izhodišče.

Ime mokronoškega »belega hriba« in »bele vasi« je doživelo čudno usodo. Ko se v vasi Bela Ljubljana pred nekaj stoletji sezidali cerkev svetega križa, so vas in vzpetino »pokristjanili« v Sveti Križ. Po končani 2. sv. vojni je nova oblast ime spet spravila pod »naravoverje« in vas poimenovala Beli Grič, ki velja še danes. Imenu »Ljubljana« so se izognili, da ne bi prihajalo do zamenjav z našim glavnim mestom. Ponekod je starosvetni leb (lëb, lob, lub ...) imensko prešel v hrib, v konkretnem primeru pa v grič. Mogoče je k preimevanju pripomoglo naravno preoblikovanje prvotno oblaste (lebaste) vzpetine. Železnodobna poselitev teh predelov je izdatno potrjena tudi z arheološkimi raziskavami.

Domoznanski izkupiček minulega leta

Naš etnološki kotiček tako kot mi kar hitro nabira leta. Lani, na primer, mu je brada zrasla za novih 10 centimetrov, za vsako uganko po eden. Vaše pošte sem se vsakič iskreno razveselil, najsi je bil odgovor pravilen, zadovoljiv ali napačen, vseeno je bil dobrodošel. Tudi ob letošnji retrospektivi sem odgovore nanizal takole: najprej »pravo« ime, sledi kratek opis uporabnosti, sopomenke, delno ustrezajoče ime, »ponašena« tujka in morebitno zgrešeno ime. Tujke dokazujejo, da so bili prednamci dalj časa pod močnimi vplivi iz sosesčine.

Št. 1 (januar–februar): **kvake** – veriga z bodali za vlačenje hlodov iz gozda – veriga vlačilka, vlečka, ...

Št. 2 (marec): **vodnjaško zajemalo** – posoda za zajemanje vode iz večje globine, na primer iz vodnjaka, s pomočjo dvokončnega zibalnega vzvoda in obtežilnika – zajemalna zibel, zajemalni korec, korec na zibko, korec na štango, vodni dviznik, hlapec, rogovilca, raca, vaga, vaga s štirno, ...

Št. 3 (april): **poljsko stranišče** – preprosto stranišče z izrezano sedalno desko brez vodnega izpiranja – stranišče na štrbunk, kmečki sekret, lina za rit, okno v svet, naštrunk, ...

Št. 4 (maj): **rezilni stol** – stol z glavico za pritrditev obdelovanega lesenega predmeta – rezilnik, rzivni stol, stol tiščalnik, stišček, obdelovalni stol, skobelnik, ...

Št. 5 (junij): **drvarski bet** – lesen bat z ročajem za zabijanje zagozd in sekir pri podiranju drevja in cepljenju drv – bat, bät, tnalnik, gorjača, tolkač, nabijač, ...

Št. 6 (julij): **škopnik** – izčiščen pšenični ali rženi otep za pokrivanje slamnatih streh – slamnati škopnik, strešna slama, strešni snop, ...

Št. 7 (avgust–september): **komatni krožnik** – dodatek h konjski opremi za olepšanje vprege – krožnik, bliskavec, okrasna šajba za komat, konjski taler, ...

Št. 8 (oktober): **tobačnica** – posoda za hranjenje in sprotno pripravo žvečilnega tobaka in njuhanca – tobačna doza, tabakerca, šnofarca, ...

Št. 9 (november): **ružalnik** – ročni strojček za odstranjevanje koruznega zrnja od storža – robkar, ružnik, koruzar, drgač, ...

Št. 10 (december): **pasja ovratnica** – ovratnica z zobci za zaščito psov pred volčjim ugrizom – zobatka, pasja koralda, pasji krogel, ...

LS